

Συνέντευξη

Αναστασία Κυπραίου

Η νεολαία αγωνίζεται
και τους τρομάζει

> σελ. 11

Δίκη 7 Μάρτη:
Το κίνημα για
τον στρατό
δεν φιμώνεται

> σελ. 20

Παιδεία για
τον λαό, όχι
σχολεία και ΑΕΙ
της αγοράς

> σελ. 8-9

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr

€ 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 2 - ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 33° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.657

Τίποτα δεν σβήνεται, όλα συνεχίζονται!

Πολύ μεγάλες ήταν οι απεργιακές διαδηλώσεις στις 28/2. Η οργή που θρέφει η μνήμη του εγκλήματος στα Τέμπη συναντήθηκε με την πάλη των εργαζομένων και τον ξεσπκωμό των φοιτητών/τριών.

Η σφαγή στη Γάζα και οι συνένοχοι

Στο ψαχνό χτύπησαν πάλι οι δυνάμεις κατοχής του Ισραήλ χιλιάδες εξαθλιωμένους Παλαιστίνιους. Αυτή τη φορά, καθώς περίμεναν να πάρουν ένα κομμάτι ψωμί και μια κοσέρβα από την ανθρωπιστική βοήθεια, ώστε να επιβιώσουν για μια ακόμη μέρα στην ισοπεδωμένη βόρεια Γάζα. Η δικαιολογία του κράτους-δολοφόνου για τους 110 και πλέον νεκρούς είναι εξίσου προκλητική: Ότι το πλήθος όρμησε προς τα φορτηγά και οι στρατιώτες αισθάνθηκαν ότι απειλούνται και πάτησαν τη σκανδάλη! Αυτοί είναι οι εγκληματίες τους οποίους στηρίζουν και κάνουν μπίζνες μαζί τους η κυβέρνηση Μητσοτάκη και οι σύμμαχοί της σε ΗΠΑ και ΕΕ. Στέλνουν και φρεγάτες. Εμείς, τότε θα τους ξαποστείλουμε;

Η κυβέρνηση της ΝΔ νόμιζε πως το έγκλημα στα Τέμπη θα ξεχαστεί· πήρε απάντηση από τα απεργιακά ποτάμια. Ήλπιζε πως ο κόσμος της εργασίας θα χορταίνει με τα ψέματα στα ΜΜΕ· είδε πορείες για αυξήσεις στους μισθούς. Πίστευε πως το φοιτητικό κίνημα θα εξα-ντλούνταν· διαψεύστηκε. Νέα μεγάλα συλλαλητήρια προγραμματίζονται για τις 7-8 Μάρτη, όταν η κυβέρνηση θα επιχειρήσει να περάσει το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ. Ανάγκη παλλαϊκής-πανεργατικής κινητοποίησης. >>> σελ. 3, 10
Φάκελος για τον έναν χρόνο από το έγκλημα στα Τέμπη. >>> σελ. 12-15

5^ο συνέδριο NAP

Κάνουμε το βήμα για μια νέα κομμουνιστική ελπίδα

Το 5^ο συνέδριο του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση πραγματοποιείται στις 1-3 Μάρτη. Ζητούμενο να αλλάξουν τα πράγματα στο κίνημα και την Αριστερά, με αποφασιστικό τον ρόλο ενός σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και μιας νέας κομμουνιστικής οργάνωσης. Αναδρομή στα συνέδρια του NAP. >>> σελ. 5, 21

editorial

«Η πατρίδα σάς στέλνει σε ζώνη κινδύνου»

«Έχω απόλυτη επίγνωση ότι η πατρίδα σάς στέλνει σε μια ζώνη κινδύνου [...]. Κατανοούμε όλοι ότι η συμμετοχή στην επιχείρηση εμπεριέχει σημαντικούς κινδύνους, αλλά το Πολεμικό Ναυτικό [...] δεν έχει κρυφτεί μπροστά στις προκλήσεις». Τάδε έφη ο υπουργός Εθνικής Άμυνας Νίκος Δένδιας, μιλώντας στο πλήρωμα της φρεγάτας «Υδρα», λίγο πριν αναχωρήσει για την Ερυθρά Θάλασσα. Η κυβέρνηση, λοιπόν, ομολογεί τους «σημαντικούς κινδύνους», προετοιμάζοντας για ενδεχόμενα προβλήματα αλλά και για μια νέα εποχή αποστολών, που δεν θα είναι «ειρηνευτικές» και ειρηνικές, αλλά πολεμικές, με πιθανές απώλειες. Όπως και ο Μακρόν που, σε συνάντηση ηγετών με τη συμμετοχή του Κ. Μητσοτάκη, μίλησε για πιθανή αποστολή δυνάμεων της ΕΕ στην Ουκρανία!

Ο Ν. Δένδιας προσπάθησε να υποστηρίξει πως η συμμετοχή της «Υδρας» στη αποστολή της ΕΕ «Aspides» «εξυμνηρεί πρωτίστως τα εθνικά συμφέροντα», μιλώντας για τον ελληνικό «ηγετικό ρόλο στην παγκόσμια ναυτιλία», αλλά και τη λειτουργία των λιμανιών στη χώρα μας, συνδέοντάς τα με το «βιοτικό επίπεδο» του λαού. Βεβαίως, η αποστολή γίνεται για τα συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου και των εφοπλιστών (που δεκάρα τσακιστή δεν δίνουν για τον λαό), στο πλαίσιο των σχεδίων της ΕΕ και του NATO. Ταυτόχρονα, αποτελεί ασπίδα στο Ισραήλ και στην εθνοκάθαρση που επιχειρεί με τη σφαγή στη Γάζα.

Την ίδια ώρα, η Ελλάδα έχει άλλες τρεις φρεγάτες κι ένα υπερσύγχρονο υποβρύχιο σε NATOϊκές ασκήσεις και ιμπεριαλιστικές αποστολές και εμπλέκεται όλο και περισσότερο στη στήριξη της Ουκρανίας — αποκαλυπτικό το ευχαριστήριο βίντεο του Κιέβου που μιλά και για εκπαίδευση ουκρανών πιλότων στα F16. Ενώ οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις γίνονται όλο και πιο επιθετικές και ετοιμοπόλεμες, ο Ν. Δένδιας και τα συστημικά παπαγαλάκια μιλάνε για θητεία αλλά Φινλανδία και επαγγελματική ειδίκευση. Η ανάγκη για ισχυρό ανταπολεμικό κίνημα γίνεται πλέον πολύ επιτακτική.

Γιώτα Ιωαννίδου

Οφείλουμε να νικήσουμε τη σιωπή και να αναστατώσουμε τους σιωπηλούς. Χωρίς αλληλεγγύη και διεθνισμό «των κάτω», οι κυρίαρχοι θα εξασφαλίζουν τα συμφέροντα «των πάνω». Το μπλοκάρισμα της πολεμικής μηχανής ιμπεριαλιστών και κεφαλαίου είναι ο δρόμος αλληλεγγύης στη Γάζα.

Παλαιστίνη, ένας ακόμη λόγος για να παλέψεις

Ο Αarόν Μπουσνέλ, εικοσιπεντάχρονος αμερικανός σπινιάς, αυτοπυρπολήθηκε μπροστά στην Ισραηλινή πρεσβεία στην Ουάσινγκτον, το βράδυ της προηγούμενης Κυριακής, καταγγέλλοντας τη γενοκτονία στη Γάζα. Στις ΗΠΑ οι διαμαρτυρίες, εναντίον των στρατιωτικών επιχειρήσεων του Ισραήλ, πολλαπλασιάζονται. Στην Ιταλία οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις καταλήγουν σε άγριο ξυλοδαρμό φοιτητών από την αστυνομία. Στην Ισπανία, η πόλη Γκερνίκα γίνεται ολόκληρη μια παλαιστινιακή σημαία. Μαζικές, μαχητικές κινητοποιήσεις ξετυλίγονται σε πολλές χώρες του κόσμου, μέσα και στο ίδιο το Ισραήλ με συλλήψεις και διώξεις. «Υπάρχει ακόμη ένας λόγος για να παλέψεις: η Παλαιστίνη», έγραψε η κινηματογραφική ομάδα του Κεν Λόουτς. Αποκλεισμοί εργοστασίων όπλων, απόπλου πολεμικών φρεγατών, φαστ-φουντ που ενισχύουν τον ισραηλινό στρατό. Εκατοντάδες παρεμβάσεις στα γήπεδα, σε μουσικές, με ποιήματα, με ταινίες... Με κάθε τρόπο, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι απαιτούν νίκη στον παλαιστινιακό αγώνα, μας θυμίζουν ότι η συνείδηση της ανθρωπότητας δεν είναι νεκρή.

Την ίδια στιγμή, η Γάζα μοιάζει όλο και περισσότερο με μια μπιτέρα φτιαγμένη από συντρίμμια, που αν και νεκρή, συνεχίζει να προστατεύει τα παιδιά της σε μια ήρεμη αγκαλιά. Όσο κι αν βομβαρδίζεται και λεηλατείται καθημερινά από το Ισραήλ, το NATO και τη Δύση. Όσο κι αν κυβερνήσεις, σαν την ελληνική, της αρνούνται ένα μπουκάλι γάλα και ένα αναισθητικό για να ακρωτηριάζει τα πληγωμένα μέλη τους, παγώνοντας τη χρηματοδότηση στην μοναδική ανθρωπιστική υπηρεσία του ΟΗΕ (UNRWA), που τα παρείχε φειδωλά.

Μουδιάζουν τα αυτιά από το βουητό των drones στη Ράφα, τελευταίο όριο διαφυγής. Χάνονται τα μάτια σε μια θάλασσα σκηνών και στον καπνό που την θολώνει από τους βομβαρδισμούς της Χαν Γιουνίς,

«Είμαστε άνθρωποι με ελπίδες κι όνειρα. Αρνούμαστε να φιμωθούμε από τον βρυχηθμό των βομβών ή την αδιαφορία. Θα αντέξουμε...»

που πλησιάζουν. Τα παιδιά ρωτούν μήπως τα αεροπλάνα βομβαρδίσουν και τα αστέρια. Φοβούνται μήπως και αυτά σκοτωθούν, ενώ είναι τόσο μακριά και προστεθούν στις τόσες απώλειες αγαπημένων. Στην άλλη άκρη, στη Β. Γάζα είπαν πως ξεπροβάλλουν κόκκινες παπαρούνες ανάμεσα στα μαυρισμένα υπολείμματα από τοίχους σπιτιών, από ελπίδες, από παιδικά χαμόγελα και εφηβικά όνειρα. Πασχίζουν να προετοιμάσουν τον ερχομό μιας λαβωμένης Άνοιξης. «Η Γάζα είναι μια ζώνη θανάτου», δήλωσε ο Γενικός Διευθυντής του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Ψηλαφίζουν τον πόνο παντού. Σαν μια ακατέργαστη πληγή που αρνείται να επουλωθεί όσο ανοίγουν νέες.

«Δεν είμαστε απλά θύματα συγκρούσεων», δηλώνει ο Μπασέρ Μουαμάρ, παλαιστίνιος ακτιβιστής, μεταφραστής στη Γάζα, που τα έχει χάσει όλα και όλους. «Είμαστε άνθρωποι με ελπίδες, όνειρα, σκληρή αποφασιστικότητα να ξαναχτίσουμε ανάμεσα στα ερείπια των κατεστραμμένων ζώων μας. Αρνούμαστε να φιμωθούμε από τον βρυχηθμό των βομβών ή την αδιαφορία. Θα αντέξουμε...» Επιβλητική αξιοπρέπεια των πεινασμένων; Καθλητική κλεψύ των αδύναμων απέναντι στους δυνατούς με μόνο όπλο το δίκιο; Σίγουρα, πάντως, πρόκειται

για φωτεινή ελπίδα μέσα σε ένα σκοτεινό, μαζικό, αναίσχυντο έγκλημα, προκλητικό για την ανθρωπινή ιδιότητα. Η ευαλωτότητα του πολιτισμού μας αποτυπώνεται σε ένα παιδικό πρόσωπο στη Γάζα.

«Τα μεγάλα εγκλήματα τα κάνει πάντοτε το σιωπηλό κοινό. Δίχως ετούτη την εφιαλτική σιωπή των πολιτών, οι εξουσίες δεν θα μπορούσαν να ρημάζουν ανεξέλεγκτα τις ζωές των ανθρώπων», Θανάσης Τριαρίδης, Ζωτικός χώρος. Οφείλουμε να νικήσουμε τη σιωπή και να αναστατώσουμε τους σιωπηλούς. Χωρίς αλληλεγγύη και διεθνισμό «των κάτω», οι κυρίαρχοι θα εξασφαλίζουν τα συμφέροντα «των πάνω». Το μπλοκάρισμα της πολεμικής μηχανής των ιμπεριαλιστών δολοφόνων, των αστικών τάξεων που συνασπίζονται για να αποκτήσουν δύναμη επιβολής και να λεηλατήσουν τους λαούς στο εσωτερικό και το εξωτερικό των χωρών τους, είναι ο αναγκαίος δρόμος αλληλεγγύης στη Γάζα. Και είναι αναγκαίος όχι μόνο για να νικήσει η Παλαιστίνη αλλά και για να πάρει προβάδισμα ο αγώνας κάθε λαού απέναντι στην ολοκληρωτική επίθεση που δέχεται η ζωή του και ότι την συγκροτεί, από έναν ανελέητο καπιταλισμό που παράγει όλο και περισσότερο πόλεμο και βαρβαρότητα.

Στην Ελλάδα, τα «Σάββατα της Παλαιστίνης» επιμένουν, με δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες να διασώζουν τη συνείδηση της Αριστεράς, απέναντι σε φλογερές δηλώσεις μεγαλόσχημων στελεχών της, που κοσμούν τα δελτία ειδήσεων και όχι τους δρόμους. Δεν αρκούν όμως γενναίοι συμβολισμοί ή το ανέμιμα μιας μοναχικής σημαίας σε άλλες μεγάλες κινητοποιήσεις. Κλίνουμε με σεβασμό το κεφάλι και σπκώνουμε τη γροθιά μας, μπροστά στην πράξη του Αarόν. Δίνουμε τη μάχη της ζωής κι απαντάμε στο ερώτημα που έθεσε λίγο πριν θυσιάσει τη δική του: «Τι θα κάναμε αν γεννιόμασταν στην εποχή των σκλάβων;» Τα πάντα για να τσακίσουμε το σύστημα που γεννάει τη σκλαβιά. «Σήμερα δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα λιγότερο...»

Δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι/ες, νέες και νέοι, πλήθος σωματείων και φοιτητικών συλλόγων, εργατικών συλλογικοτήτων και κινήσεων γειτονιάς συμμετείχαν στη μεγάλη πανεργατική απεργία της Τετάρτης 28 Φλεβάρη, συγκροτώντας συγκλονιστικές απεργιακές διαδηλώσεις στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και σε όλη τη χώρα, κόντρα στην απεργοσπασία της ΓΣΕΕ.

Η συμμετοχή στην απεργία ήταν πολύ μεγάλη. Νέκρωσαν γιαπιά, ακινητοποιήθηκαν πλοία, τρένα, μετρό, τραμ και λεωφορεία, πολλά σχολεία έκλεισαν ή υπολειτούργησαν από απεργούς εκπαιδευτικούς ή μαθητές που βγήκαν στους δρόμους, υπηρεσίες άδειασαν. Μεγάλα εργοστάσια και χώροι δουλειάς κατέβασαν ρολά. Η εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία χτύπησε βέβαια πάλι στα αεροδρόμια, με τα δικαστήρια να βγάζουν «παράνομη» την απεργία των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας.

Το κέντρο της Αθήνας πλημμύρισε από απεργούς και διαδηλωτές. Η ΕΛΑΣ ανακοίνωσε «επισήμως» 20.000 κόσμος, αλλά ο πραγματικός αριθμός ήταν πολύ μεγαλύτερος. Συγκλονιστική ήταν, για άλλη μια φορά, η παρουσία της νεολαίας, με πλακάτ με συνθήματα όπως «είμαστε η φωνή που δεν μπορείς να σιωπάσεις», «δεν ήταν δυστύχημα ήταν δολοφονία», «δεν θα ξεχάσουμε το έγκλημα στα Τέμπη», αλλά και με συνθήματα αλληλεγγύης για την Παλαιστίνη και ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Ακούστηκαν ακόμα συνθήματα για αυξήσεις στους μισθούς, ενάντια στα κέρδη, την κυβερνητική πολιτική, την ΕΕ.

Χιλιάδες συμμετείχαν στη συγκέντρωση πρωτοβάθμιων σωματείων, φοιτητικών συλλόγων, εργατικών κινήσεων και άλλων συλλογικοτήτων στα Χαυτεία, με έντονη παρουσία νεολαίας. Συμμετείχαν σωματεία από την εκπαίδευση (ΣΕΠΕ Αριστοτέλης, Η. Κωνσταντοπούλου, Κ. Σωτηρίου, ΕΛΜΕ Ε' Αθήνα και Ανω Διοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής), την υγεία (Ασκληπιείο Βούλας), τον ιδιωτικό (ΣΥΒΧΨΑ, Public, ΣΣΜ, ΣΒΕΜΚΟ) και δημόσιο (ΠΟΠΟΚΠ, ΠΣΕ ΟΓΑ) τομέα, ο σύλλογος εργαζομένων ΤΕΕ, το ΣΕΡΕΤΕ, οι εργαζόμενοι στο «18 Ανω», φοιτητικοί σύλλογοι με μαζικό μπλοκ, η Ταξική Κίνηση για την Εργατική Χειραφέτηση, άλλες εργατικές κινήσεις και συλλογικοότητες από τον αυτόνομο και αναρχικό χώρο. Πολύ μεγάλη ήταν η συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στα Προπύλαια, που κινήθηκε από την Πανεπιστημίου προς το Σύνταγμα και συνέχισε μέχρι τα γραφεία της Hellenic Train. Πυκνός κόσμος είχε συγκεντρωθεί και μπροστά στην Κλαυθμώνος, όπου καλούσαν η ΑΔΕΔΥ και κάποιες ομοσπονδίες του Δημοσίου.

Στη δυναμική και μαχητική πορεία που ακολούθησε κυριάρχησαν συνθήματα όπως «Δικά τους τα κέρδη, δικόι μας οι νεκροί, όλοι στον δρόμο για την ανατροπή», «Λεφτά για τους εργάτες και όχι για φρεγάτες», «Οργάνωση απ' τα κάτω - συντονισμός - κάτω ο υποταγμένος συνδικαλισμός». Για άλλη μια φορά η κυβέρνηση, απέναντι στη δυναμική του κινήματος, επιχείρησε να απαντήσει

Απεργία μήνυμα για αγώνα και κλιμάκωση

Απεργιακό ποτάμι

Δημήτρης Σταμούλης

► Παλλαϊκή-πανεργατική κινητοποίηση στο πλευρό του φοιτητικού κινήματος στις 7-8 Μάρτη

με καταστολή, προχωρώντας σε απρόκλητες επιθέσεις στους διαδηλωτές και «προληπτικές» προσαγωγές, ενώ επιχείρησε να εμποδίσει το μεγάλο μπλοκ των πρωτοβάθμιων σωματείων και φοιτητικών συλλόγων να προσεγγίσει τα γραφεία της Hellenic Train στη Λεωφόρο Συγγρού. Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις είχαν αποκλείσει την πρόσβαση με κλούβες και όταν συνδικαλιστές και μέλη των πρωτοβάθμιων σωματείων απαίτησαν να περάσουν για να θυροκολλήσουν τα ψηφίσματα των σωματείων και να τοποθετήσουν πανό που καταδίκαζε την ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων, οι αστυνομικές δυνάμεις έριξαν χημικά στους διαδηλωτές που προσπάθησαν να προσεγγίσουν τον χώρο!

Λίγο αργότερα οι αστυνομικές δυνάμεις, κατ' εντολή της κυβέρνησης, πραγματοποίησαν επιχείρηση-σκούπα στην πλατεία Συντάγματος, προπηλακίζοντας και προσάγοντας πολίτες που βρίσκονταν στην πλατεία και διαμαρτύ-

ρονταν για τη συγκάλυψη του εγκλήματος. Από τα επεισόδια στο Σύνταγμα και στα Εξάρχεια, μετά την πορεία, η ΕΛΑΣ ανακοίνωσε συνολικά 8 συλλήψεις και 15 προσαγωγές. Ιδιαίτερα προκλητική ήταν η σπουδή για σβήσιμο των ονομάτων των θανόντων στα Τέμπη, που φοιτητές είχαν γράψει στην πλατεία Συντάγματος. Όπως μετά την 28^η Φλεβάρη 2023 «καθάρισαν» τον χώρο του τραγικού δυστυχήματος στα Τέμπη, για να κρύψουν και πολύτιμα στοιχεία, έτσι και την Τετάρτη βιάστηκαν να σβήσουν κάθε ίχνος...

Το μεγάλο ερώτημα είναι πλέον ποια συνέχεια θα υπάρξει μετά την επιτυχία της απεργίας. Οι αντικαπιταλιστικές ταξικές δυνάμεις έγκαιρα έχουν θέσει την ανάγκη της κλιμάκωσης του αγώνα με νέους κόμβους απεργιών και κινητοποιήσεων, ειδικά καθώς στις 7-8 Μάρτη συζητείται στην ολομέλεια της βουλής το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ, το οποίο αντιπαλεύει ένα δυναμικό φοιτητικό κίνημα δύο μήνες τώρα. Η απεργία της Τετάρτης δεν πρέπει να είναι απλώς ο «τελικός προορισμός» σε έναν γραφειοκρατικό σχεδιασμό με «ημερομηνία λήξης». Ευθύνες γι αυτό έχουν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ που αποτιμώντας την απεργία κάνουν λόγο για «σταθμό νέας κλιμάκωσης» αλλά χωρίς... κλιμάκωση! Το βάρος πλέον ρίχνεται «στις καθημερινές κινητοποιήσεις στους χώρους δουλειάς για υπογραφή συλλογικών συμβάσεων»

και... ραντεβού στην... πασχαλινή απεργία της ΓΣΕΕ στις 17 Απρίλη. Από την άλλη, δεν είναι τυχαίο ότι από την επόμενη της απεργίας και μετά από 35 μέρες αγώνα, οι αγρότες μεγάλων μπλόκων, όπως του Ε65, επέστρεψαν στα χωριά με τα τρακτέρ τους χωρίς σοβαρές υποχωρήσεις από την κυβέρνηση. Ο δε Δ. Κουτσούμπας χαρακτήρισε την απεργία «μεγάλη παρακαταθήκη» και έδωσε το... σύνθημα για τις κάλπες, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «όλα αυτά πρέπει να εκφραστούν στις ευρωεκλογές»...

Ωστόσο η πραγματική αντιπολίτευση διεξάγεται στους δρόμους του αγώνα, ούτε στις κάλπες ούτε στη Βουλή. Οι εργαζόμενοι, οι φοιτητές, οι αγρότες έδειξαν ότι έχουν διδάξει κλιμάκωση του αγώνα μέχρι τη νίκη. Και οι 7 και 8 Μαρτίου μπορούν να μετατραπούν σε διήμερο απεργιακού και παλλαϊκού ξεσηκωμού, επόμενο κρίσιμο σταθμό στον συντονισμένο και από τα κάτω οργανωμένο κοινό αγώνα. Με διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα με τη συμμετοχή νεολαίας, εργαζομένων και αγροτών και κοινό πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα τις μέρες που ψηφίζεται ο νόμος για τα ΑΕΙ, όπως προγραμματίζουν οι φοιτητικοί σύλλογοι. Με ένα τέτοιο σχέδιο μπορούν να ανατραπούν οι σχεδιασμοί κυβέρνησης, αστικού μπλοκ και ΕΕ, και να κλονιστεί η, απονομιμοποιημένη στη συνείδηση λαού και νεολαίας, κυβέρνηση.

Μεγάλη συγκέντρωση σωματείων στα Χαυτεία, η αντιπολίτευση γίνεται στους δρόμους

Από σπόντα

*** Ακόμη και αν είχε κανείς αμφιβολία για το ποιος... συνένταξε το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, του έφυγε * Όταν ο ΣΕΒ έρχεται στη Βουλή και το υποστηρίζει ένθερμα, ξεκαθαρίζεται το πράγμα * Ιδίως, μάλιστα, όταν ζητάει και υποχρεωτική άσκηση στις επιχειρήσεις για να πάρουν οι φοιτητές πτυχίο * Τι άλλο πρέπει δηλαδή να γίνει; * Να κάνουν υπουργό Παιδείας τον ίδιο τον Παπαλεξόπουλο (πρόεδρο του ΣΕΒ);

*** Αφήστε που όταν ο υπουργός προέρχεται από το Σημιτικό ΠΑΣΟΚ, κανείς δεν μπορεί να τον ανταγωνιστεί * Έχει δώσει διαπιστευτήρια αδιάσειστα ο χώρος των ακροκεντρών * Ξέρουν το συμφέρον των βιομηχάνων καλύτερα από το κεφάλαιο * Το νιώθουν, το ενστερνίζονται και το ευχαριστούνται.

*** Όσοι απορείτε για τη φαντασμαγορική εμφάνιση Κασσελάκη στο Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, σας έχουμε νέα: Δεν ήταν τυχαία * Όπως πληροφορηθήκαμε, το crew της προετοιμασίας της έχει αναλάβει στο παρελθόν γνωστά ονόματα της... πίστας

* Κυρίως τραγουδιστές νέο-ποπ και σκυλάδικων * Είναι γνωστό, άλλωστε, πως στο «προεδρικό περιβάλλον» του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν πρόσωπα που σχετίζονται με τον χώρο.

*** Υπάρχει και έντονη φημολογία πως «ονόματα πίστας» ίσως δούμε και στο ευρωπαϊκό φερόδελτο του ΣΥΡΙΖΑ * Τους πήγε πολύ καλά φαίνεται αυτή η τακτική στο παρελθόν με τον Γεωργούλη * Οπότε έχουν μπει στον πειρασμό να την επαναλάβουν.

*** Για την ώρα πάντως προσπαθούν να μαζέψουν την εκλογική τους κατρακύλα * Όλοι μαζί * Γιατί μπορεί «στα παρασκηνία» να «βγάζουν ο ένας το μάτι του άλλου» αλλά συμφώνησαν για ένα τετράμηνο να κάνουν τους «αριστερούς»

* Το πρόβλημα βέβαια είναι πως ο Κασσελάκης δεν μπορεί καν να υποδυθεί τον «αριστερό».

*** Και στη Νέα Δημοκρατία έχουν πολύ εσωκομματικό, μην νομίζετε * Απλά όσο κρατάει ο Μητσοτάκης την κυβερνητική κουτάλα, δεν φαίνεται * Ο Σαμαράς μετά το νομοσχέδιο για τα ομόφυλα έχει πάρει τα πάνω του * Κι έχει αποφασίσει (λένε) να μην μπει στον κόπο να κόψει ψήφους προς τον Βελόπουλο.

50 χρόνια ΝΔ

Δημήτρης Τζιαντζής

Επίθεση στις κατακτήσεις της μεταπολίτευσης

► Την πολιτική ηγεμονία του επιθυμεί να εδραιώσει ο Κ. Μητσοτάκης

Το τέλος της μεταπολίτευσης επιχειρούν να σφραγίσουν για άλλη μια φορά ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η ΝΔ, στο πλαίσιο των επετειακών εκδηλώσεων και του συνεδρίου με αφορμή τη συμπλήρωση 50 χρόνων από την αποκατάσταση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και την ίδρυση της ΝΔ. Στις εκδηλώσεις αυτές η κυβερνητική παράταξη επιχειρεί να προσδώσει ιδεολογικά χαρακτηριστικά και πανηγυρικό χαρακτήρα. Το επικείμενο 15^ο συνέδριο της ΝΔ, που θα πραγματοποιηθεί στο Ζάππειο από τις 5 έως τις 7 Απριλίου, χαρακτηρίζεται ως «συνέδριο αρχών και θέσεων» και στις εργασίες του θα συμπεριληφθούν επετειακές εκδηλώσεις. Μέσα στις επόμενες μέρες, λοιπόν, αναμένεται να ανακοινωθεί από τον Κυριάκο Μητσοτάκη και η αρμόδια επιτροπή του συνεδρίου, στο οποίο, μεταξύ άλλων, θα συζητηθούν οι πολιτικές που έχει εφαρμόσει η ΝΔ, η αμφίπλευρη διεύρυνση προς τον «εκσυγχρονιστικό χώρο» με ταυτόχρονη συγκράτηση της ακροδεξιάς «εντός» ΝΔ αλλά και ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, όπως ο ρόλος της Ελλάδας στην ΕΕ.

Τα «γαλάζια γενέθλια» διό-

λου τυχαία συνδυάζονται με τις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις παράκαμψης του Συντάγματος για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων με προοπτική κατάργησης του άρθρου 16 σε δεύτερο χρόνο. Σε αυτήν τη βάση, ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι αντιδραστικές θέσεις που διατύπωσε ο πρωθυπουργός στο πλαίσιο του συνεδρίου «Μεταπολίτευση: 50 χρόνια μετά» που ξεκίνησε την Πέμπτη τις εργασίες του και συνδιοργάνωσαν η Καθημερινή, το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης (ΜΙΕΤ), το Οικονομικό Φόρουμ Δελφών και το Ελληνικό Παρατηρητήριο του London School of Economics. Εκεί, ο Κυριάκος Μητσοτάκης υποστήριξε ότι η «μεγάλη ατέλεια» της χώ-

ρας παραμένει η «ανισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και υποχρεώσεων», η οποία προφανώς θεωρεί ότι πρέπει να μεταβληθεί υπέρ των δεύτερων.

Επίσης, υποστήριξε ότι για αυτή την κατάσταση ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό ο πρώιμος λαϊκισμός τον οποίο καλλιέργησε το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου τον οποίο κατηγορήσει για τον εκτροχιασμό της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας τη δεκαετία του 1980. Ο Κ. Μητσοτάκης παρουσίασε τη διαμάχη με την Αριστερά και τις ιδέες της στην εξωτερική και οικονομική πολιτική ως σύγκρουση μεταξύ «λαϊκισμού» και «ρεαλισμού». Όπως σημείωσε, «συνολικά ο ρεαλισμός και η προσήλωση

στον Δυτικό προσανατολισμό της χώρας τελικά επικράτησε» με τελική πράξη την «κωλοτούμπα» Τσίπρα και την υπογραφή του 3^{ου} μνημονίου το 2015. Μια εξέλιξη που, κατά τη γνώμη του, εκφράζεται και στη σημερινή εκλογική ηγεμονία της ΝΔ. Πιο ωμά διατύπωσε την άποψη του για τους σημερινούς συσχετισμούς ο Μάκης Βορίδης μιλώντας στην τηλεόραση του ΑΝΤ1. Για τον Μ. Βορίδη, «όσο πιο περιορισμένη είναι η αντιπολίτευση, τόσο το καλύτερο. Όσο μικρότερη είναι η επιρροή της Αριστεράς στην Ελλάδα, τόσο το καλύτερο». Όπως έγραψε, ωστόσο, ο διευθυντής της Καθημερινής Αλέξης Παπαχελάς, με το κενό συστημικής αντιπολίτευσης ελλοχεύει ο κίνδυνος να διοχετευθούν ο θυμός και η απελπισία ενός κομματιού της κοινωνίας, ειδικά των νέων, στο «μπάχαλο» και στον δρόμο. Αυτή τη δημιουργία μιας «απρόβλεπτης» εκρηκτικής κατάστασης, ανάλογης της περιόδου 2010-12, ξορκίζει σήμερα η κυβέρνηση. Από μια ανάλογη εξέλιξη επιχειρεί να θωρακιστεί το σύστημα στοχοποιώντας τις αντιστάσεις, αυστηροποιώντας τον ποινικό κώδικα και περιορίζοντας τις δημοκρατικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες.

ΠΡΕΣΙΝΓΚ ΝΔ

«Εκπαιδεύοντας» το ΠΑΣΟΚ σε ρόλο σαπόρτ

Τα όρια της μετέωρης αντιπολιτευτικής τακτικής του ΠΑΣΟΚ και του Νίκου Ανδρουλάκη δοκιμάζουν η κυβέρνηση και τα συστημικά ΜΜΕ, όσον αφορά το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ. Μετά από διάφορες αμφιταλαντεύσεις και τις αρχικές διαβεβαιώσεις Ανδρουλάκη ότι δεν «θα σταθεί εμπόδιο» στην αναθεώρηση του άρθρου 16 αν δοθούν εγγυήσεις, τελικά -κάτω και από την πίεση της δυναμικής του κινήματος- ακόμα και το αμφιταλαντευόμενο ΠΑΣΟΚ οδηγήθηκε να δηλώσει ότι δεν θα ψηφίσει την παράκαμψη του άρθρου 16 του Συντάγματος. Στο πλαίσιο της

προσπάθειας να πλασαριστεί ως αντικυβερνητικός πόλος, ο Ν. Ανδρουλάκης προχώρησε σε κριτική στην κυβέρνηση για υποταγή σε επιχειρηματικά συμφέροντα. Η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, σαστισμένη από την απομόνωσή της, ασκεί «πρέσινγκ» στο ΠΑΣΟΚ να στηρίξει τις πρωτοβουλίες της, με τον Κ. Μητσοτάκη να δηλώνει ότι τώρα «θα φανεί ποιος είναι εκσυγχρονιστής».

«Μιλάμε πλέον για τη δημιουργία ενός πράσινου ΣΥΡΙΖΑ», υποστήριξε στην τοποθέτησή του ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Παύλος Μαρινάκης, κατηγορώντας το ΠΑΣΟΚ -που έχει ψηφίσει τα

περισσότερα κυβερνητικά νομοσχέδια- ότι έχει γίνει κόμμα του «όχι σε όλα!» «Οι πολίτες έχουν απορρίψει τη μηδενιστική λογική, έχουν απορρίψει το όχι σε όλα, για κάποιο λόγο ο κ. Ανδρουλάκης θέλει να το επαναφέρει με άλλο φόντο», υποστήριξε ο Π. Μαρινάκης.

Για άλλη μια φορά, η κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ εμφανίζεται ιδιαίτερα ευάλωτη στις πιέσεις από τα δεξιά, με τη βουλευτή Νάντια Γιαννακοπούλου να διαφωνεί με την απόφαση καταψήφισης, όπως και ο προερχόμενος από το ΚΙΔΗΣΟ Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος.

Ενα ιδιαίτερα σημαντικό συνέδριο του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση πραγματοποιείται αυτό το τριήμερο 1-3 Μάρτη στον πολυχώρο «Μολύβι», στην Ιερά Οδό. Το 5^ο συνέδριο του ΝΑΡ έχει κεντρικό σύνθημα «Για ένα πολιτικό σχέδιο κομμουνιστικής ελπίδας και επαναστατικής προοπτικής» κι έρχεται με τη φιλοδοξία να ταράξει τα λιμνάζοντα νερά στην Αριστερά και να αλλάξει την ατζέντα, που βουλιάζει απελπιστικά στη διαχείριση, στην αναπαραγωγή, στον συμβιβασμό με την ήττα και με το σύστημα. Το 5^ο συνέδριο του ΝΑΡ δεν θα έχει «φανταχτερές» σκηνές όπου επαγγελματίες της πολιτικής διαχείρισης, πρώην υπουργοί, «γραμματείς και φαρισάιοι», ανταλλάσσουν «πιασάρικα» πυρά, αλλά έρχεται μετά από μια δίμηνη ουσιαστική εσω-οργανωτική διαδικασία κι έχοντας στο προσκήνιο αγωνίστριες κι αγωνιστές που πρωτοστατούν στο εργατικό και φοιτητικό κίνημα, στους αγώνες στις γειτονιές, στην υπόθεση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

«Φτάσαμε εδώ» και όχι χωρίς αποσκευές. Έχουμε μαζί μας την 34χρονη πορεία της οργάνωσής μας και την πολύτιμη συμβολή της στους εργατικούς-λαϊκούς και κοινωνικούς αγώνες. Έχουμε στις αποσκευές μας τις θεωρητικές τομές του ΝΑΡ και τον ρόλο του στην πολιτική δράση και παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Ταυτόχρονα, κουβαλάμε τις ανεπάρκειες, τις αδυναμίες και τα όριά μας. Όρια τα οποία δοκιμάστηκαν σκληρά από τις απαιτήσεις του νέου γύρου της κοινωνικής και πολιτικής πάλης τα τελευταία χρόνια. Αλλά αν κάτι χαρακτηρίζει το ΝΑΡ, είναι ότι πάντα κοιτούσε πάνω από το

ΝΑΡ

Εισήγηση Πολιτικής Επιτροπής

Συνέδριο τομής και συνέχειας για μια νέα κομμουνιστική ελπίδα

► Το 5^ο συνέδριο διεξάγεται το τριήμερο 1-3 Μάρτη, στο «Μολύβι»

μπόι του, ήθελε να ξεπεράσει τα όριά του, να ανέβει ψηλότερα», σημειώνει η Εισήγηση της απερχόμενης Πολιτικής Επιτροπής στο συνέδριο.

«Θεωρούμε πως έχουμε πλέον την εμπειρία, τη γνώση και την ωριμότητα να κάνουμε το επόμενο βήμα στη κατεύθυνση που έχουμε αποφασίσει και εκφράσει δημόσια τα τελευταία χρόνια, αυτή της συμβολής μας σε ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα της εποχής του ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Από αυτή τη σκοπιά, το συνέδριό μας δεν μοιάζει με κανένα προηγούμενο, αντίθετα είναι συνέδριο τομής και συνέχειας. Τομής με τις μέχρι τώρα ανεπάρκειες του ΝΑΡ και συνέχειας –και πολύ περισσότερο ανάπτυξης– των πιο δημιουργικών και καινοτόμων χαρακτηριστικών του στα πλαίσια μιας νέας κομμουνιστικής οργάνωσης.

»Πιστεύουμε ότι αυτό το καθοριστικό βήμα που προτείνεται να βαδίσουμε θα συμβάλει σε μια επανεξόρμηση των κομμουνιστικών ιδεών στην εργατική τάξη, τον λαό και τη νεολαία. Θα ανεβάσει ψηλότερα τον στρατηγικό προγραμματικό και τον πολιτικό πήχη της παρέμβασής μας και θα παίξει ρόλο έτσι ώστε, από καλύτερες θέσεις πλέον, να δράσει τόσο η αντικαπιταλι-

«Αν κάτι χαρακτηρίζει το ΝΑΡ είναι ότι πάντα κοιτούσε πάνω από το μπόι του, ήθελε να ξεπεράσει τα όριά του, να ανέβει ψηλότερα»

στική πτέρυγα του κινήματος όσο και το πολιτικό μέτωπο της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς — και τελικά το ίδιο το εργατικό κίνημα, στην πορεία της ταξικής και πολιτικής του ανασυγκρότησης. Μια τέτοια επιλογή επιδιώκει να αλλάξει την ατζέντα και τον συσχετισμό στην Αριστερά. Χωρίς βέβαια να πιστεύουμε ότι η νέα κομμουνιστική οργάνωση θα είναι το φάρμακο για πάσα νόσο ή μια μαγική συνταγή επίλυσης των

προβλημάτων μας». Και συμπληρώνει: «Προβάλλει η ανάγκη το ΝΑΡ και η νΚΑ να πρωταγωνιστήσουν στην παραγωγή και προώθηση μιας νέας πολιτικής βάσης ενοποίησης και μετασχηματισμού των μάχιμων δυνάμεων της Αριστεράς στην εργατική τάξη, τον λαό και τη νεολαία, που θα απαντά, από τη σκοπιά της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και της επαναστατικής προοπτικής, στα μεγάλα πολιτικά ερωτήματα της εποχής».

ΣΟΥ ΜΕ ΤΙΜΕΣ

Μονταζιέρα στα ράφια των σούπερ μάρκετ

Καθώς η κυβέρνηση αντιλαμβάνεται ότι η θηριώδης ακρίβεια συνεπάγεται τη δημοσκοπική (και επομένως εκλογική) φθορά της, εξήγγειλε με τυμπανοκρουσίες μέτρα για τη μείωση των τιμών σε χιλιάδες προϊόντα που πωλούνται στα σούπερ μάρκετ. Μάλιστα, ο υπουργός Ανάπτυξης Κ. Σρέκας, συνοδευόμενος από πολλά τηλεοπτικά συνεργεία, επισκέφτηκε ένα σούπερ μάρκετ κι έκανε θριαμβευτικές δηλώσεις για μειώσεις «σε 3.900 διαφορετικούς κωδικούς». Πράγματι, από Παρασκευή 1^η Μαρτίου καταγράφονται κάποιες μειώσεις

σε επτά κατηγορίες προϊόντων, μόνο που τα προϊόντα αυτά (με εξαίρεση το βρεφικό γάλα)... δεν τρώγονται! Πρόκειται δηλαδή για παιδικές πάνες, σαμπουάν, αφρόλουτρα, conditioner, οδοντόκρεμες, απορρυπαντικά ρούχων και πιάτων και διάφορα καθαριστικά. Αυτό που θα ισχύει από 1^η Μάρτη είναι μείωση των εκπτώσεων των προμηθευτών προς σουπερμάρκετ με την υποχρέωση να υπάρχει ισόποση μείωση στις χονδρικές τιμές τιμοκαταλόγου. Ωστόσο στην πράξη οι τιμές που θα διαμορφωθούν στο ράφι των σουπερμάρκετ για τον κα-

ταναλωτή ενδέχεται να είναι ακόμα και υψηλότερες από όσα πλήρωνε με τις λεγόμενες «εκπτώσεις» καθώς οι αλυσίδες κατά την προσφιλή τους συνήθεια θα επιδιώξουν να αναπληρώσουν με άλλο τρόπο τις δικές τους απώλειες. Αντί να περιορίσει τα αστρονομικά κέρδη του καρτέλ των προμηθευτών και των αλυσίδων σούπερ μάρκετ και να προχωρήσει στη μείωση του ΦΠΑ στα τρόφιμα, η κυβέρνηση ανακοινώνει μειώσεις σε είδη, που ναι μεν είναι πρώτης ανάγκης, όμως οι τιμές στα καθημερινά είδη διατροφής (γαλακτομικά, λαχανικά, φρούτα, κρέας) παραμένουν απλησίαστες.

Ο Αποστολάκης και οι άλλοι φίλοι των φονιάδων

Μπορεί το κράτος-δολοφόνος του Ισραήλ να έχει εξοντώσει ήδη 30.000 Παλαιστίνιους, κυρίως γυναίκες και παιδιά, αλλά φαίνεται πως η «Κοινοβουλευτική Ομάδα Φιλίας Ελλάδας-Ισραήλ» ήθελε να μάθει περισσότερες λεπτομέρειες για την πορεία των φονικών επιχειρήσεων στη Μ. Ανατολή. Πώς αλλιώς να εξηγήσει κανείς τη σπουδή ελλήνων βουλευτών να συνομιλήσουν με τον ισραηλινό πρέσβη στην Αθήνα, παραμονή της νέας σφαγής στη Γάζα, και να τον ακούσουν να ζητά τη «μετατροπή της Λωρίδας της Γάζας σε ασφαλή για το Ισραήλ περιοχή», δηλαδή σε προτεκτοράτο του. Παρών στη συνάντηση ήταν και ο Ευ. Αποστολάκης, ως αντιπρόεδρος (!) της ΚΟΦ, αποδεικνύοντας πόσο άριστες σχέσεις διατηρεί και ο ΣΥΡΙΖΑ με τους δολοφόνους του Ισραήλ.

Σχόλια στο ημίφως

► Όταν το ΚΚΕ δικαιώνει το Πριν...

Για «ακροβασίες» και «αντιΠΑΜΕ μένος» κατηγορεί το Πριν ο Ριζοσπάστης, καταλήγοντας μάλιστα στη φράση: «Μερικές φορές καλύτερα να μασάς!»! Ο λόγος είναι το κείμενο του Πριν που καλούσε στην απεργία της 28^{ης} Φλεβάρη, λέγοντας πως με τη «δυναμική της ταξικής πάλης» αναδεικνύεται σε «κόμβο», παρά τον αρχικό «γραφειοκρατικό σχεδιασμό του ΠΑΜΕ», που «δεν συνέβαλε στην ενοποίηση των μετώπων πάλης (εργατικό, φοιτητικό, αγρότες)». Ο «Ρ» θεωρεί πως μας κατακεραυνώνει λέγοντας πως στις 28/2 διαδήλωσαν μαζί εργαζόμενοι, φ.σ. και αγρότες. Αρκούσε η ίδια μέρα για να αναδειχθεί αυτό που έγραψε το Πριν: Ανήμερα 28/2 ανακοινώνεται η λήξη των αγροτικών μπλόκων. Επίσης, μετά τη μεγαλειώδη απεργία, το ΠΑΜΕ στην ιστοσελίδα του ανακοινώνει την απεργία... της ΓΣΕΕ στις 17/4, ενώ στις 7-8 Μάρτη το φοιτητικό κίνημα κορυφώνει την πάλη του για να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Κανένας σχετικός απεργιακός σχεδιασμός από το ΠΑΜΕ.

► Ο Παυλόπουλος βγάζει στη... σέντρα τον Τσίπρα

Το δημοψήφισμα έγινε για να υπάρξει μεγαλύτερη δυνατότητα και στήριξη στη διαπραγμάτευση που έπρεπε να γίνει [με την ΕΕ], αποκάλυψε ο Προκόπης Παυλόπουλος αναφερόμενος στη στάση του Αλ. Τσίπρα το καλοκαίρι του 2015 και το πώς η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

επιδίωκε να εκμεταλλευτεί το όποιο αποτέλεσμα για να αποδεχτεί τη γραμμή εξόντωσης των λαϊκών δικαιωμάτων εντός της ΕΕ και του ευρώ. Κάτι που αποδείχτηκε περίτρανα την επομένη του δημοψηφίσματος, του μεγαλειώδους «όχι» του ελληνικού λαού, με τη μνημιώδη «κωλοτούμπα» της «πρώτη φορά αριστερής κυβέρνησης».

► Ονόματα γραμμένα με αίμα, όχι με μπογιά

Τα ονόματα των νεκρών του εγκλήματος των Τεμπών, που τόσο βάνουσα σβήστηκαν κατ' εντολή του φρουράρχου της Βουλής, δεν γράφτηκαν με κόκκινη μπογιά, αλλά με αίμα. Με αίμα, με δάκρυ, με πόνο και οργή. Και όσες φορές και αν

διαταχτούν τα συνεργεία καθαριότητας να τα σβήσουν, τα ονόματα αυτά θα ξεπροβάλλουν ξανά στο τοίσιμντο, μπροστά στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Ήδη νέες και νέοι έγραψαν ξανά το όνομα και την ηλικία των πεσόντων. Η συστηματική συγκάλυψη που επιχειρήθηκε στη Βουλή, με τη μη κλήτευση συσιωτών μαρτύρων και το μπάζωμα-τσιμέντωμα του τόπου της τραγωδίας, δεν φέρνει τη λήθη: αντίθετα δυναμώνει τη συλλογική μνήμη και τη διεκδίκηση δικαιοσύνης.

► Η Δόμνα ντίλερ των «κορακιών» της ιδιωτικής ασφάλισης

Το μάτι στα... κοράκια της ιδιωτικής ασφάλισης έκλεισε η υπουρ-

γός Εργασίας Δ. Μιχαηλίδου, μιλώντας στην Ετήσια Γενική Συνέλευση της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος. «Οι προοπτικές του κλάδου της ιδιωτικής ασφάλισης διαγράφονται θετικές», έσπευσε να καθησυχάσει τις επιχειρήσεις του κλάδου, καθώς η κυβέρνηση έχει πράξει το... καθήκον της, ιδιωτικοποιώντας την επικουρική ασφάλιση και προωθώντας πρόσφατα νόμο που αβαντάρει τα επαγγελματικά ταμεία. Μάλιστα, δήλωσε αποκάλυπτα ότι «η ανάπτυξη της επαγγελματικής ασφάλισης θα ενισχύσει την ανάπτυξη της ελληνικής κεφαλαιαγοράς» που με τη σειρά της «θα χρηματοδοτήσει εγχώριες επενδύσεις». Στόχος τους οι εισφορές των ασφαλισμένων να αξιοποιηθούν για τζόγο και μίζες...

Σωματείο ΕΜΣΤ

Πάρτε πίσω τη συνδικαλιστική δίωξη του Δ.Α.

Ο Δημήτρης Αντωνίου, μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και εργαζόμενος συμβασιούχος διοικητικός υπάλληλος στο ΕΚΠΑ επί 19 συναπτά έτη, εκλήθη σε ΕΔΕ μαζί με όλα τα μέλη του ΔΣ του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του ΕΚΠΑ, του Προεδρείου της γενικής συνέλευσης της 7^{ης} Φεβρουαρίου καθώς και δύο ακόμα μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου της ΟΔΠΤΕ και εργαζομένων στο ΕΚΠΑ.

Οι κλήσεις σε ΕΔΕ έγιναν κατά παραγγελία του Πρύτανη του ΕΚΠΑ Γεράσιμου Σιάσου, ο οποίος αποκάλυπτα και εκδικητικά ζήτησε από τον ΕΛΚΕ και το Συμβούλιο του Ιδρύματος την άμεση

Ζητώ τον λόγο

αναστολή της σύμβασης του Δημήτρη Αντωνίου μέχρι να εξεταστεί οριστικά και η παύση της σύμβασης του.

Το ατόπημα του συνδικαλιστή Αντωνίου και όλων όσοι κλήθηκαν σε ΕΔΕ είναι ότι στήριξαν εμπράκτως την υλοποίηση της απόφασης της γενικής συνέλευσης του σωματείου, να προωθήσουν από κοινού με τους συλλόγους ΕΤΕΠ και ΕΔΙΠ και τους φοιτητικούς συλλόγους στον συμβολικό αποκλει-

σμό του κτιρίου στο οποίο στεγάζεται το ΚΛΕΙΔΙ.

Είναι σαφές ότι η αποφασιστική και συντεταγμένη στάση των εργαζομένων και των φοιτητών που αντιτάχθηκε στην προσπάθεια υπονόμευσης των καταλήψεων και των αγώνων εναντίον του άρθρου 16 έπληξαν το γόπτρο της κυβέρνησης και των πρυτανικών αρχών που αντεπιτέθηκαν με πρωτοφανές μένος στους εργαζομένους.

Είναι τουλάχιστον σκανδαλώδες να χρεώνεται μια συλλογική απόφαση γενικής συνέλευσης σωματείου σε συγκεκριμένα πρόσωπα που έχουν την ευθύνη ως συνδικαλιστικά στελέχη να εφαρμόσουν την απόφαση των μελών του σωματείου που εκπροσωπούν.

Μετά τη χούντα δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο τόσο αποκάλυπτης απειλής σε εργαζόμενο στο δημόσιο για συνδικαλιστική δράση και μάλιστα στον χώρο του δημόσιου πανεπιστημίου.

Αδιαμφισβήτητα, η στάση αυτή στοχεύει στην τρομοκράτηση των αγωνιζόμενων εργαζομένων και φοιτητών, με τον πρύτανη σε ρόλο «κυβερνητικού λαού», στην προσπάθεια σύνθλιψης του αγωνιστικού μετώπου εναντίον της ιδιωτικοποίησης των ΑΕΙ.

Να σταματήσει κάθε συνδικαλιστική δίωξη και να ανακληθεί αμέσως η απόλυση του συνδικαλιστή Αντωνίου. Η αλληλεγγύη κι ο αγώνας αποτελούν τα μοναδικά όπλα όλων των εργαζομένων.

ΣΥΡΙΖΑ

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

«Σήμερα στον ΣΥΡΙΖΑ, δεν υπάρχουν ιδεολογικές ή πολιτικές διαφωνίες». Τη σαφέστατη αυτή δήλωση έκανε ο Χρήστος Σπίρτζης μερικές ώρες μετά τη λήξη του 4^{ου} Συνεδρίου του κόμματος. Ξεκαθαρίζοντας πως εφεξής η αξιωματική αντιπολίτευση θα πορευθεί έως τις ευρωεκλογές με έναν συνεχή πόλεμο «φατριών» και «βραβείο» τις καρτέκλες. Με απώτερο στόχο το καλύτερο δυνατό «πλασάρισμα» στις διεργασίες «ανασύνθεσης» του χώρου της κεντροαριστεράς που θα εκκινήσουν το καλοκαίρι. Τότε είναι που θα κριθεί ποιος θα έχει «το πάνω χέρι» με βάση το εκλογικό αποτέλεσμα. Άρα θα μπει με μεγαλύτερη αξιώσις στις «διαπραγματεύσεις» μεταξύ ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και Νέας Αριστεράς. Σε αυτή την προοπτική, λοιπόν, δρομολογούνται οι εξελίξεις στην Κουμουνδούρου, όπου μετά το συνέδριο έχουν πλέον διαμορφωθεί τρία βασικά στρατόπεδα.

Το πρώτο είναι η «νεοπροεδρική» ομάδα, με στελέχη που συσπειρώνονται γύρω από τον Στέφανο Κασσελάκη, συμβάλλοντας στην προσπάθειά του να δημιουργήσει έναν προσωπικό κεντρικό σχηματισμό βασισμένο σε ένα μοντέλο μεταξύ Δημοκρατικού Κόμματος τω ΗΠΑ και... «Ευαγγελιστών»! Η εικόνα αυτής της προοπτικής φάνηκε ανάγλυφα στις εμφανίσεις τύπου «πίστας» του Στέφανου Κασσελάκη στο συνέδριο, με οπαδούς αλαλάζοντες και εντονότατα στοιχεία ακραίας δημαγωγίας. Στην ομάδα αυτή περιλαμβάνονται μέχρι στιγμής στελέχη όπως ο Ε. Αποστολάκης, ο Π. Παππάς, η Ρ. Δούρου και ο Π. Ρήγας.

Το δεύτερο είναι η «Ομάδα Παππά». Ο Νίκος Παππάς, ο Σωκράτης Φάμελλος, ο Άγγελος Τόλκας, ο Γιώργος Τσίπρας και άλλοι, για την ώρα επιθυμούν να θέσουν «υπό κηδεμονία» τον Στέφανο Κασσελάκη, μιλώντας για «έλλειμμα συλλογικής λειτουργίας». Με απώτερο στόχο να θέσουν θέμα αμφισβήτησης του προέδρου μετά το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, το οποίο δεν αναμένεται να είναι μεγαλύτερο από αυτό των τελευταίων εθνικών εκλογών και ως εκ τούτου θα δικαιολογεί μια τέτοια κίνηση. Πιθανότερο ενδεχόμενο είναι να προτείνουν ως πρόεδρο τον Σωκράτη Φάμελλο, με τον Νίκο Παππά όμως να «κινεί τα νήματα». Στις παρυφές του χώρου αυτού κινείται και ο Παύλος Πολάκης, όντας όμως σε μόνιμη ετοιμότητα να ακολουθήσει διακριτή πορεία.

Οι «τσιπρικοί» αποτελούν το τρίτο «στρατόπεδο» που συντάσσεται πίσω από την υποψηφιότητα που έθεσε η Όλγα Γεροβασίλη. Συσπειρώνει στελέχη από τον στενό κύκλο του Αλέξη Τσίπρα, όπως ο Αλέκος Φλαμπουράρης ενώ διαμορφώνει σχέσεις τόσο με την τριάδα Γ. Ραγκούση, Θ. Θεοχα-

Συνεχής εκφυλισμός και φατρίες για την... «ανασύνθεση της Κεντροαριστεράς»

► Αδιέξοδη διαμάχη χωρίς αρχές και ιδεολογική βάση. Οι ομάδες στο εσωτερικό του κόμματος και πού το πάνε

ρόπουλου και Κ. Ζαχαριάδη όσο και με τον Δ. Τεμπονέρα, ενώ σε αυτό φαίνεται πλέον να προσχωρεί και ο Χρήστος Σπίρτζης. Ο χώρος αυτός λειτουργεί στη «σκιά» του Αλέξη Τσίπρα, ωστόσο ο πρώην πρωθυπουργός αμφισβητήθηκε έντονα στο 4^ο Συνέδριο, αφού δεν έγινε δεκτή η προτροπή του για προσφυγή σε εκλογές ανάδειξης προέδρου.

Να σημειωθεί ότι οι προαναφερόμενες ομάδες δεν έχουν... άρρηκτη συνοχή. Άρα τυχόν μετακινήσεις είναι πιθανές, αφού λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία, Εξαιτίας του γεγονότος ότι η συγκρότηση αυτών των ομάδων δεν σχετίζεται με διαφορετικές πολιτικές θέσεις, δεν είναι απίθανο το ενδεχόμενο αναδιατάξεων ή συγχωνεύσεων σε περίπτωση που ο Στέφανος Κασσελάκης κάνει το επόμενο διάστημα «επιθετικές» κινήσεις με στόχο τον πλήρη έλεγχο του κομματικού μηχανισμού ή την αντικατάσταση των δομών του από ψηφιακές υπο-

δομές (εσωτερικά δημοψηφίσματα, ιντερνετικές πλατφόρμες συμμετοχής μελών κ.λπ.).

Συνολικά, άλλωστε, σε επίπεδο πολιτικών θέσεων ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεχίσει να παρουσιάζει την εικόνα «χυλού», χωρίς καμία ώσμωση με τις κοινωνικές αντιδράσεις απέναντι στην πολιτική της κυβέρνηση Μητσοτάκη ενώ κατά κύριο λόγο θα ασκεί διαχειριστική –στην καλύτερη περίπτωση σκανδαλογική– κριτική. Η παρέμβαση Τσίπρα και η εκλογολογία «έκαψαν» και το κεντρικό σύνθημα του Συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ που ήταν «προοδευτική αντιπίθεση τώρα», δίνοντας σήμα πολιτικής μετατόπισης προς το κέντρο. Ο Στέφανος Κασσελάκης, από το βήμα του συνεδρίου, ζήτησε εντολή ριζικής ανανέωσης για να μετασχηματίσει το κόμμα και να φέρει «την αναγκαία δομική διεύρυνση» ώστε ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει η κεντροαριστερή συμμαχία που θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τον Κ. Μητσοτάκη.

Νέα Αριστερά

Ιδρυτική συνδιάσκεψη αναζήτησης ρόλου

Τι μέλλον μπορεί να υπάρχει για τα στελέχη που εγκατέλειψαν τον ΣΥΡΙΖΑ με στόχο τη διαμόρφωση ενός νέου πολιτικού σχεδίου; Η πρόσφατη περίπτωση περιθωριοποίησης της ΛΑΕ και άλλων δυνάμεων που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ αποδεικνύει περίτρανα ότι η επιρροή που μπορεί να έχουν κάποιες πολιτικές ομάδες εντός της κομματικής νομενκλατούρας δεν είναι καθόλου αντιπροσωπευτική της κοινωνικής απήχησης που έχουν όταν βγαίνουν από τη «γυάλα» και απευθύνονται στον κόσμο. Η Νέα Αριστερά καλείται στην ιδρυτική της συνδιάσκεψη, που θα διεξαχθεί από 1-3 Μαρτίου, να δείξει ότι μπορεί να διεκδικήσει ρόλο στο πολιτικό σύστημα. Φυσικά, θα χρειαστεί να διαμορφώσει, όπως σημείωσε και ο Αλέξης Χαρίτσης, μια πειστική πολιτική διακήρυξη και πρόταση, κάτι που δεν κατάφερε να κάνει

όλα αυτά τα χρόνια εντός του ΣΥΡΙΖΑ. Η απουσία πειστικού πολιτικού σχεδίου, άλλωστε, ήταν και ο κεντρικός λόγος της ήττας της ομάδας Αχτσιόγλου στις εσωκομματικές εκλογές. Το κεντρικό σύνθημα «η πολιτική επιστρέφει για τη ζωή που μας αξίζει» θυμίζει γενικόλογο διαφημιστικό σλόγκαν χωρίς περιεχόμενο. Η ΝΕ.ΑΡ. μιλάει στο όνομα των «αξιών της Αριστεράς», της «αξιοπρέπειας», της «αξιοπιστίας», προσπαθώντας να καλύψει ένα στελεχιακό δυναμικό από την ΑΚΟΑ έως τη ΔΗΜΑΡ. Βασίζεται σε στελέχη που αναδείχθηκαν κατά τη θητεία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και απευθύνεται κυρίως σε όσους θέλουν μια πιο «σοβαρή» και συστημική διαχείριση, αποκομμένη από τις «γραφικότητες» τύπου Πολάκη. Σε αυτό το πλαίσιο, διεκδικεί ρόλο «συνδιαμορφωτή» της επόμενης μέρας, πιθανότατα σε συμπληρωματικό ρόλο δίπλα στο ΠΑΣΟΚ.

Συνολική αντιδραστική εκπαιδευτική αναδιάρθρωση

Η κυβέρνηση της ΝΔ προωθεί ένα ολοκληρωτικό εκπαιδευτικό σχέδιο αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης σε αντιδραστική και αντιλαϊκή κατεύθυνση. Υπονομεύει, από αυτή την άποψη, τα μορφωτικά και κοινωνικά δικαιώματα της νεολαίας και της μεγάλης κοινωνικής πλειονότητας, στο όνομα της οικονομικής ανταγωνιστικότητας και κερδοφορίας του κεφαλαίου. Πρόκειται για ένα συνολικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα, το οποίο επεκτείνεται σε κάθε βαθμίδα εκπαίδευσης. Δεν έχουμε συνεπώς επιμέρους «μεταρρυθμιστικές» παρεμβάσεις, αλλά μια συνολική προσπάθεια να μετασχηματιστεί με αντιδραστικούς όρους το εκπαιδευτικό DNA του δημόσιου σχολείου και πανεπιστημίου. Από αυτή την άποψη, ενιαία πρέπει να είναι και η απάντηση όλων όσων παλεύουν για τον δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και το χειραφετητικό περιεχόμενο της παιδείας, στην κατεύθυνση της σοσιαλιστικής οικοδόμησης και της κομμουνιστικής προοπτικής.

Η τελευταία επισήμανση έχει μια μεγάλη αξία, καθώς είναι πολιτικά αναγκαίο να δούμε τις αντιστάσεις που αναπτύσσονται, μέσα από το πρίσμα της συνολικής αντικαπιταλιστικής πάλης των εργαζόμενων στρωμάτων. Πρόκειται για την παραδοχή ότι η συζήτηση για το σχολείο και το πανεπιστήμιο είναι εξ ορισμού πολιτική. Ο αγώνας για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας και για μια παιδεία που υπηρετεί τις κοινωνικές και συλλογικές ανάγκες των πολλών δεν μπορεί παρά να συνδυάζεται με την πάλη για τη χειραφετημένη και χωρίς εκμετάλλευση εργασία.

Η συζήτηση για την παιδεία, ειδικά στο φόντο των μαζικών φοιτητικών κινητοποιήσεων, δεν μπορεί παρά να φωτίζεται από τη διεκδίκηση των απελευθερωτικών δυνατοτήτων, που ιδιοποιείται, διαστρέφει, εκμεταλλεύεται ή καταπνίγει ο σύγχρονος καπιταλισμός. Η εμπειρία δείχνει ότι κανένα ζήτημα δεν μπορεί να λυθεί αν δεν συνδεθεί με στόχους που απειλούν τους βασικούς πυλώνες της αστικής κυριαρχίας.

Αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα Απελευθερωτική παιδεία, χειραφετημένη εργασία

Ανάλυση

Γιώργος Καλημερίδης

Η πάλι στην εκπαίδευση αποτελεί πλευρά, αν και κρίσιμη, του συνολικού αντικαπιταλιστικού αγώνα. Η λογική του περιορισμού των εκπαιδευτικών αγώνων σε επιμέρους αντιστάσεις στη βάση αμυντικών συνδικαλιστικών διεκδικήσεων αδυνατεί να εξετάσει τη μεγάλη εικόνα, δηλαδή τη συμβολή του καπιταλιστικού σχολείου/ πανεπιστημίου και της επιστημονικής έρευνας στη διαμόρφωση ενός διαφοροποιημένου ευέλικτου εργατικού δυναμικού που θα ανταποκρίνεται στον σύγχρονο καπιταλιστικό δεσποτισμό (Μαρξ) και τη μετατροπή των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και

της ίδιας της επιστημονικής γνώσης σε πεδία κερδοφορίας για το κεφάλαιο.

Η συζήτηση για την παιδεία στο σήμερα της όξυνσης της εκπαιδευτικής αντιπαράθεσης, ειδικά με τη μαζικότητα των φοιτητικών κινητοποιήσεων, δεν μπορεί παρά να φωτίζεται από τη διεκδίκηση των πρωτόνων απελευθερωτικών δυνατοτήτων για την κοινωνία που γεννά η εργασία και η επιστήμη, σε αντιπαράθεση, με την ιδιοποίηση, την καταστροφή και την κατάπνιξή τους από τον σύγχρονο καπιταλισμό. Η εμπειρία μάς δείχνει ότι δεν υπάρχει κανένα επιμέρους ζήτημα που να μπορεί να λυθεί σήμερα, αν τουλάχιστον δεν συνδεθεί με συνολικούς στόχους που να απειλούν τους βασικούς πυλώνες της αστικής κυριαρχίας. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Κ. Πιερρακάκη και της κυβέρνησης είναι μια προσπάθεια πολιτικής εγγραφής των προτάσεων των εκθέσεων του ΟΟΣΑ και της Ευρω-

παϊκής Ένωσης στην ελληνική εκπαίδευση. Πρόκειται για ένα πρόγραμμα νεοφιλελεύθερης-νεοσυντηρητικής πολιτικής κοπής που αποτελείται από τέσσερις κρίσιμες διαστάσεις.

Πρώτο, την επιβολή των αρχών του δημόσιου μάντζμεντ στο τρόπο λειτουργίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Στοχοθεσία στη βάση προκαθορισμένων αγοραίων κριτηρίων, ποσοτική αποτίμηση αποτελεσμάτων και ανταγωνισμός ως βασική αρχή λειτουργίας του σχολείου και του πανεπιστημίου. Κομβική έννοια, είναι η αξιολόγηση των πάντων ως μέσο αναπροσανατολισμού εκπαιδευτικών προτεραιοτήτων και πειθάρχησης των εκπαιδευτικών υποκειμένων.

Δεύτερο, την ιδιωτικοποίηση/επιχειρηματοποίηση της εκπαίδευσης, η οποία προϋποθέτει σε ένα πρώτο επίπεδο την υποχρηματοδότηση και απαξίωση του δημόσιου σχολείου και πανεπιστημίου, πρακτική που αφορά, γενικά, κάθε

δομή του κοινωνικού κράτους. Η υποχρηματοδότηση αποτελεί προϋπόθεση για την άμεση εμπλοκή του επιχειρηματικού τομέα στη δημόσια εκπαίδευση (ιδιωτικά ΙΕΚ, κολέγια, ιδιωτικά πανεπιστήμια, μεταπτυχιακά προγράμματα με δίδακτρα, ξενόγλωσσα τμήματα) και τη μετατροπή της σε πεδίο κερδοφορίας για το κεφάλαιο. Η επιχειρηματοποίηση μεταλλάσσει και τα ίδια τα δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα που γίνονται κατ' όνομα δημόσια, αλλά πρακτικά λειτουργούν ως δημόσιες επιχειρήσεις που επιδιώκουν τη μεγιστοποίηση των αποδόσεων τους, όπως οι επιχειρήσεις στον ιδιωτικό τομέα.

Τρίτο, το συγκεκριμένο εκπαιδευτικό σχέδιο οδηγεί στην επίταση των ταξικών μορφωτικών ανισοτήτων, προκειμένου να διασφαλιστεί η ομαλή αναπαραγωγή του καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας. Η Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, η Τράπεζα Θεμάτων, η επαφορά της συζήτησης για το

εθνικό απολυτήριο (σε άμεση σύνδεση με τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων), η στροφή σε υποβαθμισμένες μορφές τεχνικής εκπαίδευσης και στα δίχρονα προγράμματα σπουδών στα ΑΕΙ αποτελούν σαφείς ενδείξεις της ταξικότητας της συγκεκριμένης εκπαιδευτικής πολιτικής, η οποία λειτουργεί εις βάρος των παιδιών της εργατικής τάξης.

Τέταρτο, η συγκεκριμένη εκπαιδευτική πολιτική σφραγίζεται από τον αυταρχισμό είτε με τη μορφή του διοικητικού αυταρχισμού (βιομηχανία ΕΔΕ, δικαστικές αποφάσεις για να κριθούν παράνομοι και καταχρηστικοί οι αγώνες, ωμή παρέμβαση στη λειτουργία των εκπαιδευτικών σωματείων), αλλά και της ανοικτής αστυνομικής βίας, με την παρουσία της αστυνομίας στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, με την κατάργηση του ασύλου και τις προσαγωγές φοιτητών στα αστυνομικά τμήματα. Η προσπάθεια επιχειρηματικοποίησης/ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης προϋποθέτει τη βία και τον αυταρχισμό ως αναγκαία πολιτικά συμπληρώματά της.

Σε αυτό το δυστοπικό εκπαιδευτικό τοπίο, αλλά ταυτόχρονα και σε μια εποχή πρωτοφανών δυνατοτήτων χειραφέτησης για την ανθρωπότητα, η προβολή ενός αντι-ηγεμονικού αντικαπιταλιστικού μορφωτικού προγράμματος αποτελεί πολιτική και μορφωτική αναγκαιότητα για τη νεολαία και τους εργαζόμενους. Τίθεται επιτακτικά το ζήτημα μιας παιδείας ολοκληρωμένης μόρφωσης, απέναντι στη λογική των αποσπασμένων «δεξιότητων» και καταρτίσεων.

Κάτι τέτοιο μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο διαμέσου του ενιαίου 12χρονου δημόσιου σχολείου που αντιπαλεύει την ύπαρξη όλων

των κάθετων και οριζόντιων διαχωρισμών στην εκπαίδευση, προσπαθεί να συνενώσει τη γνώση με τις επιστημονικές και πρακτικές της εφαρμογές, άρα έχει πολυτεχνικό χαρακτήρα, επιδιώκοντας την ολοκληρωμένη μορφωτική συγκρότηση και καλλιέργεια όλων των παιδιών. Ένα σχο-

ποια δεν μπορούν ώστε να τα αποκλείσει.

Η ενιαία δομή υπηρετεί συνεπώς μια διαφορετική εκπαιδευτική φιλοσοφία, που βασίζεται στον συλλογικό δημοκρατικό προγραμματισμό της παιδαγωγικής πράξης, κατανοώντας τη μόρφωση ως μια συλλογική, δημοκρατική και δημι-

μέσα από τη συλλογική συνύπαρξη και αμοιβαιότητα.

Ένα σχολείο, όπου όχι απλά χωράει όλα τα παιδιά, αλλά παίρνει και όλα τα αναγκαία κοινωνικά, οικονομικά και παιδαγωγικά μέτρα ώστε να κρατάει όλα τα παιδιά. Αποτελεί συνεπώς τον κομβικό μορφωτικό στόχο πάλης των εργαζόμενων στρωμάτων για μια συνολικά διαφορετική οργάνωση των κοινωνικών σχέσεων στην κατεύθυνση της χειραφέτησης των κυριαρχούμενων κοινωνικών στρωμάτων. Φωτίζει κριτικά το σήμερα μέσα από την οπτική του μέλλοντος.

Αντίστοιχα, ένα σύγχρονο αντικαπιταλιστικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα παλεύει να μην υπάρχουν εξεταστικά εμπόδια στη φοίτηση στο δημόσιο πανεπιστήμιο για τα παιδιά της εργατικής τάξης και αγωνίζεται για την ύπαρξη ενιαίων επιστημονικών αντικειμένων με κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα για τους αποφοίτους του. Επιμένει στον πραγματικά δημόσιο χαρακτήρα του πανεπιστημίου κόντρα στην ιδιωτικοποίηση είτε αυτή είναι άμεση (ύπαρξη ιδιωτικών πανεπιστημίων) είτε έμμεση (επιχειρηματική λειτουργία). Αντίστοιχα, βλέπει την επιστημονική έρευνα από τη σκοπιά των συλλογικών κοινωνικών αναγκών και όχι της εξυπηρέτησης επιχειρηματικών και στρατιωτικών συμφερόντων.

Καταληκτικά, το μέγεθος της αντιδραστικής επίθεσης του κεφαλαίου, ο καπιταλισμός της καταστροφής και της βαρβαρότητας, απαιτεί αντίστοιχο αντίπαλο. Αυτός δεν μπορεί να συγκροτηθεί αν δεν αμφισβητεί τον πυρήνα των επιδιώξεων της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης από τη σκοπιά ενός άλλου οράματος και προοπτικής για το σχολείο, το πανεπιστήμιο και την κοινωνία.

Τίθεται επιτακτικά το ζήτημα μιας παιδείας ολοκληρωμένης μόρφωσης. Το ενιαίο 12χρονο δημόσιο σχολείο αντιστρατεύεται την ύπαρξη όλων των διαχωρισμών στην εκπαίδευση

λείο –και αντίστοιχα πανεπιστήμιο– που αντιστρατεύεται εξ ορισμού κάθε μορφή και εκδοχή ιδιωτικής εκπαίδευσης και επιχειρηματικοποίησης και πλαισιώνεται από όλα τα αναγκαία οικονομικά και κοινωνικά μέτρα στήριξης των παιδιών των εργαζόμενων και λαϊκών στρωμάτων. Με άλλα λόγια, στόχος του ενιαίου σχολείου θα είναι να μαθαίνουν όλα τα παιδιά και όχι να πιστοποιήσει με ποικίλες εξεταστικές πρακτικές

ουργική διαδικασία και όχι ως ένα ανταγωνιστικό εξεταστικό παιχνίδι με νικητές και χαμένους. Με τον τρόπο αυτό, προωθεί μια διαφορετική συνολικά αντίληψη για την κοινωνία, όπου αυτό που κρίνεται σημαντικό δεν είναι η ιεραρχική ταξινόμηση των ανθρώπων στα πλαίσια του καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας, αλλά η αλληλεγγύη και η συλλογικότητα, όπου η αξία κάθε μεμονωμένου ατόμου αναδύεται

Ενιαία εκπαίδευση, όχι στους κύκλους της Μπολόνια

Παιδεία ολοκληρωμένης γνώσης απέναντι στη λογική των αποσπασματικών «δεξιότητων» και καταρτίσεων. Στέρεη γνώση του κόσμου και κριτική σκέψη έναντι της αγοραίας λογικής των δεξιότητων, του λειτουργικού αναλφαβητισμού, του ανορθολογισμού, της θρησκοληψίας και του σκοταδισμού. Αυτό τονίζεται στις Θέσεις της ANΤΑΡΣΥΑ για την εκπαίδευση, που παρουσιάστηκαν πέρσι. Παλεύουμε για ενιαία εκπαίδευση: Δίχρονη προσχολική αγωγή-εκπαίδευση, ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο, ενιαία Πανεπιστημιακή εκπαίδευση και δίκτυο επαγγελματικών σχολών.

Διεκδικούμε παιδεία που ενώνει θεωρία και πράξη. Ενιαία πτυχία, με συνολική εποπτεία των γνωστικών αντικειμένων στην ανώτατη εκπαίδευση, ενάντια στον κατακερματισμό με τους κύκλους της Μπολόνια. Διεκδικούμε εκπαίδευση για όλους χωρίς ταξικούς αποκλεισμούς ή άλλες διακρίσεις, σε όλη τη διάρκεια της ζωής, με δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης σε κάθε βαθμίδα της. Διεκδικούμε εξασφάλιση μέτρων ενίσχυσης αυτών που έχουν τις πιο αδύναμες ταξικές, μαθησιακές αποσκευές. Στόχος της ενιαίας εκπαίδευσης είναι «να μαθαίνουν» όλα τα παιδιά κι όχι να πιστοποιήσει ποια δεν μπορούν ώστε να τα αποκλείσει. Οι εξετάσεις κατάταξης, απόρριψης, μέτρησης, δεν αποτελούν παιδαγωγικά κίνητρα για την απόκτηση της γνώσης. Αντίθετα εσωτερικεύουν την «αποτυχία». Απαιτούμε κατάργηση όλων των εξεταστικών πλεγμάτων που διώχνουν τα παιδιά από το δημόσιο σχολείο (Τράπεζα Θεμάτων, Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εξετάσεις PISA).

Ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στήριξη των νέων στις πανεπιστημιακές ή επαγγελματικές σπουδές τους. Ενίσχυση της αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν φοιτητικής μέριμνας. Ανέγερση νέων εστιών-λεσχών σίτισης και χρήση τους χωρίς αντίτιμο, ενοίκιο ή ανταποδοτικά κριτήρια.

Όχι σε όλα τα ιδιωτικά

► Να κλείσουν τα κολέγια, να καταργηθούν τα δίδακτρα

ΜΕ ΒΑΣΗ την παραπάνω λογική η πάλη του φοιτητικού κινήματος κι ευρύτερα του εργατικού-λαϊκού κινήματος ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων δεν μπορεί παρά να είναι ανυποχώρητη και μάλιστα να περνά στην αντεπίθεση. Εάν η κυβέρνηση και το σύστημα περνούν στην επίθεση θέλοντας να επιβάλλουν πως το σύστημα της αγοράς, η κυριαρχία του ιδιωτικού και της λογικής του κέρδους, είναι αναπόδραστη και δήθεν σύγχρονη (ενώ είναι βαθιά συντηρητική και αντιδραστική), οι μαχόμενες δυνάμεις του κινήματος και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς οφείλουν να αντεπιτεθούν και να ξεκαθαρίσουν πως ο αποκλειστικά δημόσιος και μη εμπο-

ρευματοποιημένος χαρακτήρας της εκπαίδευσης είναι ανάγκη των εργαζομένων και της νεολαίας των λαϊκών στρωμάτων. Άρα, όχι μόνο λέμε «όχι» στα ιδιωτικά ΑΕΙ που φέρνουν Μητσοτάκης-Πιερρακάκης, αλλά διεκδικούμε να κλείσουν όλα τα ήδη υπάρχοντα ιδιωτικά κολέγια. Οι απόφοιτοί τους έχουν πια ακριβώς τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με τους αποφοίτους του δημόσιου πανεπιστημίου. Με το νέο νόμο θα έχουν και την ακαδημαϊκή ισοτιμία έσταξε η ουρά του γαϊδάρου. Επίσης, το κίνημα πρέπει να απαιτήσει διπλασιασμό της κρατικής χρηματοδότησης στις δημόσιες σχολές, να καταργηθούν όλα τα δίδακτρα στο δημόσιο πανεπιστήμιο (έχουν πλέον σχεδόν

όλα τα μεταπτυχιακά) και να σταματήσουν οι σχολές να βασίζονται στα προγράμματα και στην έρευνα από ΕΕ και επιχειρήσεις. Το φοιτητικό κίνημα αγωνίζεται για να καταργηθεί η πανεπιστημιακή αστυνομία και τα πειθαρχικά των φοιτητών. Για επανακατοχύρωση του πανεπιστημιακού ασύλου, «έξω η αστυνομία από τις σχολές». Επίσης, είναι αναγκαίο να καταργηθεί άμεσα η ελάχιστη βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια, που τεχνικά διαμορφώνει στρατιά αποτυχημένων, που πηγαίνει στις ιδιωτικές σχολές και στα ιδιωτικά ΑΕΙ. Κι όχι μόνο αυτό: Πρέπει να καταργηθούν κάθε είδους εισαγωγικές εξετάσεις στα πανεπιστήμια.

Γ.Ε.

Μια κίνηση τόσο επιθετική όσο εκείνη της ευθείας παραβίασης του άρθρου 16, απαιτεί διάφορες συμμαχίες και «εξαγορές». Εξετάζοντας εξονυχιστικά το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ, αξίζει να σταθούμε σε μια πληθώρα λιγότερο συζητημένων άρθρων, τα οποία μάς επιτρέπουν να καταλάβουμε πληρέστερα το πλέγμα συμβιβασμών και παρασκηνακών κινήσεων που επιχειρεί η κυβέρνηση εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Ξεκινώντας από τα πιο «εσωτερικά» μέτρα, αξίζει ειδικής μνείας το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (ΕΑΠ). Με το νέο νομοσχέδιο, η στελέχωσή του με εκπαιδευτικό προσωπικό θα μπορεί να γίνεται χωρίς να πληρείται κανένα ποιοτικό/εκπαιδευτικό κριτήριο. Ενδεικτικό είναι το άρθρο 30, όπου ορίζεται πως μπορούν να γίνουν μέλη του διδακτικού προσωπικού «Ελληνες που κατέχουν τακτική θέση μόνιμου μέλους ΔΕΠ σε ίδρυμα της αλλοδαπής για τουλάχιστον πέντε (5) έτη» ενώ «δεν λαμβάνονται υπόψιν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του άρθρου 143 του ν. 4957/2022». Κοινώς; Η κυβέρνηση «κλείνει το μάτι» σε μεγαλοκαθηγητάδες των ξένων ιδιωτικών πανεπιστημίων, δείχνοντας υποτίμηση –για ακόμη μία φορά– στο εγχώριο εκπαιδευτικό σύστημα. Ταυτόχρονα, αναφορικά και πάλι με το ΕΑΠ, το άρθρο 36 συστήνει «Πανεπιστημιακό Κέντρο Ανάπτυξης Πιστοποίησης και Αξιολόγησης», το οποίο θα αποκομίζει έσοδα και από «την παροχή υπηρεσιών, την εκπόνηση μελετών και την εκτέλεση ή την αξιολόγηση ερευνητικών προγραμμάτων για λογαριασμό τρίτων [...] από την πιστοποίηση άλλων φορέων που δραστηριοποιούνται στην ανοικτή και εξ αποστάσεως εκπαίδευση στην Ελλάδα». Κοινώς; «Μπίζνες» του ΕΑΠ για να οικονομάνε... τρίτοι! Μάλιστα, παρόμοια διάταξη αφορά όλα τα πανεπιστήμια της χώρας...

Μια επόμενη ανίερη συμμαχία που επιχειρείται να χτιστεί αφορά το νομοθετημένο από τον ν. 4957/2022 (Α' 141) και άρθρο 169 θεσμό του «Συνεργαζόμενου

ΠΑΙΔΕΙΑ Έκτωρ Χαβιέ Δελαστίκ

Οι «άγνωστες» πτυχές του νομοσχεδίου

► Ανίερη συμμαχία για την επιχειρηματικοποίηση των ΑΕΙ

Καθηγητή». Βάσει αυτού, «καταξιωμένοι Έλληνες επιστήμονες, που κατέχουν θέση καθηγητή οποιασδήποτε βαθμίδας σε πανεπιστήμια της αλλοδαπής ή ερευνητή σε ερευνητικούς οργανισμούς της αλλοδαπής» μπορούν να απασχολούνται σε ελληνικά ΑΕΙ ως συνεργαζόμενοι καθηγητές. Μέχρι τώρα, είχαν ως αντικείμενο την παροχή μόνο διδακτικού και ερευνητικού έργου, όμως πλέον με το άρθρο 82 του νομοσχεδίου αποκτούν δυνατότητα συμμετοχής σε όλες τις ασχολίες με επιπλέον οικονομικές απολαβές, όπως ερευνητικά προγράμματα, πνευματικά δικαιώματα, συνεργασίες με το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, εταιρείες στο αντικείμενό τους, εμπορική δραστηριότητα και συμμετοχή σε τεχνολογικούς. Πιο οριζόντιο ανάλογο μέτρο συναντούμε στο άρθρο

100, που ορίζει πως για κατηγορίες προσωπικού των ΑΕΙ που συμμετέχουν σε ερευνητικά προγράμματα παύει να ισχύει η απαγόρευση «άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας», η οποία υπήρχε –έστω τυπικά– μέχρι σήμερα.

Συμμαχίες, όμως, η κυβέρνηση προσπαθεί να συνάψει και με τα όργανα διοίκησης. Χαρακτηριστική η προσπάθεια «καλοπιάσματος» των πρυτάνεων είναι το άρθρο 44. Αυτό προβλέπει πως η σειρά αναπλήρωσης του πρύτανη στην άσκηση των καθηκόντων του, αλλά και η μεταφορά καθηκόντων του σε άλλα μέλη ΔΕΠ, πλέον δεν απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου διοίκησης, αναιρώντας έτσι ένα μέρος της διοικητικής υποβάθμισης των πρυτάνεων. Μέχρι εδώ καλά θα πει κάποιος, καθώς τα συμβούλια διοίκησης

είναι όργανα άρρηκτα συνδεδεμένα με την επιχειρηματικοποίηση των πανεπιστημίων. Και όμως... Την ίδια στιγμή, δίνονται ακόμα περισσότερες εξουσίες στο συμβούλιο διοίκησης, καθώς νομοθετείται (βλ. άρθρο 40) μια τελείως αυθαίρετη διαδικασία ψηφοφορίας για την ανάδειξη των εξωτερικών μελών του (εκπρόσωποι του κεφαλαίου), με τρόπο που προωθεί κάθε είδους παρασκηνακή συνεννόηση οικονομικών παραγόντων με μεγαλοκαθηγητάδες ώστε να εξασφαλιστεί η παρουσία των «σωστών ανθρώπων» στο συμβούλιο διοίκησης. Παράλληλα, το συμβούλιο διοίκησης ήταν μέχρι τώρα περιορισμένο στο να κάνει αλλαγές στον τακτικό προϋπολογισμό σε ένα ποσοστό μέχρι 30% του ύψους του, ώστε να περιοριστεί η ισχύς του επί των οικονομικών. Με το άρθρο 43, πλέον μπορεί να αλλάξει το σύνολο του προϋπολογισμού κατά το δοκούν, μετατρέπόμενο σε απόλυτο άρχοντα των οικονομικών του κάθε ιδρύματος. Φυσικά σε συνέχεια αυτού, έρχεται η δυνατότητα που δίνεται με το άρθρο 114 στα συμβούλια διοίκησης να αναθέτουν κατά το δοκούν αρμοδιότητες σε «εταιρεία αξιοποίησης και διαχείρισης περιουσίας ιδρύματος», ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου και να συνάπτουν συμβάσεις μαζί της.

Τέλος, δε μπορούμε να μην αναφερθούμε στο γεγονός πως με το άρθρο 49, επιτρέπεται ρητά να θέσει υποψηφιότητα για πρόεδρος τμήματος ένα μέλος ΔΕΠ άλλου τμήματος, μια διάταξη εντυπωσιακά φωτογραφική.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Χρίστος Κρανάκης

Για 8^η εβδομάδα στους δρόμους του αγώνα

Την Πέμπτη 29 Φλεβάρη, για 8^η συνεχή εβδομάδα, οι φοιτητές βγήκαν στις πόλεις της Ελλάδας για να διαδηλώσουν κατά των μη κρατικών πανεπιστημίων.

Στην Αθήνα, χιλιάδες κόσμου από δεκάδες κατελιημμένες σχολές συμμετείχε στη διαδήλωση. Όταν η πορεία έφτασε στο Σύνταγμα, φοιτητές/τριες έγραψαν ξανά με μπογιά τα ονόματα των 57 νεκρών των Τεμπών –τα οποία είχαν σβηστεί από τα συνεργεία του Δήμου– στο προαύλιο της Βουλής. Πλάι στα ονόματα των δολοφονημένων βρέθηκαν συνθήματα όπως: «Το αίμα ούτε σβήνεται, ούτε ξεπλένεται. Μόνο ουρλιάζει για Δικαιοσύνη» και «Οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν». Οι κινητοποιήσεις όλων των προηγούμενων εβδομάδων πλέον παίρνουν χαρακτήρα πρόβας τζενεράλε τη μαζική, λαϊκή πανκίνητοποίηση που ετοιμάζει το

Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων στην Αθήνα, εάν και όταν η κυβέρνηση αποφασίσει να φέρει σε ψήφιση το νομοσχέδιο.

Στη Θεσσαλονίκη, η πορεία ήταν μαζική παρά τα ισχυρά περιστατικά και τις βίαιες επιθέσεις της αστυνομίας μία ημέρα πριν. Μετά το τέλος της πορείας, διεξήχθη Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων με στόχο την κλιμάκωση των δράσεων ενόψει της πιθανής απόπειρας ψήφισης του νομοσχεδίου. Πορείες ή συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκαν και σε άλλες πόλεις της χώρας, όπως Πάτρα, Ξάνθη, Χανιά, Ρέθυμνο, Ηράκλειο, Κομοτηνή, Βόλος, Γιάννενα, Κέρκυρα, Φλώρινα.

Οι συνεχιζόμενες, μαζικές εμφανίσεις του φοιτητικού κινήματος στον δρόμο είναι ενδεικτικές των διαθέσεων ενός σημαντικού δυναμικού

των φοιτητών/τριων που θέλει ο αγώνας να πάει «μέχρι τέλους». Προκειμένου, όμως, να πληθύνει το δυναμικό αυτό και να μην υπάρξουν «απώλειες» εξαιτίας της κόπωσης, χρειάζεται η ψηλάφηση νέων τρόπων αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση αλλά και νέων δρόμων σύμπλευσης με τα υπόλοιπα κομμάτια της κοινωνίας. Η «καύσιμη» ύλη ώστε η σπίθα του φοιτητικού κινήματος να μετατραπεί σε φλόγα, υπάρχει. Αυτό που απαιτείται είναι οι πρωτοβουλίες προς αυτή την κατεύθυνση...

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΧΡΙΣΤΟ
ΚΡΑΝΑΚΗ

► Οχτώ εβδομάδες καταλήψεις και πορείες. Τι «απόδοση» έδινε ότι θα κρατήσει τόσο;

Μάλλον κανείς δεν το περίμενε. Κυβέρνηση και ΜΜΕ μας θεωρούσαν μια γενιά «ξεγραμμένη», «αποχαυνωμένη» στο Tiktok και το Instagram, ανίκανη να ασχοληθεί με ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα. Παρ' όλα αυτά, τους αποδείξαμε το αντίθετο: Η γενιά μας έχει κοινωνικό κριτήριο και συνείδηση, δεν είμαστε διατεθειμένοι/ες να δεχτούμε παθητικά την υποτίμηση του μέλλοντός μας, της εργασιακής μας προοπτικής. Όμως ας είμαστε καθαροί... Δεν ήταν μόνο μία η πλευρά των αστικών δυνάμεων που «σάστισε». Αιφνιδιασμένες φάνηκαν και ορισμένες οργανώσεις/αντιλήψεις εντός φοιτητικού κινήματος, οι οποίες σαν να «πάγωσαν» από το αυθόρμητο στοιχείο που ένιωθαν να φεύγει από τον έλεγχό τους και αποφάσισαν να προσπαθήσουν να κρατήσουν τον αγώνα των φοιτητών σε «χαμηλές πτήσεις». Μόνο έτσι θα μπορούσαν να τον διαχειριστούν. Ευτυχώς, όμως, φάνηκε πως η νέα γενιά μπορεί ταυτόχρονα να αμφισβητεί την κυρίαρχη αφήγηση αλλά και να επιδεικνύει μία μαχητική διάθεση που «τρομάζει» μέχρι και τα κομματικά όργανα αριστερών οργανώσεων.

► Τι ήταν αυτό που έκανε το κίνημα να κρατήσει τόσο και, φυσικά, να συνεχίζει μέχρι το τέλος;

Σε πρώτο στάδιο, σημαντικό ρόλο έπαιξε το γεγονός ότι καταφέραμε να αναμετρηθούμε και να υπερνικήσουμε τη λογική των καθεστωτικών δυνάμεων μέσα στις συνελεύσεις, πετυχαίνοντας να πείσουμε τον κόσμο των σχολών σχετικά με το τι πραγματικά διακυβεύεται αναφορικά με την ίδρυση «μη κρατικών» πανεπιστημίων. Την ίδια στιγμή, όμως, δεν μείναμε μόνο στο «ενάντια σε» αλλά προχωρήσαμε -έστω και με αντιφάσεις- στο «πώς παλεύουμε»: Οι δράσεις των καταλήψεων κινήθηκαν στο πλαίσιο πλούσιων πολιτιστικών/πολιτικών προγραμμάτων, ώστε να τις καταστήσουμε σημείο συνάντησης για τη νεολαία. Παράλληλα, επιδιώξαμε σταθερά τη σύνδεση του αγώνα μας με τον αγώνα των αγροτών και των εργαζομένων, τόσο

Αναστασία Κυπραίου

φοιτήτρια ΠΑΜΑΚ

Η νέα γενιά στο προσκήνιο

«Έχουμε ήδη σχεδιάσει το πώς θα κλιμακώσουμε τον αγώνα μας, προκειμένου το νομοσχέδιο να μην κατατεθεί ή να μην περάσει», τονίζει η Αναστασία.

Αυτό που θεωρεί σημαντική προσθήκη όμως, είναι η ανώτερη σύμπλευση του φοιτητικού κινήματος με τα υπόλοιπα κομμάτια της κοινωνίας, ώστε ο αγώνας να αποκτήσει παλλαϊκά χαρακτηριστικά.

με τη στήριξη των κινητοποιήσεων όσο και με εξωστρεφείς παρεμβάσεις. Ακόμα, καταφέραμε να ξεφύγουμε από λογικές που αναθέτουν την παραγωγή του πολιτικού λόγου των φοιτητών σε κομματικά γραφεία και οργανωτικές επαφές, επιδιώκοντας τα πλαίσια για τις γενικές μας συνελεύσεις να βγαίνουν από τις ίδιες τις διαδικασίες μας (π.χ. τα Συντονιστικά Γενικών Συνελεύσεων), στις οποίες μπορούσε να συμμετέχει κάθε μέλος ενός φοιτητικού συλλόγου. Αυτός ήταν και ο λόγος που πολλοί ανένταχτοι φοιτητές/τριες ένιωσαν πως είναι -και- στο «χέρι» τους να συνδιαμορφώσουν τον πολι-

τικό λόγο του κινήματος και να συναποφασίσουν τις δράσεις του.

Σε αμιγώς πολιτικό επίπεδο, καθοριστικό ποιοτικό στοιχείο ήταν πως αποφύγαμε τη λογική των μονοδιάστατων αιχμών και -ως ένα βαθμό- αναδείξαμε την ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών αγαθών ως συνολικό ζήτημα που δεν περιορίζεται απλά και μόνο στην παιδεία, αλλά απλώνεται και σε πολλούς άλλους τομείς της ζωής μας.

► Τα «ψέματα τελειώνουν»... Το νομοσχέδιο, λένε, θα έρθει προς ψήφιση στις 8 Μάρτη. Ποιο το πανελλαδικό πλάνο και στίγμα του φ.κ.;

Οι φοιτητές/τριες μέσα από τα συντονιστικά μας έχουμε ήδη σχεδιάσει το πώς θα κλιμακώσουμε τον αγώνα μας, προκειμένου το ν/σ να μην κατατεθεί ή να μην περάσει. Ήδη, το κίνημα κατάφερε να διαρρήξει το αστικό μπλοκ και να απομονώσει τη Νέα Δημοκρατία, η οποία -όπως φαίνεται- καλείται να το ψηφίσει μόνη της. Θεωρώ, πως για να καταφέρουμε να πείσουμε καθοριστικά την κυβέρνηση να αποσύρει το ν/σ χρειάζεται η -ακόμα μεγαλύτερη- στήριξη της κοινωνίας απέναντι στον αγώνα μας, η οποία δεν έχει σταματήσει να μεγαλώνει. Το ζήτημα αυτή τη στιγμή είναι το εάν οι εργαζόμενοι θα αγκαλιάσουν περαιτέρω τις κινητοποιήσεις μας και θα συμμετέχουν ενεργά στον αγώνα μας ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, δίνοντάς του παλλαϊκά χαρακτηριστικά.

► Εάν, όμως, ο νόμος περάσει... Τότε τι;

Ακόμα και εάν περάσει, τυπικά, το νομοσχέδιο, δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν έμεινε καμία παρακαταθήκη. Καταρχάς, περάσει δεν περάσει το ν/σ (κάτι που φυσικά έχει μεγάλη σημασία),

αυτό έχει ήδη απονομιμοποιηθεί σε τεράστιο βαθμό στην κοινή γνώμη. Αυτό μπορεί να μην μας αρκεί, αλλά είναι σημαντικό. Την ίδια στιγμή, όσον αφορά αμιγώς τη μελλοντική ανάπτυξη πανεκπαιδευτικών αντιστάσεων, εκτιμώ πως τα «εφόδια» που μας δίνει αυτός ο αγώνας είναι άκρως πολύτιμα, καθώς αποτέλεσε τον πρώτο κόμβο πολιτικοποίησης για πολλούς φοιτητές/τριες, μέσα από τον οποίο κλήθηκαν να παλέψουν απέναντι σε νέες προκλήσεις και να δώσουν τις δικές τους απαντήσεις σε αυτές.

Σε μια εποχή που η εικόνα μας για το μέλλον περισσότερο από ποτέ αποκρυσταλλώνει τη φράση «κάθε πέρυσι και καλύτερα», είναι σίγουρο ότι η νεολαία θα συνεχίσει να αγωνίζεται για μια αξιοπρεπή ζωή. Η επίθεση που δεχόμαστε είναι ολομέτωπη και δεν θα σταθούμε παθητικοί αποδέκτες της, όπως δεν το κάναμε αναφορικά και με το ν/σ. Ακόμα και αν οι κινητοποιήσεις για το νομοσχέδιο αρχίσουν να «σβήνουν» μετά την ψήφισή του, η γενιά μας θα επανέλθει δριμύτερη στο προσκήνιο για τη διεκδίκηση των αναγκών της.

► Θες τη γενιά των Τεμπών στο πολιτικό και κοινωνικό προσκήνιο. Τι θεωρείς όμως πως απαιτείται σε αυτή την κατεύθυνση;

Σίγουρα κρίνω αναγκαίο στόχο τη βαθύτερη πολιτικοποίηση των νεολαιίστικων κινήματων. Βρισκόμαστε σε μια εποχή που η ζωή των νέων έχει αλλάξει ριζικά, με τη φτώχεια να έχει εξωθήσει την πλειονότητα στην ελαστική εργασία προκειμένου να μπορέσει να επιβιώσει. Σε αυτές τις συνθήκες, δεν υπάρχει χώρος για «μισόλογα» και «ημίμετρα»... Χρειαζόμαστε μια ανώτερη πολιτική στόχευση που να μπορεί να πείσει ότι τα πράγματα μπορούν και πραγματικά θα αλλάξουν εδώ και τώρα μέσα από υλικές νίκες στο σήμερα που θα εξασφαλίσουν ένα καλύτερο επίπεδο διαβίωσης και μία καλύτερη προοπτική. Όλα τα παραπάνω δεν μπορούν να υπάρξουν, αν δεν βρούμε νέες μορφές αγώνα και νέες δομές συγκρότησης, που θα μπορούν να ξεφεύγουν από τη δυσκίνητη γραφειοκρατία, να αλληλοεπιδρούν με το αυθόρμητο και να επανέρχονται ανανεωμένες και δημιουργικές μέσα από αυτή την αλληλεπίδραση.

Το νομοσχέδιο έχει ήδη απονομιμοποιηθεί στην κοινή γνώμη. Η νεολαία επιδεικνύει μια μαχητική διάθεση που «τρομάζει» και δημιουργεί ρωγμές στο αστικό στρατόπεδο

Κανείς
δεν ξεχνά

«Σήμερα στην Ελλάδα πόσοι πιστεύετε από τους εκατό συμπολίτες μας, αν τους ρωτήσουμε, ενδιαφέρονται για εξεταστική ή για προανακριτική επιτροπή για τα Τέμπη;» Ήταν 8 Νοεμβρίου, όταν ο Άδωνις Γεωργιάδης προέβαινε σε αυτόν τον κυνικό αφορισμό, κρίνοντας ότι το έγκλημα των Τεμπών αφορά πλέον μόνο την Αριστερά «που ασχολείται με τον μικρόκοσμό της και όχι με τα πραγματικά προβλήματα των Ελλήνων». Στην ίδια γραμμή και ο Μάκης Βορίδης, που έσπευδε να δηλώσει ότι η πολιτική επιχειρηματολογία αναφορικά με τα αίτια του δυστυχήματος «κρίθηκε στις εκλογές».

Τρεις μήνες μετά, κατά τη συμπλήρωση ενός έτους από το δυστύχημα, οι δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι που πλημμύρισαν τους δρόμους των μεγάλων πόλεων της χώρας όχι απλώς διέψευσαν τους δύο υπουργούς, αλλά και ξέσκισαν το πέπλο συγκάλυψης που επί μήνες ύφαινε η κυβέρνηση, διατρανώνοντας ότι κανένας και τίποτα δεν ξεχνιέται: Ούτε οι 57 νεκροί, ούτε οι ευθύνες κυβέρνησης (της σημερινής και των προηγούμενων), κρατικών οργανισμών όπως ο ΟΣΕ και η ΕΡΓΟ-ΣΕ, ιδιωτικών επιχειρήσεων όπως η Hellenic Train και οι εργολάβοι που κέρδισαν εκατομμύρια «παίζοντας καθυστερήσεις» με τη σύμβαση 717, και Ευρωπαϊκής Ένωσης που επέβαλε την πολυδιάσπαση και ιδιωτικοποίηση του σιδηροδρόμου.

Ήταν, άλλωστε, ο ίδιος ο πρωθυπουργός που λίγες ώρες μετά το δυστύχημα και ενώ ακόμα οι λαμαρίνες κάπνιζαν, έσπευδε να αποφανθεί ότι «το δράμα οφείλεται, δυστυχώς, κυρίως σε τραγικό ανθρώπινο λάθος». Εκδοχή που ουδέποτε αποδέχτηκαν οι δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι που απήργησαν και διαδήλωσαν εκείνες τις μέρες, αλλά κυρίως οι οικογένειες των νεκρών που δεν έπαυσαν στιγμή να αγωνίζονται για απόδοση δικαιοσύνης, που δεν σταμάτησαν να αναδεικνύουν τη «μεγάλη εικόνα» — του γνωστού σε όλους τους αρμόδιους χάους που επικρατούσε στους ελληνικούς σιδηρόδρομους. Και που επέμεναν να ξεσκεπάσουν, να αναδεικνύουν και να στιγματίζουν κάθε απόπειρα συγκάλυψης.

Γιώργος Μουρμούρης

Ερωτήματα και απαντήσεις για το έγκλημα, έναν χρόνο μετά

Εναν χρόνο μετά το έγκλημα στα Τέμπη με τους 57 νεκρούς, μια σειρά ερωτήματα που αφορούν τόσο το δυστύχημα καθαυτό όσο και τους χειρισμούς των αρχών την «επόμενη ημέρα», παραμένουν αναπάντητα. Αφορούν τα αίτια της μεγάλης έκρηξης και της πυρκαγιάς που ακολούθησε τη σύγκρουση, την εσπευσμένη αλλοίωση του χώρου του δυστυχήματος και την απώλεια του βιντεοληπτικού υλικού που κατέγραφε τις κινήσεις της εμπορικής αμαξοστοιχίας. Ακόμα, σκιές υπάρχουν αναφορικά με το φορτίο του εμπορικού τρένου, αλλά και του λόγου για τον οποίον στον τόπο του δυστυχήματος βρέθηκαν εύφλεκτες ουσίες όπως το ξυλόλιο, ένας διαλύτης που μεταξύ άλλων χρησιμοποιείται στη νοθεία καυσίμων.

1 Η έκρηξη • Το μεγάλο «μανιτάρι» φωτιάς που καταγράφηκε να σχηματίζεται πάνω από τους δύο συρμούς τα πρώτα δευτερόλεπτα μετά τη σύγκρουση, αποδόθηκε από τους δικαστικούς πραγματογνώμονες και την πυροσβεστική στην ανάφλεξη των ελαίων σιλικόνης που έφεραν οι μετασχηματιστές των τριών ηλεκτρομηχανών. Ωστόσο η Siemens, κατασκευάστρια εταιρεία των τριών κινητήρων, δεν επιβεβαιώνει την εκδοχή αυτή, επιστημονώντας ότι τα έλαια σιλικόνης δεν δύνανται να δώσουν τέτοια έκρηξη, κάτι με το οποίο συμφωνεί και ο πραγματογνώμονας που όρισαν οι οικογένειες των θυμάτων, Βασίλης Κοκοτσάκης. Ο ίδιος υποστηρίζει ότι μια τέτοια έκρηξη προκαλείται από την ύπαρξη υγροποιημένου αερίου ή υγρού καυσίμου υψηλής πηκτικότητας (καύσιμα, διαλύτες,

υγραέρια), καθώς και χημικές ουσίες και ενώσεις που ανιχνεύθηκαν σε ληφθέντα δείγματα (βενζόλιο, τολουόλιο, ξυλόλιο). Οι συγγενείς των νεκρών δίνουν μεγάλη έμφαση στην αιτία που προκάλεσε την πυρκαγιά, λόγω του μεγάλου αριθμού των ανθρώπων που εκτιμάται ότι έχασαν τη ζωή τους από τις φλόγες και τον καπνό που «κατάπιε» τα βαγόνια.

2 Η αλλοίωση του χώρου • Η επιχείρηση απομάκρυνσης των βαγονιών και των λοιπών συντριμμιών από τον χώρο του δυστυχήματος ξεκίνησε τα πρώτα εικοσιτετράωρα μετά το δυστύχημα. Κατά παράβαση κάθε σχετικού πρωτοκόλλου, ο χώρος αλλοιώθηκε πριν εισέλθουν για να τον μελετήσουν οι αρμόδιοι ελεγκτές και πραγματογνώμονες, χωρίς έστω να γίνει ακριβής αποτύ-

Ένα χρόνο μετά το έγκλημα στα Τέμπη, εξακολουθούν να αιωρούνται ερωτήματα για στοιχεία όπως η έκρηξη και η πυρκαγιά, ή η βιαστική αλλοίωση του χώρου. Αποτελεί κοινό τόπο ωστόσο ότι η ιδιωτικοποίηση αποτέλεσε τον παράγοντα-κλειδί που οδήγησε στην τραγωδία

δίσκοι καταστέθηκαν με καθυστέρηση μηνών, μετά από πιέσεις των οικογενειών των θυμάτων. Επιχειρήθηκε ανάκτηση του βιντεοληπτικού υλικού, όμως κατέστη εφικτό να εξασφαλιστούν μόνο μερικά καρέ που -όπως λένε οι συγγενείς των νεκρών- απεικονίζουν μόνο την ηλεκτρομηχανή, όχι ολόκληρο τον συρμό ούτε τη διαδικασία φόρτωσης.

4 Το φορτίο της εμπορικής αμαξοστοιχίας

• Ο συνδυασμός όλων των παραπάνω γεννά στους συγγενείς των νεκρών ερωτήματα αναφορικά με το τι πραγματικά μετέφερε η εμπορική αμαξοστοιχία. Βάσει των επίσημων εγγράφων, το φορτίο περιλάμβανε μεταλλικά ελάσματα, μπύρες, τρόφιμα και σιδερένια σύρματα. Όμως, όπως επισημαίνουν άτομα με γνώση των διαδικασιών που τηρούνται σε αυτές τις περιπτώσεις, τα έγγραφα αυτά δεν πιστοποιούν πολλά, καθώς οι έλεγχοι που γίνονται είναι υποτυπώδεις.

Η ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων μεθοδεύτηκε συστηματικά από την ΕΕ από το 1990

>>>>>

πωση της περιοχής. Τα βαγόνια μεταφέρθηκαν σε χώρο που, όπως καταγγέλλουν συγγενείς των θυμάτων, είναι ιδιοκτησίας του ΟΣΕ, ενός σημείο μεταφέρθηκαν και ποσότητες χώματος που εκσκάφθηκαν από το χωράφι δίπλα στις σιδηροδρομικές γραμμές. Χώμα που ήταν γεμάτο γενετικό υλικό ή με άλλα λόγια, όπως εξηγούν οι οικείοι των νεκρών, με ανθρώπινα μέλη, καθώς και τις στάχτες των ανθρώπων που έχασαν στο δυστύχημα. Μέχρι στιγμής παραμένει άγνωστο ποιος έδωσε εντολή στον τότε περιφερειάρχη Θεσσαλίας Κώστα Αγοραστό να προχωρήσει στις εργασίες (κοινώς, στο μπάζωμα) του χώρου του δυστυχήματος. Το κόστος των εργασιών αυτών, μαζί με την απομάκρυνση και τη φύλαξη των βαγονιών, ανήλθε σε περίπου 700.000 ευρώ, ποσό υπερδιπλάσιο του κόστους που θα είχε η ανάταξη της τηλεδιοίκησης Λάρισας που είχε καταστραφεί μετά από φωτιά στη θέση Ζάχαρη το καλοκαίρι του 2019.

3 Το βιντεοληπτικό υλικό • Κατά την έναρξη της ανάκρισης για το δυστύχημα, ζητήθηκε και παραδόθηκε στις αρμόδιες αρχές το βιντεοληπτικό υλικό που κατέγραφε την πορεία της επιβατικής αμαξοστοιχίας. Δεν συνέβη το ίδιο όμως και με την εμπορική αμαξοστοιχία. Το υλικό ουδέποτε ζητήθηκε, με αποτέλεσμα 14 ημέρες μετά να καταστραφεί, ώστε να εγγραφούν στους σχετικούς δίσκους νέα αρχεία, παρά το γεγονός ότι η σχετική νομοθεσία ορίζει πως σε τέτοιες περιπτώσεις το υλικό πρέπει να διατηρείται. Οι σκληροί

5 Το ξυλόλιο • Συγγενής με το ερώτημα αναφορικά με το φορτίο της εμπορικής αμαξοστοιχίας, είναι ο προβληματισμός που γεννά η εύρεση στον χώρο του δυστυχήματος ουσιών όπως το ξυλόλιο, ένας διαλύτης που χρησιμοποιείται μεταξύ άλλων στη νοθεία καυσίμων. Η προέλευση των εν λόγω ουσιών προς το παρόν παραμένει άγνωστη. Προκειμένου να διευκρινιστεί ο λόγος της ανίχνευσής τους στον τόπο του εγκλήματος, από τις ανακριτικές αρχές διατάχθηκε προ ημερών διενέργεια νέας πραγματογνωμοσύνης.

Πέραν των ερωτημάτων που παραμένουν αναπάντητα, υπάρχουν και ζητήματα που έχουν διευκρινιστεί ήδη από τις πρώτες εβδομάδες μετά το δυστύχημα. Για παράδειγμα, γρήγορα κατέστη σαφές ότι πίσω από τις διαρκείς παρατάσεις που δίνονταν στη διαβόητη σύμβαση 717/2014 της ΕΡΓΟΣΕ, που αφορούσε την ανάταξη των συστημάτων σηματοδότησης και τηλεδιοίκησης στον άξονα Αθηνών-Θεσσαλονίκης-Προμαχώνα, κρύβεται ένα μεγάλων διαστάσεων σκάνδαλο. Η σύμβαση ήταν προβληματική όσον αφορά τόσο τα τεύχη δημοπράτησης όσο και τη διαίρεση του έργου μεταξύ της αναδόχου κοινοπραξίας Alstom-TOMH (θυγατρική της ΑΚΤΩΡ), με την πρώτη να αναλαμβάνει το βόρειο τμήμα της και τη δεύτερη το μεγαλύτερο μέρος του άξονα Αθηνών-Θεσσαλονίκης. Οι εσωτερικές έριδες μεταξύ των δύο εταιρειών, η φερόμενη έλλειψη τεχνολογίας από την TOMH και άλλοι παράγοντες, σχετιζόμενοι πάντα με το επιχειρηματικό κέρδος, είχαν ως αποτέλεσμα τα έργα που προβλεπόταν να έχουν ολοκληρωθεί το 2016 να μην έχουν παραδοθεί έως την 28^η Φεβρουαρίου του 2023, την ημέρα δηλαδή του δυστυχήματος. Είναι ενδεικτικό ότι τον Δεκέμβριο η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία άσκησε ποινική δίωξη κατά 23 ατόμων που εμπλέκονται με τη σύμβαση: 14 υπαλλήλων της ΕΡΓΟΣΕ, για ηθική αυτουργία σε απάτη σχετική με τις επιχορηγήσεις και ηθική αυτουργία σε ψευδή βεβαίωση με σκοπό τον προσπορισμό αθέμιτου οφέλους σε άλλον.

Οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν

Οι παράγοντες που οδήγησαν στο δυστύχημα των Τεμπών είναι πολλοί και διαφορετικοί. Η παντελής έλλειψη συστημάτων ασφαλείας παρά τις υψηλές ταχύτητες που επιτρέπονταν στον άξονα Αθηνών-Θεσσαλονίκης, η τραγική υποστελέχωση του ΟΣΕ, η διαρκής πίεση υπό την οποία εργάζονταν οι λιγοστοί του υπάλληλοι, τα διαρκή τεχνικά προβλήματα που παρουσιάζονταν ακόμα και στα λιγοστά συστήματα που λειτουργούσαν (όπως ο τοπικός χειρισμός της Λάρισας), οι διαρκείς βλάβες και τα μικρά ή μεγαλύτερα ατυχήματα (διαδοχικές ήταν οι βλάβες συρμών τις ώρες πριν το δυστύχημα), η υποβάθμιση της εκπαίδευσης των σταθμαρχών, η εγκατάλειψη της κουλτούρας ασφάλειας στον σιδηρόδρομο, συνέπεσαν με το λάθος του μοιραίου σταθμαρχη που παρανόμως είχε μεταταχθεί στον σταθμό της Λάρισας. Υπάρχει ωστόσο ένας παράγοντας που αποτελεί συνεκτικό ιστό και άξονα όλων των προηγούμενων: Η ιδιωτικοποίηση του σιδηρόδρομου.

Η ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρομικών μεταφορών μεθοδεύτηκε συστηματικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε ολόκληρη τη γηραιά ήπειρο ήδη από τη δεκαετία του 1990. Σε αυτό το πλαίσιο, οι Βρυξέλλες προώθησαν μεταξύ άλλων τον διαχωρισμό της διαχείρισης της σιδηροδρομικής υποδομής από τις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες σιδηροδρομικής μεταφοράς και το άνοιγμα της αγοράς σε ιδιωτικές εταιρείες. Στην Ελλάδα σταδιακά, από το 1996 έως το 2016, ο ενιαίος ΟΣΕ διασπάστηκε σε μια σειρά

ανεξάρτητων Ανώνυμων Εταιρειών, με διαφορετικές και συχνά ανταγωνιστικές αρμοδιότητες μεταξύ τους. Έτσι δημιουργήθηκαν οι ΟΣΕ, ΓΑΙΟΣΕ, ΕΡΓΟΣΕ, ΕΕΣΣΤΥ, η ΤΡΑΙΝΟΣΕ που επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και κατόπιν πίεσης της ΕΕ εκποιήθηκε στην ιταλική Ferrovie dello Stato Italiana (FSI), και η Ρυθμιστική Αρχή Σιδηροδρόμων.

Η ιδιωτικοποίηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ αποτέλεσε το «κερασάκι στην τούρτα» της πολυδιάσπασης των ελληνικών σιδηροδρόμων. Η εταιρεία, που κατόπιν μετονομάστηκε σε Hellenic Train, και ο ΟΣΕ εισήλθαν σε μια «μέχρις εσχάτων» ανταγωνιστική διελκυστίνδα, που περιλάμβανε από τη διαφωνία για τα τέλη χρήσης της σιδηροδρομικής υποδομής μέχρι ένα «μπαλάκι» ευθυνών για το ποιος φέρει τη βασική ευθύνη για την άθλια κατάσταση του σιδηροδρόμου.

Επί της ουσίας, με την ιδιωτικοποίηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ το κρατικό μονοπώλιο αντικαταστάθηκε από ένα ιδιωτικό, τα κέρδη του οποίου προέρχονταν ως επί το πλείστον από κρατικές επιδοτήσεις. Άλλωστε, το 2022 το υπουργείο Μεταφορών υπό τον Κώστα Αχ. Καραμανλή και οι Ιταλοί της Hellenic Train συμφώνησαν το μεν πρώτο να καθυστερήσει την παράδοση των έργων ασφαλείας (σηματοδότηση, τηλεδιοίκηση, ETCS), οι δε δεύτεροι να μειώσουν κατά 567 εκατ. ευρώ τα ποσά που έπρεπε να επενδύσουν στον ελληνικό σιδηρόδρομο. Μια συμφωνία win-win μεταξύ κράτους και ιδιωτών, με μεγάλο χαμένο την ασφάλεια των σιδηροδρόμων. Είναι συνένοχοι όλοι στο έγκλημα.

2023 - Το χρονικό των κινητοποιήσεων

Τετάρτη 1^η Μαρτίου

Πρώτη άμεση διαδήλωση στα γραφεία της εταιρείας «Hellenic Train» στη Συγγρού στην Αθήνα και στον Σιδηροδρομικό Σταθμό στη Θεσσαλονίκη, ύστερα από κάλεσμα φοιτητικών συλλόγων, πρωτοβάθμιων σωματείων και αριστερών οργανώσεων και συλλογικοτήτων. Χιλιάδες καταγγέλλουν την ιδιωτικοποίηση. Αναμμένα κεριά και υψωμένες γροθιές. Η αστυνομία χτυπάει τη διαδήλωση στην Αθήνα.

Πέμπτη 2 Μαρτίου

Η προγραμματισμένη συγκέντρωση στο Σύνταγμα των συντονιστικών καλλιτεχνικών σωματείων, σπουδαστών και καταλήψεων αλλάζει χαρακτήρα και μετατρέπεται σε μαζική κινητοποίηση καταγγελίας του εγκλήματος στα Τέμπη και κατά των ιδιωτικοποιήσεων. Χιλιάδες διαδηλώνουν υπό βροχή.

Παρασκευή 3 Μαρτίου

Σε σχολεία και σχολές ξεσπούν καταλήψεις και αποχές. Μεγάλες διαδηλώσεις μαθητών-φοιτητών το μεσημέρι σε πολλές πόλεις, στην Αθήνα η πορεία πάει στα γραφεία της «Hellenic Train». Στους δρόμους και στα τζάμια γράφεται το σύνθημα «Δολοφόνοι!». Νέα μεγάλη διαδήλωση το απόγευμα στα γραφεία της εταιρείας, με κάλεσμα αριστερών οργανώσεων, νέα επίθεση της αστυνομίας. Η διαδήλωση συγκροτημένα πορεύεται στο Σύνταγμα.

Κυριακή 5 Μαρτίου

Παλλαϊκό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα, ύστερα από κάλεσμα των σωματείων των σιδηροδρομικών, που πραγματοποιούν 48ωρη απεργία (4-5/3). Καλούν συνδικάτα, σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι και αριστερές οργανώσεις.

Τετάρτη 8 Μαρτίου

Απεργία-σεισμός, με μαζική συμμετοχή και συγκλονιστικές διαδηλώσεις. Εξαιρετικά επιτυχημένη απεργία, που καλέστηκε και διοργανώθηκε χωρίς τη ΓΣΕΕ. Κοσμοπλημμύρα στο κέντρο της Αθήνας από το πλήθος εργαζομένων και νεολαίας, ασφυκτικά γεμάτες Πανεπιστημίου, Σταδίου και Σύνταγμα. Συγκέντρωση και πορεία πρωτοβάθμιων σωματείων από τα Χαυτεία. Κατάληψη της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ από φοιτητικούς συλλόγους. Συνέλευση αγώνα πρωτοβάθμιων σωματείων, φοιτητικών συλλόγων και αγωνιστικών συλλογικοτήτων μετά το τέλος των κινητοποιήσεων. Προσπάθεια εισβολής της αστυνομίας στο κτίριο των Προπυλαίων αποκρούστηκε από τους συγκεντρωμένους. Τεράστιες διαδηλώσεις σε Θεσσαλονίκη, Λάρισα και αλλού.

Κυριακή 12 Μαρτίου

Νέα μεγάλα συλλαλητήρια σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λάρισα και άλλες πόλεις. Στην Αθήνα νέα διαδήλωση, που καταλήγει στα γραφεία του ΟΣΕ.

Πέμπτη 16 Μαρτίου

Δεύτερη μεγάλη απεργία, με επίσης πολύ μεγάλες συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις. Απρόκλητη επίθεση της αστυνομίας στην οδό Φιλελλήνων για να διαλύσει την πορεία. Μετά το τέλος των κινητοποιήσεων γίνεται νέα συνέλευση αγώνα στο κατελημμένο θέατρο Ολύμπια.

Από 24-28 Μαρτίου

Συγκεντρώσεις καταγγελίας του εγκλήματος και αλληλεγγύης στις κινητοποιήσεις στην Ελλάδα σε 13 πόλεις στην Ευρώπη, έξω από τις ελληνικές πρεσβείες ή προξενεία. Οι συγκεντρώσεις διοργανώθηκαν από συλλογικοτήτες Ελλήνων εργαζομένων και σπουδαστών/στριών από την Ελλάδα.

Σάββατο 1^η Απριλίου

Συγκέντρωση πρωτοβάθμιων σωματείων και φοιτητικών συλλόγων στον Σταθμό Λαρίσης. «Το έγκλημα αυτό δεν θα ξεχαστεί!»

Τρίτη 30 Μαΐου

24ωρη απεργία μηχανοδηγών. Τα προβλήματα στην κίνηση του σιδηροδρόμου συνεχίζονται. Έχει ανακοινωθεί πως από Λάρισα σε Πλατύ (130 χλμ.) η γραμμή θα είναι μονή γιατί δεν υπάρχει κλειδούχος!

Γιάννης Ελαφρός

Η Μεγάλη Έκρηξη του κινήματος και η «μαύρη τρύπα» των εκλογών

► Πολιτικές γραμμές και όρια στους αγώνες πέρσι

Ήταν σαν να έγινε μια μεγάλη έκρηξη και συσσωρευμένη ενέργεια, πάθος και οργή να ξεχυθήκε στους δρόμους. Μέσα σε ελάχιστες ώρες, μέσα σε λίγες μέρες, όσο γινόταν κατανοητό το μέγεθος του εγκλήματος, εκατοντάδες χιλιάδες λαού και νεολαίας κινητοποιούνταν σε όλη την Ελλάδα. Δημοσκόπηση μίλησε για 2,5 εκατ. άνω των 17 ετών που πήραν μέρος σε κινητοποιήσεις, κάτι που είχε συμβεί μόνο την περίοδο της πάλης κατά των μνημονίων. Διαδηλώσεις, αυθόρμητες συγκεντρώσεις, συνελύσεις σε σχολές, καταλήψεις σε σχολεία και δεκάδες χιλιάδες μαθητές/τριες σε πορείες, συνθήματα παντού, σε πανό, σε πικέτες, σε προαύλια σχολείων και πλατείες από σχολικές τσάντες. «Στείλε όταν φτάσεις... δεν έφτασες ποτέ», «Μαμά θα αργήσω», «Τα κέρδη τους - οι ζωές μας», «Οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν». Ήταν το μέγεθος της απώλειας, τα νέα παιδιά που χάθηκαν και η αίσθηση πως θα μπορούσε να είναι το παιδί του καθενός/της καθεμιάς μέσα στο τρένο.

Όπως κάθε μεγάλη έκρηξη του κινήματος είναι ένας συνδυασμός του αυθόρμητου που

απελευθερώνεται δυναμικά με συνειδητές πολιτικές γραμμές. Γιατί αυτές υπήρξαν κι έπαιξαν τον ρόλο τους. Ήταν σημαντικό πως μπήκε διαδήλωση από την πρώτη κιόλας μέρα και μάλιστα έξω από τα γραφεία της Hellenic Train, σηματοδοτώντας την ιδιωτικοποίηση. Είχε την αξία του, πως από την πρώτη μέρα, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έλεγε πως δεν είναι ώρα για διαδηλώσεις, το ΜέΡΑ25 δεν καλούσε ακόμα γιατί υπήρχε πένθος και το ΚΚΕ έβαζε μπροστά κυρίως τη θλίψη, με τα κεράκια και τα φαναράκια, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλες δυνάμεις έδιναν αγωνιστική και πολιτική έκφραση στην οργή. Η συνέχεια όξυνε αυτές τις πολιτικές διαφοροποιήσεις. Κυβέρνηση και συστημική πλευρά έκαναν ό,τι μπορούσαν για να θάψουν τις ευθύνες τους και να κατευνάσουν τα πνεύματα. Ο ΣΥΡΙΖΑ ψέλλιζε μισόλογα, καθώς η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ είχε γίνει στη διακυβέρνησή του και περίμενε (τρομάρα του) τις κάλπες.

Το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αντιπαλεύοντας την πολιτική που υπηρετεί τα κέρδη του κεφαλαίου, έθεσαν συγκεκριμένους πολιτικούς στόχους, όπως να ακυρωθεί η ιδιωτικοποίηση στα τρένα, να πεταχτεί έξω η ιταλική

εταιρεία χωρίς αποζημίωση και να υπάρξει ένας δημόσιος ενιαίος σιδηρόδρομος για τον λαό, με εργατικό έλεγχο. Η γραμμή αυτή συνδυαζόταν με την πάλη για ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής, διεκδίκηση τιμωρίας των ενόχων κ.λπ., με συνέπεια προτάσεις και προσπάθεια για ένα κίνημα διαρκείας με κλιμάκωση και προοπτική.

Το ΚΚΕ, αν και καλούσε σε μαζική κινητοποίηση, αρνιόταν τον πολιτικό στόχο της κρατικοποίησης χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο, καθώς και την ανατρεπτική πάλη κατά της κυβέρνησης, μένοντας στο γενικόλογό «να πληρώσουν οι ένοχοι» και σε συνθήματα κατά των κερδών. Ελλείπει πολιτικών στόχων και διεκδικήσεων και καθώς πλησίαζαν οι βουλευτικές εκλογές, το κίνημα αφηνόταν να σιγοσβήσει. Η μαύρη τρύπα του κοινοβουλευτισμού κατάπιε τις κινητοποιήσεις. Τελικά, αποπλισμένη πολιτικά και με σύντομη διάρκεια, η κινηματική έκρηξη για το έγκλημα στα Τέμπη προκάλεσε μικρότερη ζημιά στην κυβέρνηση της ΝΔ και στο αστικό πολιτικό σύστημα απ' αυτή που μπορούσε... Το σημαντικό είναι πως άφησε παρακαταθήκες, που δεν πρέπει να πάνε χαμένες.

«Τα κέρδη τους - Οι ζωές μας»

► Μαζικές διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα για δικαιοσύνη και αξιοβίωτη ζωή

Δεκάδες χιλιάδες απεργοί και διαδηλωτές/τριες βγήκαν την Τετάρτη 28/2 στους δρόμους των πόλεων όλης της χώρας, δίνοντας δυναμικό «παρών» στο πρώτο πανεργατικό ραντεβού για το 2024. Έναν χρόνο μετά το πολύνεκρο έγκλημα στα Τέμπη, δόθηκε ένα ηχηρό μήνυμα ενάντια στη συντονισμένη προσπάθεια συγκάλυψης ευθυνών από την κυβέρνηση, το πολιτικό σύστημα και την «αργή» και «τυφλή» δικαιοσύνη. Παράλληλα όμως, στους δρόμους του αγώνα κυριάρχησαν και τα συνθήματα αλληλεγγύης για την Παλαιστίνη, υπέρ της δημόσιας εκπαίδευσης και υγείας, με αιτήματα για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, υπογραφή συλλογικών συμβάσεων και βελτίωση των εργασιακών συνθηκών στους χώρους δουλειάς.

Το γιγαντοπανό «Τα κέρδη τους - Οι ζωές μας», έξω από τα γραφεία του ΟΣΕ στην Αθήνα, σύμπυκνωσε το κεντρικό νόημα της συγκλονιστικής απεργιακής Τετάρτης. Σε μια Αθήνα (βλ. σελ. 3), οι δρόμοι της οποίας «πλημμύρισαν» για ώρες από τους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους/ες και τη νεολαία, παρά την προσπάθεια της αστυνομίας να διαλύσει τον κόσμο με απρόκλητες επιθέσεις και «προληπτικές» προσαγωγές, ενώ προσπάθησε να εμποδίσει τους διαδηλωτές να προσεγγίσουν οργανώματα τα γραφεία της Hellenic Train στη Λεωφόρο Συγγρού. Τόσο η συγκέντρωση των σωματείων στα Χαυτεία όσο και του ΠΑΜΕ στα Προπύλαια, αλλά και της ΑΔΕΔΥ στην πλατεία Κλαυθμώνος, ήταν ιδιαίτερα μαζικές, όπως και η συμμετοχή στην απεργία.

Στη Θεσσαλονίκη, πολύ μαζική ήταν η απεργιακή συγκέντρωση της Καμάρας, όπου συμμετείχαν περισσότεροι από 5.000 διαδηλωτές. Μαχητικό και ιδιαίτερα μαζικό ήταν το μπλοκ των εκπαιδευτικών σωματείων (ΕΔΜΕ-ΣΕΠΕ), τα οποία δίνουν ταυτόχρονα μάχες ενάντια στην αξιολόγηση και τις πειθαρχικές διώξεις σε βάρος αγωνιστών. Ακόμη, η νεολαία πλαισίωσε τα μπλοκ των φοιτητικών συλλόγων, με αυτό του ΠΑΜΑΚ να ξεχωρίζει και λόγω μαζικότητας, καθώς το άλλοτε «κάστρο της ΔΑΠ» βρίσκεται υπό κατάληψη εδώ και δύο μήνες. Στη διαδήλωση συμμετείχαν επίσης σωματεία από τον ιδιωτικό τομέα, εργατικές συλλογικότητες, οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και του αναρχικού χώρου.

Μαζική ήταν και η συγκέντρωση ΠΑΜΕ-ΑΔΕΔΥ στο άγαλμα Βενιζέλου. Όταν η μεγάλη πορεία από την Καμάρα έφτασε στον σταθμό του ΟΣΕ (εκεί που δεν έφτασε ποτέ το τρένο ένα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΤΡΑ

ΧΑΝΙΑ

χρόνο πριν), οι αστυνομικές δυνάμεις εξαπέλυσαν επίθεση με δακρυγόνα και κρότου λάμψης σε ευθεία βολή, με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό διαδηλώτριας. Όμως, τα συνθήματα δεν σταμάτησαν να ακούγονται παρά το γεγονός ότι η αστυνομία έπνιξε με χημικά όλο το κέντρο της πόλης, ενώ οι δυνάμεις καταστολής προχώρησαν σε προσαγωγές στον σωρό αρκετών νεαρών διαδηλωτών.

Μαζική απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε και στην πόλη της Πάτρας. Οι δυνάμεις της ταξικής πτέρυγας (ΣΕΡΕΤΕ, Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών Πάτρας), μαζί με οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς και του αναρχικού χώρου, ξεκίνησαν την προσυγκέντρωσή τους στις 10 το πρωί στον ιστορικό χώρο του παραρτήματος. Ιδιαίτερο παλμό στην προσυγκέντρωση έδωσε το μπλοκ των

φοιτητικών συλλόγων Βιολογικού και Μηχανολόγων. Η πορεία που ξεκίνησε από τον χώρο του παραρτήματος συνδέθηκε με δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές στην πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως, έξω από το Εργατικό Κέντρο Πάτρας. Ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης, η οποία πέρασε και από τον σταθμό του ΟΣΕ στην Πάτρα.

Χιλιάδες κόσμου συμμετείχαν και στη διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη Λάρισα. Η πορεία ξεκίνησε από την κεντρική πλατεία της Λάρισας και κατέληξε στην πλατεία του ΟΣΕ, όπου πραγματοποιήθηκαν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου για τα 57 θύματα του πολύνεκρου εγκλήματος. Και στην Ήπειρο, χιλιάδες πολίτες έδωσαν το «παρών» στις απεργιακές κινητοποιήσεις, σε Γιάννενα, Πρέβεζα, Ηγουμενίτσα και Άρτα.

Μεγάλη και μαχητική η κινητοποίηση και στα Χανιά με τους διαδηλωτές να συγκεντρώνονται στην πλατεία Δημοτικής Αγοράς. Ξεχωριστό «τόνο» έδιναν οι μαθητές και το «μπλοκ» του Ενιαίου Συλλόγου Φοιτητών Πολυτεχνείου Κρήτης. Ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσαν οι εργαζόμενοι της Telerperfomance, οι οποίοι για πρώτη φορά κατέβηκαν μαζικά σε κινητοποίηση αλλά και το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, ενώ ισχυρή ήταν η παρουσία των σωματείων που πρόσκεινται στο ΠΑΜΕ. «Να μην μείνει ατιμώρητο το έγκλημα στα Τέμπη», ζήτησαν οι διαδηλωτές που πλημμύρισαν τους δρόμους της πόλης και που παράλληλα έβαλαν και τα εργατικά ζητήματα για «αυξήσεις στους μισθούς, ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και αντιμετώπιση της ακρίβειας». Τραγική για άλλη μια φορά η ηγεσία του Εργατικού Κέντρου Χανίων, η οποία όχι μόνο δεν συμμετείχε στην απεργία αλλά αντ' αυτού οργάνωσε εκδήλωση «μνημόσυνο» το απόγευμα της Τετάρτης. Στην Κρήτη, μαζικές κινητοποιήσεις έγιναν και σε Ηράκλειο, Άγιο Νικόλαο, Ιεράπετρα, Λασιθί και Ρέθυμνο.

Συγκέντρωση στη μνήμη των νεκρών στα Τέμπη πραγματοποιήθηκε και στις Σέρρες, στην πόλη που στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές ο τότε υπουργός Μεταφορών Κώστας Καραμανλής βγήκε πρώτος σε σταυρούς με τη Νέα Δημοκρατία. Εργατικά σωματεία, φοιτητές και κάτοικοι συγκεντρώθηκαν μπροστά από το κτίριο του Διοικητηρίου (πρώην Νομαρχία) Σερρών και βροντοφώναξαν πως «το έγκλημα στα Τέμπη δεν θα ξεχαστεί, όλων των νεκρών θα γίνουμε φωνή», ενώ ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης. Αντίστοιχες μαζικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν σε αρκετές ακόμα πόλεις της χώρας.

Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα: «Οι ευθύνες του εγκλήματος των Τεμπών δεν σβήνονται»

«ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ του εγκλήματος των Τεμπών δεν σβήνονται, παρά τις προσπάθειες κυβέρνησης και δημοτικής αρχής», σχολιάζει η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα για το σβήσιμο των ονομάτων των 57 νεκρών των Τεμπών από συνεργεία του Δήμου, λίγες ώρες μετά τη διαδήλωση στο Σύνταγμα. «Με ποιανού εντολή έσβησαν την κραυγή της μνήμης τα συνεργεία του δήμου, μετά τα μεσάνυχτα σαν τους κλέφτες; Ανησύχησε η δημοτική αρχή ότι λερώνεται το “εμπόρευμα” της πόλης που πουλάει στους τουρίστες από το παλλαϊκό αίτημα για δικαιοσύνη των δολοφονημένων παιδιών;», αναρωτιέται η αντικαπιταλιστική κίνηση. «Σε κάθε περίπτωση, η απάντηση σε τέτοιου είδους γελοίες απόπειρες συγκάλυψης του εγκλήματος έχει ήδη δοθεί από τις χιλιάδες κόσμου που απέργησαν και γέμισαν τους δρόμους διαδηλώνοντας στις 28/2. Και ξαναδόθηκε περήφανα, προς κυβέρνηση και δημοτική αρχή, με το ξαναγράψιμο των ονομάτων των νεκρών μπροστά στη Βουλή από τους/ις αγωνιζόμενους/ες φοιτητές και φοιτήτριες», καταλήγει.

Ξεχείλισαν οι πολιτικοί υπόνομοι σε Ελληνικό-Αργυρούπολη

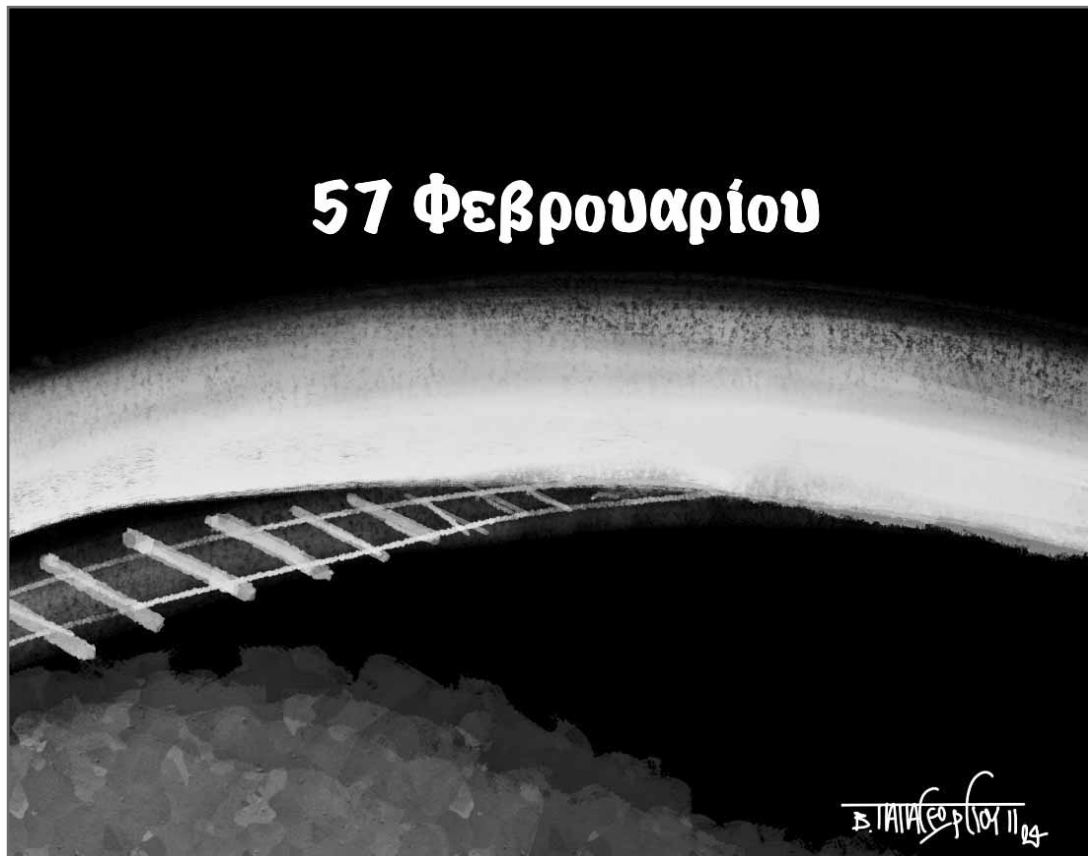
ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ χαρακτήρα και άθλια προσωπική επίθεση κατά του Γιώργου Μαρκόπουλου, μέλους της αριστερής αντικαπιταλιστικής κίνησης Εκτός Πλάνου κι επικεφαλής της στις δημοτικές εκλογές, με σαφή πρόθεση να τον θίξει κι επαγγελματικά επιχείρησε η παράταξη *Ενωμένη Πόλη*, του δημάρχου Ελληνικού-Αργυρούπολης Γιάννη Κωνσταντάτου. Αφορμή ήταν η δημοσίευση από την Εκτός Πλάνου της καταγγελίας κατοίκου για κακοτεχνίες σε ασφαλτόστρωση. Η απάντηση της παράταξης του δημάρχου ήταν μια ανάρτηση βγαλμένη από τους πολιτικούς υπονόμους, που προσπαθούσε ανεπιτυχώς να ειρωνευτεί τον σύντροφο, συνδουάζοντας τη (δήθεν) άγνοιά του στα οδοστρώματα με επιστημονική/επαγγελματική άγνοια. Πρόκειται για ένα ακόμα επεισόδιο των επιθέσεων της παράταξης του δημάρχου κατά της Εκτός Πλάνου και του Γ. Μαρκόπουλου, δείχνοντας πόσο τους πονάει η δράση τους. Ας χαίρονται τον Γ. Κωνσταντάτο και τις μεθόδους του η κυβέρνηση, ο Λάτσης και όσοι τον χειροκροτούν...

Δωρεάν προβολή του ντοκιμαντέρ Gaza σήμερα (2/3) στον κινηματογράφο Studio

ΣΗΜΕΡΑ, Σάββατο 2 Μάρτη, στις 5 μ.μ. (αυστηρά) στον κινηματογράφο Studio (Σταυροπούλου 33, πλατεία Αμερικής) θα γίνει δωρεάν προβολή της ταινίας Gaza των Γκάρνι Κιν και Άντριου ΜακΚόνελ. Την προβολή διοργανώνει η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό Εργατικών Σωματείων και Συλλογικότητων. Το ντοκιμαντέρ, διάρκειας 92 λεπτών, δείχνει τη σκληρή καθημερινότητα της Λωρίδας της Γάζας πριν από την πρόσφατη ισραηλινή εισβολή. Παρουσιάζονται εικόνες και εξομολογήσεις απλών ανθρώπων που προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα, ζώντας στη «μεγαλύτερη φυλακή του πλανήτη».

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΤΟΥ PRIN ΣΤΙΣ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

► Το *Prin* θα είναι και φέτος πιστό στο ετήσιο ραντεβού με τους αναγνώστες και τους φίλους του. Την Κυριακή 7 Απριλίου θα βρεθούμε στον φιλόξενο χώρο του *Ilion Plus* (Πατισίων και Κοδριγκτώνος) με τη Ρίτα Αντωνοπούλου και τους *Ρεβάνς*, για μια βραδιά γεμάτη μουσική και κέφι, αναμνήσεις αλλά και νέα σχέδια για την επόμενη μέρα. Να μην λείψει καμία και κανείς!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΠΡΟΒΟΛΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

► Το Σάββατο 9 Μάρτη θα προβληθεί στη Θεσσαλονίκη το ντοκιμαντέρ *Gaza Fights for Freedom* της Άμπι Μάρτιν. Η εκδήλωση θα γίνει στο Εργατικό Κέντρο στις 7.30 μ.μ. Στην προβολή, που θα γίνει για πρώτη φορά με υπότιτλους στα ελληνικά, καλούν οργανώσεις και συλλογικότητες της πόλης, με τη συμμετοχή μελών της Παλαιστινιακής Κοινότητας. Η προβολή είναι δωρεάν, ενώ παράλληλα γίνεται έκκληση για εθελοντική ενίσχυση τριών ευρώ κατά την είσοδο.

ΜΑΡΟΥΣΙ: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ

► Η *Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα κατά της μετεγκατάστασης του καζίνο Πάρνηθας στο Μαρούσι* διοργανώνει την Τετάρτη 6/3 στις 6 μ.μ. στην Ελληνική Κεραμική (Αίθουσα Τολλ, Λεωφόρος Κηφισίας 207) εκδήλωση για τις επιπτώσεις της μετεγκατάστασης του καζίνο μέσα στην πόλη. Ομιλητές: Κατερίνα Μάτσα, Γιώργος Σαρηγιάννης, Λεωνίδας Βατικιώτης. Την εκδήλωση θα συντονίσει η δημοσιογράφος Αφροδίτη Τζιαντζή.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΧΟΣΕ ΜΑΡΤΙ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

► Ο *Πολιτιστικός Σύλλογος «Χοσέ Μαρτί» - Αλληλεγγύη με την Κούβα* διοργανώνει, τη Δευτέρα 11/3 στις 6.30 μ.μ. στην αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (Ακαδημίας 60), εκδήλωση με θέμα: «Συμπεράσματα από το Διεθνές Δικαστήριο ενάντια στον αποκλεισμό που επιβάλλουν οι ΗΠΑ στην Κούβα». Ομιλητές: Δημήτρης Καλαμώνης, Γιάννης Ραχιώτης, Αραμής Φουέντε Ερνάντες (Πρέσβης της Κούβας) και εκπρόσωπος της *Εναλλακτικής Παρέμβασης - Δικηγορική Ανατροπή*.

Prin: Ανανεώστε τη συνδρομή σας!

Η μάχη που δίνει το *Prin* για την οικονομική του ανεξαρτησία είναι διαρκής και «κλειδί» αποτελεί η ανανέωση και δημιουργία νέων συνδρομών. Η δίμηνη συνδρομή είναι 12 ευρώ, η εξάμηνη 50 ευρώ (35 για νέους/ες) και η ετήσια 100 ευρώ (70 για νέους/ες). Θα λαμβάνετε ηλεκτρονικά το *Prin* την ημέρα της εκτύπωσης. Η πληρωμή μπορεί να γίνει είτε με κατάθεση στον λογαριασμό Alpha Bank (IBAN: GR1801402600260002002006023), είτε απευθείας σε μέλος της Σ.Ε.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση **Ο Γλάρος του Άντον Τσέχωφ**, με ένα κανονικό εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!

Παραστάσεις: Παρασκευή-Σάββατο στις 9 μ.μ. και Κυριακή στις 8 μ.μ. Θέατρο Άττις - Νέος Χώρος (Λεωνίδου 12, Μεταξουργείο).

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2103225207
Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις από Παρασκευή 22/12. Απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση, η ενημέρωση του ταμείου και η επίδειξη του κουπονιού στην είσοδο

ΤΑΣΕΙΣ

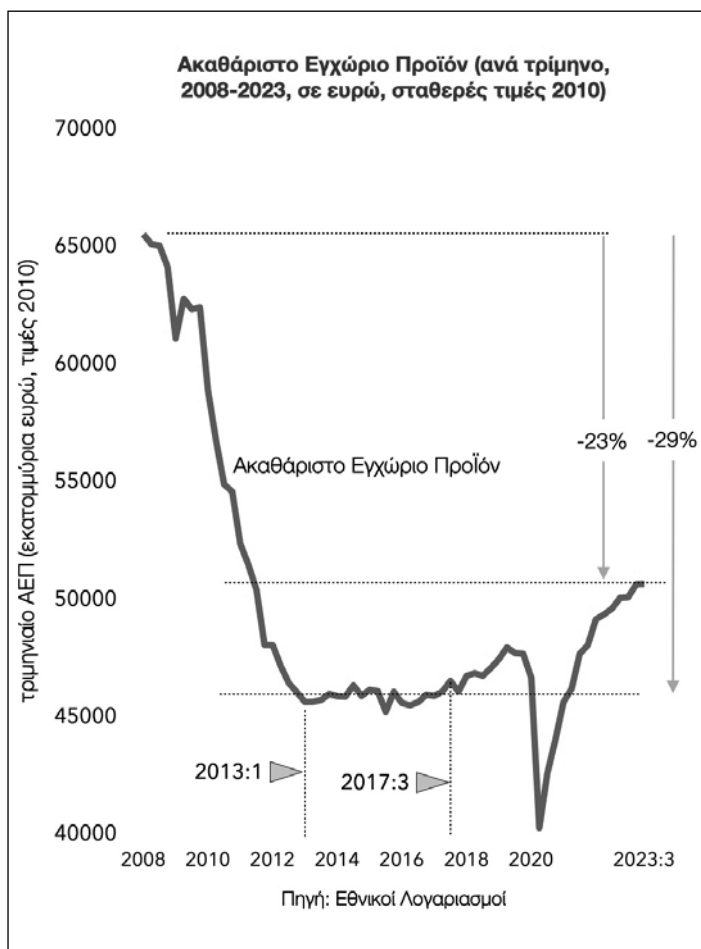
Ηλίας Ιωακείμογλου

Η παραγωγική υποβάθμιση του ελληνικού καπιταλισμού

► Το ΑΕΠ στην Ελλάδα είναι μειωμένο έναντι του 2008 κατά το 1/4

Επί δεκαπέντε έτη, από το 2008 μέχρι σήμερα, ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται σε διαδικασία υποβάθμισης, τόσο σε σύγκριση με ίδιο το παρελθόν του, όσο και έναντι των άλλων χωρών του αναπτυγμένου καπιταλισμού. Πριν από την μνημονιακή περίοδο, η Πορτογαλία και οι χώρες του πρώην υπαρκτού σοσιαλισμού, δηλαδή οι μισές περίπου από τις χώρες της ΕΕ, εμφάνιζαν χαμηλότερο προϊόν ανά κάτοικο σε σύγκριση με την Ελλάδα. Μετά, ήρθε η υποβάθμιση: η αγοραστική δύναμη του προϊόντος ανά κάτοικο (ΑΕΠ υπολογισμένο με τέτοιο τρόπο ώστε να αντανακλά αγοραστική δύναμη συγκρίσιμη μεταξύ χωρών) στην Ελλάδα είναι χαμηλότερη από όλες ανεξαιρέτως τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η απόσταση της Ελλάδας από την Κύπρο είναι 28% προς τα κάτω ενώ το 2008 η αγοραστική δύναμη του ΑΕΠ ανά κάτοικο στις δύο χώρες ήταν παραπλήσια. Σε πολύ καλύτερη θέση από την Ελλάδα βρίσκονται όλες οι πρώην σοσιαλιστικές χώρες παρά το γεγονός ότι στη δεκαετία του 1990 υπέστησαν το μεγάλο σοκ για να μεταβούν από το παλιό καθεστώς στο νέο. Από την Πορτογαλία, που ήταν μια χώρα φτωχότερη από την Ελλάδα επί πολλές δεκαετίες, τώρα μας χωρίζει μια απόσταση 17% υπέρ της Πορτογαλίας.

Πώς φτάσαμε εκεί: Η καθίζηση της ελληνικής οικονομίας, όχι μόνο με κριτήριο το ΑΕΠ ανά κάτοικο, αλλά και με πολλούς ακόμα δείκτες, είχε βεβαίως ως σημείο εκκίνησης το 2008 και διήρκεσε έως το τέλος του 2013. Στη συνέχεια, όμως, δεν συνέβη ό,τι συνέβη τότε στις άλλες χώρες του ευρωπαϊκού νότου, στις οποίες αρκετά γρήγορα

η παραγωγή ξαναβρήκε την ανοδική της πορεία. Στην Ελλάδα, ο όγκος του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος παρέμεινε αμετάβλητος επί μία ολόκληρη πενταετία — από τον χειμώνα του 2013 έως το φθινόπωρο του 2017 (βλ. διάγραμμα). Η δε αναιμική ανάκαμψη των ετών 2017-2019 διακόπηκε από την πανδημία. Συνολικά, κατά την περίοδο από τον χειμώνα του 2013 μέχρι την άνοιξη του 2021, το ΑΕΠ κυμαινόταν γύρω από ένα σταθερό επίπεδο που βρισκόταν 29% χαμηλότερα από ό,τι το 2008. Μόνο από το καλοκαίρι το 2021, η απόσταση αυτή μειώθηκε στο 23%. Επομένως, ακόμη και σήμερα, ο όγκος της παραγωγής στην Ελλάδα είναι μειωμένος έναντι του 2008, δεκαπέντε χρόνια μετά, κατά το 1/4. Η δε αύξηση του ΑΕΠ κατά το 2021-2023 οφειλόταν κατά

κύριο λόγο στη μεγέθυνση της τουριστικής κίνησης διεθνώς, δηλαδή σε έναν ευνοϊκό εξωτερικό παράγοντα που δεν έχει καμία σχέση με τις ενδογενείς δυνάμεις του ελληνικού καπιταλισμού. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι όλες οι τουριστικές χώρες της Μεσογείου είχαν οφέλη της ίδιας τάξης μεγέθους με την Ελλάδα.

Υπάρχει και χειρότερο: Η πτώση του όγκου παραγωγής και η διατήρησή του σε τόσο χαμηλά επίπεδα για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, έχουν προκαλέσει την κατακρήμνιση και της παραγωγικής ικανότητας της Ελλάδας, δηλαδή της μέγιστης παραγωγής που μπορούμε να πραγματοποιήσουμε εάν χρησιμοποιήσουμε πλήρως όλες τις μονάδες παραγωγής που διαθέτουμε, από τις μεγάλες επιχειρήσεις μέχρι τον

τελευταίο αυτοαπασχολούμενο. Επομένως, η καταβαράθρωση του ΑΕΠ δεν σηματοδοτεί μόνο μια συγκυριακή επιδείνωση αλλά και μια μείωση της παραγωγικής βάσης του ελληνικού καπιταλισμού, η οποία δεν μπορεί να αντιστραφεί παρά μόνο σε βάθος χρόνου, με μεγάλη και επίμονη επενδυτική προσπάθεια σε μέσα παραγωγής. Η κατακρήμνιση της παραγωγής σηματοδοτεί μια δεκαεπταετή καταστροφική διαδικασία αποδιάρθρωσης του παραγωγικού δυναμικού. Με μία λέξη, σηματοδοτεί την παρακμή της ελληνικής οικονομίας, με όλη την ένταση και το βάθος που μπορεί να φέρει αυτή η λέξη. Ο ελληνικός καπιταλισμός δεν έχει μόνο τις χειρότερες παραγωγικές επιδόσεις έναντι όλων των άλλων αναπτυγμένων χωρών, αλλά αποτελεί και μοναδική περίπτωση αναπτυσσόμενης χώρας η οποία, αφού έχει υποστεί καταστροφή, δεν έχει κατορθώσει επί δεκαπέντε ολόκληρα έτη μετά το 2008 να επαναφέρει τον όγκο του προϊόντος που παράγει στο αρχικό του επίπεδο.

Η καταστροφή και η συνεχιζόμενη παρακμή του ελληνικού καπιταλισμού, όμως, δεν μας αφορούν όλους με τον ίδιο τρόπο. Με τη συνεχή αναδιανομή του εισοδήματος που πραγματοποιεί η αστική τάξη σε βάρος του κόσμου της εργασίας, εξασφαλίζει, μόνο για τον εαυτό της και για μια μερίδα εύπορης μικροαστικής τάξης, μια πλούσια, ελεύθερη και ανέμελη ζωή. Όσο για τους υπόλοιπους ως θυμηθούμε από το Κομμουνιστικό Μανιφέστο ότι «η αστική τάξη είναι ανίκανη να παραμείνει άλλο κυρίαρχη τάξη της κοινωνίας [...] όταν δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει στον σκλάβο της την ύπαρξη, ακόμα και μέσα στη σκλαβιά του».

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝ-ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ

Χωρίς δωρεάν νοσηλεία και φάρμακα χιλιάδες ασφαλισμένοι

Χωρίς δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη έμειναν από 1η Μαρτίου πάνω από 700.000 οφειλέτες του ΕΦΚΑ, κυρίως μη μισθωτοί, οι οποίοι δεν έχουν καταφέρει να πληρώσουν ή να προβούν σε ρύθμιση τις ασφαλιστικές εισφορές τους ως απόρροια της γενικότερης οικονομικής κρίσης και εκτίναξης της ακρίβειας. Η τροπολογία-λαιμητόμος που κατέθεσε το υπουργείο Εργασίας αποδεικνύει το... θέατρο που παίζει στα κανάλια η υπουργός Δόμνα Μιχαηλίδου, διαλαλώντας ότι «δεν υπάρχει πολίτης αυτής της χώρας που να έχει ενεργό ΑΜΚΑ και να στερείται το δικαίωμα δωρεάν νοσηλείας σε δημόσιο νοσοκομείο». Στην πραγματικότητα, οι οφειλέτες θα έχουν δικαίωμα πρόσβασης στις δημόσιες δομές υγείας, αλλά θα πληρώνουν από την τσέπη τους τις εξετάσεις και τα φάρμακα όταν επισκέπτονται παρόχους υγείας, φαρμακεία, συμβεβλημένους γιατρούς με τον ΕΟΠΥΥ κ.λπ. Από το μέτρο αυτό εξαιρούνται —για την ώρα— οι επαγγελματίες που επλήγησαν από φυσικές καταστροφές (Θεσσαλία, Έβρος κ.α.), οι άνεργοι αυτών των περιοχών και οι εργαζόμενοι στα ναυπηγεία.

Ουσιαστικά η κυβέρνηση αρνείται φέτος να παράσχει τη δυνατότητα που δόθηκε τα προηγούμενα χρόνια (δηλαδή, να διατηρείται η ασφαλιστική ικανότητα μέσω της μερικής καταβολής εισφορών, αυτών του κλάδου υγείας) με το επιχείρημα ότι «επιστρέφουμε στην κανονικότητα μετά την Covid-19 εποχή» και ότι η οικονομία... αναπτύσσεται. Η «κανονικότητα» είναι όμως η περαιτέρω επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης για χιλιάδες νοικοκυριά. Τα επίσημα στοιχεία του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ) δείχνουν ότι μόνο κατά τα τρία πρώτα τρίμηνα του 2023, προστέθηκαν περίπου 56.000 νέοι οφειλέτες μη μισθωτοί στους ήδη υπάρχοντες, ενώ ο συνολικός αριθμός των μη μισθωτών που έχουν οφειλές ξεπερνούν τις 860.000, εκ των οποίων ένα μικρό μέρος βρίσκεται σε κάποια από τις ρυθμίσεις οφειλών.

Δημήτρης Σταμούλης

Πίσω από τις κάμερες

Αποτελεί, δε, μια ακόμη «επίθεση» που έχει προφανή στόχο να γίνουν αποδεκτές οι φρικαλεότητες του ισρα-

Το τραγούδι με τίτλο *October Rain* κατατέθηκε από το Ισραήλ στον 68^ο διαγωνισμό της Eurovision, λίγες ημέρες μετά την αποδοχή της συμμετοχής του από την EBU.

ηλινού στρατού και η πολιτική γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού.

Από τον Ιανουάριο, εκατοντάδες καλλιτέχνες και πολιτικοί ζητούσαν τον αποκλεισμό του Ισραήλ από τον συγκεκριμένο διαγωνισμό εξαιτίας της σφαγής στη Γάζα και των επιθέσεων στη Δυτική Όχθη, με επιχείρημα το γεγονός ότι κατηγορείται για εγκλήματα πολέμου στο διεθνές δικαστήριο. Πολιτικοί από την Ισλανδία, εκπρόσωποι της μουσικής βιομηχανίας Δανίας και Ιρλανδίας, καλλιτέχνες από τη Σουηδία και τη Φινλανδία, «θύμισαν» στην EBU πως απέκλεισε τη Ρωσία πριν δυο χρόνια εξαιτίας του πολέμου στην Ουκρανία. Η εκτελεστική επιτροπή της δήλωσε πως κατανοεί τις ανησυχίες για τα όσα συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή, αλλά «δεν είναι διαγωνισμός μεταξύ κυβερνήσεων». Απέρριψε έτσι το αίτημα, λέγοντας ότι οι καταστάσεις σε Ουκρανία και Γάζα είναι διαφορετικές.

Μια εβδομάδα μετά, βρέθηκε σε ακόμη δυσκολότερη θέση, καθώς το Ισραήλ επιδιώκει να επιβάλει το *October*

Rain, που αναφέρεται στα γεγονότα της 7^{ης} Οκτωβρίου και την επίθεση της Χαμάς. Η επιβεβαίωση της συμμετοχής ενός «πολιτικού τραγουδιού», κάτι που απαγορεύεται ρητά από τους κανονισμούς της Eurovision, θορύβησε την EBU. Το Ισραήλ πιέζει για να λάβει έγκριση, ο ραδιοτηλεοπτικός σταθμός ΚΑΝ ξεκαθάρισε πως αν ζητηθεί να αλλάξει, το Ισραήλ θα αποσυρθεί, ο πρόεδρος της χώρας, Ισαάκ Χέρτζογκ ανέφερε ότι είναι σημαντικό το Ισραήλ να συμμετέχει στη Eurovision, ο υπουργός Πολιτισμού, Μίκι Ζοχάρ, επικοινωνήσε με τον πρόεδρο της EBU για να ζητήσει έγκριση.

Από την πλευρά της διοργανώτριας, δηλώνεται πως γίνονται διαπραγματεύσεις και πως η απόφαση θα ληφθεί μετά τις 11 Μαρτίου. Υπενθυμίζεται, ωστόσο, ότι τα προηγούμενα χρόνια η EBU ζήτησε από συμμετέχουσες χώρες να αλλάξουν τραγούδι, όπως το 2009 από τη Γεωργία, η οποία αποσύρθηκε, ενώ απέκλεισε τη Ρωσία εξαιτίας του πολέμου. Το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο: Τυχόν αποδοχή του τραγουδιού του Ισραήλ σημαίνει και πράσινο φως από την EBU για τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού.

ΣΤΑΘΕΡΑ θα συνεχιστεί η πολιτική επιδότηση των ΜΜΕ από την κυβέρνηση. Ο Παύλος Μαρινάκης έχει αρχίσει κύκλο επαφών με εκδότες και ιδιοκτήτες μίντια, υποσχόμενος πως μετά το μπαξίσι σε πρακτορεία διακίνησης έντυπων Μέσων, τα οποία θα λάβουν έως 300 χιλιάδες ευρώ, θα επανέλθει η κάλυψη της ασφαλιστικής εισφοράς του 2% για τον ασφαλιστικό οργανισμό του ΕΔΟΕΑΠ. Ενώ, εξετάζεται επιδότηση για το κόστος του δημοσιογραφικού χαρτίου.

ΟΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ άμεσες επιδοτήσεις, κυρίως για τα έντυπα Μέσα, συμπληρώνουν την κύρια τακτική ελέγχου των μίντια από το Μαξίμου, που είναι η κρατική διαφήμιση. Πρόκειται για κονδύλια που μοιράζονται με άγνωστα κριτήρια και όρους από τους κρατικούς φορείς, οι οποίοι, με διανομή κατά το δοκούν, χρηματοδοτούν την προβολή υπουργών, διοικητών, στελεχών και εξασφαλίζουν τη φήμιση για τα πεπραγμένα τους.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ τους δυο πρώτους μήνες του 2024 ανέρχεται στα 19 εκατ. ευρώ, με τα υπουργεία να κάνουν... πρωταθλητισμό. Για πρώτη φορά, δε, εμφανίστηκε πρόγραμμα με κάλυψη κόστους από κονδύλι δημοσίων επενδύσεων! Πρόκειται για το υπουργείο Οικονομικών, που θα «διαφημίσει» δράσεις για τους «ευάλωτους δανειολήπτες», συνολικού κόστους 4.588.000 ευρώ, εκ των οποίων τα 3.588.000 θα καλυφθούν από τέτοια κονδύλια...

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Λαγός: Κάτεργο φαντάρων

► Παράπονα φαντάρων για αξιωματικό, γενική κακομεταχείριση και εκδικητικότητα

Ως ένα κάτεργο, όπου κακομεταχειρίζονται και εκδικούνται φαντάρους και ευνοούν τα γαλάζια βύσματα, φαντάζει από τις περιγραφές των συναδέλφων η μονάδα 163 Α/Κ ΜΜΠ στον Λαγό Έβρου. Σε επιστολή καταγγελίας που έφτασε στην Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων, αποκαλύπτουν ότι μετά την επίσκεψη του Γενικού Επιθεωρητή Στρατού (ΓΕΠΣ), τους είχαν τάξει τιμητικές άδειες οι οποίες δεν δόθηκαν ποτέ. Επίσης, τίποτε δεν άλλαξε μετά την πρόσφατη καταγγελία τους, την οποία δημοσιοποίησε το Δίκτυο «Σπάρτακος». Ακόμη, μετά την απόλυση των φαντάρων της Γ' ΕΣΣΟ περιορίστηκε η δύναμη της μονάδας και ο αριθμός των ήδη λιγοστών στρατιωτών που έδιναν ένοπλες υπηρεσίες. Σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η μονάδα ανέλαβε και άλλες υπηρεσίες, περιορίστηκαν οι έξοδοι, αφού πλέον κάνουν τρεις μέρες υπηρεσία για να απολαύσουν λίγες ώρες ελευθερίας.

Οι φαντάρους αναφέρουν χαρακτηριστικά: «Αρμόδιος αξιωματικός έχει

επιβάλει ένα καθεστώς αδικίας και διακρίσεων. Βύσματα δεν δίνουν υπηρεσίες και οι υπόλοιποι φαντάρους αναλαμβάνουν τα πάντα. Συνέπεια αυτών των αδικιών είναι ότι ήδη ένας φαντάρους έχει πάρει αναβολή, κάτι που σκέφτονται και οι υπόλοιποι που αδικούνται. Επειδή υπάρχει κλίμα δυσαρέσκειας από τους φαντάρους, λαμβάνονται προληπτικά μέτρα ώστε να μην υπάρχει δημοσιοποίηση των προβλημάτων. Εκδηλώνεται υποκριτικό ενδιαφέρον ξαφνικά και οι συναδέλφοι καλούνται σε συνεντεύξεις να δηλώσουν την άποψή τους για τις εγκαταστάσεις και τις συνθήκες στη μονάδα. Βεβαίως, ο αξιωματικός

παρουσιάζεται αδιάφορος και αρνητικός στα αιτήματα των φαντάρων».

Και συνεχίζουν: «Αυτή την περίοδο γίνεται άσκηση στο βουνό για να δείξει η μονάδα την πολεμική της ετοιμότητα. Μιλάμε για το παράλογο [...]. Για ψευτιές και θεαθήναι [...]. Όταν τον Νοέμβριο έγινε επιθεώρηση από τον ΓΕΠΣ, πήραμε εξαρτήσεις από άλλη μονάδα, τη Δ' ΕΑΝ, δεν μάθαμε ειδικότητες και δεν έγιναν οι διορθώσεις που απαιτήσε ο Γενικός Επιθεωρητής. Αλήθεια, πού είναι τα πλυντήρια για τους φαντάρους που υποσχέθηκαν στον ΓΕΠΣ ότι θα μας εξασφαλίσουν; Πού είναι τα κουφώματα στους θαλάμους; Δεν έχει γίνει τίπο-

τε! Τον Ιανουάριο με τα κρύα, βάζαμε νάλιον για να μην μπαίνει ο παγωμένος αέρας. Όποιος φαντάρους παραπονιέται, στοχοποιείται. Τον βάζουν σε ακόμη πιο βαριές υπηρεσίες ώστε να «κλείσουν τα στόματα» και να μην υπάρχουν διαμαρτυρίες. Πολύ περισσότερο που πλησιάζουν οι κρίσεις για τους αξιωματικούς. Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά την πρώτη καταγγελία, για να μας εκδικηθούν, κάνουν κάθε Παρασκευή επιθεώρηση. Σκοπός τους είναι να μας ρίξουν κρατήσεις γιατί δήθεν δεν έμειναν ικανοποιημένοι για τις κλίβες ή για τα όπλα, ώστε να μας αφαιρέσουν τις εξόδους Παρασκευή και Σαββατοκύριακο».

Απαιτούμε την άμεση παρέμβαση της ιεραρχίας. Δεν είναι δυνατόν η νεολαία να υποχρεώνεται σε στρατιωτική θητεία και να κινδυνεύει από τον κάθε αξιωματικό. Απαιτούμε από τους υπουργούς Άμυνας Δένδια-Κεφαλογιάννη να αφήσουν τα παραμύθια του φιλανδικού μοντέλου και να ασχοληθούν με τα προβλήματα των συνφάνταρων.

Νίκος Μανάβης

Λήξη των μπλόκων στην κρίσιμη καμπή

Την ώρα που οι ευρωπαίοι αγρότες επιμένουν στις δυναμικές κινητοποιήσεις, έχοντας στο επίκεντρο του αγώνα τη νέα ΚΑΠ, η Πανελλαδική Επιτροπή Μπλόκων αποφάσισε τη λήξη των φετινών μπλόκων αντί να προχωρήσει σε κλιμάκωση και συντονισμό.

εύκολα αποδεκτή από τους αγρότες. Στο ίδιο πνεύμα κινήθηκαν και οι παρεμβάσεις που έκαναν οι υπουργοί Γεωργίας των εννέα μεσογειακών κρατών-μελών της ΕΕ, οι οποίοι έτσι κι αλλιώς ελάχιστα μπορούν να επηρεάσουν τον σχεδιασμό της ΚΑΠ. Ταυτόχρονα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με την τακτική που ακολουθεί, επιδιώκει να δώσει χρόνο στις μεγάλες βιομηχανίες να προσαρμόσουν την παραγωγή τους σε νέας γενιάς προϊόντα (φυτοπροστατευτικά, προϊόντα θρέψης, κτηνιατρικά φάρμακα κ.λπ.). Άλλωστε, πολλοί είναι αυτοί που υποστηρίζουν

πως οι ευρωπαίοι μεγαλοαγρότες βγήκαν στους δρόμους με την παρακίνηση αυτών των βιομηχανιών.

Σε πλήρη αναντιστοιχία με το κλίμα που επικρατεί μεταξύ των αγροτών της Ευρώπης, στην Ελλάδα το βράδυ της 26^{ης} Φεβρουαρίου αποφασίστηκε ουσιαστικά το κλείσιμο του φετινού κύκλου των αγροτικών κινητοποιήσεων, παρότι κανένα από τα βασικά αιτήματα των αγροτών δεν ικανοποιήθηκε από την κυβέρνηση. Την Τρίτη 27 Φεβρουαρίου, στα μέσα ενημέρωσης που ειδικεύονται στο αγροτικό ρεπορτάζ, δημοσιεύτη-

καν οι πρώτες σχετικές ειδήσεις, οι οποίες επικαλούνταν ανακοίνωση της γραμματείας της Πανελλαδικής Επιτροπής Μπλόκων. Την επομένη, Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου, εκτενές άρθρο του Ριζοσπάστη ανέφερε μεταξύ άλλων: «Με ψηλά το κεφάλι, οι αγρότες έβαλαν μπρος τα τρακτέρ και πήραν τον δρόμο της επιστροφής, σημειώνοντας χαρακτηριστικά ότι “χωρίς επιστροφή είναι ο αγώνας μας”».

Η εξέλιξη των αγροτικών κινητοποιήσεων στην Ελλάδα είχε διαφανεί αμέσως μετά τη συνάντηση της 15μελούς επιτροπής των αγροτοσυνδικαλιστών με τον πρωθυπουργό, την Τρίτη 13 Φεβρουαρίου. Οι αγροτοσυνδικαλιστές έδειξαν να μην είναι προετοιμασμένοι για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Η επιλογή να κλείσει εδώ ο κύκλος του αγώνα είναι σε πλήρη αναντιστοιχία με την αγωνιστικότητα και την αποφασιστικότητα του αγροτικού κόσμου, ο οποίος θέλει να παλέψει για μια καλύτερη ζωή. Ο ηρωικός αγώνας των αγροτών, οι οποίοι τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο βρέθηκαν στα μπλόκα και τα αγροτικά συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα, αξίζει τον σεβασμό μας. Όμως για να νικήσουν οι αγώνες, απαιτείται να μπου σε διαφορετική τροχιά. Πρέπει να συναντηθούν τα αγωνιστικά ρεύματα της φτωχομεσαίας αγροτιάς, των φοιτητών και των εργαζομένων, πέρα από τα όρια, με αγωνιστικό πλαίσιο και πρόγραμμα που θα ανταποκρίνεται στην απαίτηση για αναβαθμισμένο αντικυβερνητικό και αντιΕΕ περιεχόμενο.

Όπως τονίζει η αγροτοδιατροφική επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, «μόνη ελπίδα για να επιβιώσει η φτωχομεσαία αγροτιά και να διασφαλιστεί πως δεν θα πεινάσει ο λαός, είναι ένα κοινό αγωνιστικό μέτωπο ανατροπής, για να αποσταθεροποιηθεί η κυβέρνηση και η πολιτική της, για να διαμορφωθούν όροι πραγματικών κατακτήσεων κόντρα στη δημοσιονομική προσαρμογή της ΕΕ, την οποία εξυπηρετεί ο κυβερνητικός “τσαμπουκάς”».

Κόντρα στην αποφασιστικότητα του αγροτικού κόσμου, η αναστολή του αγώνα

Attica: Ταμίας θα καλύψει λάθος 1.287 ευρώ!

Την απαράδεκτη απόφαση να υποχρεώσουν εργαζόμενη των 660 ευρώ να καλύψει από τον μισθό της ένα ταμειακό λάθος 1.280 ευρώ, πήραν τα πολυκαταστήματα Attica. Όπως καταγγέλλει η Πρωτοβουλία Εργαζομένων σε Εμπόριο και στα Σουπερμάρκετ, η εταιρεία τους επόμενους δέκα μήνες θα αφαιρεί το ποσό των 120 ευρώ από τον μισθό ταμίας, στην οποία καταλογίστηκε το διαχειριστικό λάθος. Μάλιστα, όπως σημειώνει, «η εργοδοσία έχει προνοήσει να συμπεριλάβει αυτές τις απαράδεκτες αντεργατικές ρυθμίσεις στη σύμβαση που είσαι υποχρεωμένος να αποδεχτείς προκειμένου να πιάσεις δουλειά!» Αξίζει

να σημειωθεί ότι τα πολυκαταστήματα Attica εμφάνισαν το πρώτο ενιάμηνο του 2023 κέρδη 8,4 εκατ. ευρώ. «Εμείς απαιτούμε τα διαχειριστικά ελλείμματα να τα καλύπτει η εργοδοσία. Εμείς παράγουμε τα κέρδη τους, δεν θα καλύψουμε και τα ελλείμματά τους. Τα όποια “λάθη μας” είναι αποτέλεσμα των αισχρών εργασιακών σχέσεων που μας επιβάλλουν και των εξαντλητικών ρυθμών εργασίας», τονίζει η Πρωτοβουλία Εργαζομένων, καλώντας παράλληλα σε αγώνα για συλλογικές συμβάσεις εργασίας, με πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και κατάργηση κάθε μορφής ελαστικής απασχόλησης.

Μια ασυνήθιστα μεγάλη και δυναμική αγροτική κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες τη Δευτέρα 26 Φεβρουαρίου με τη συμμετοχή περισσότερων από εννιακοσίων τρακτέρ, τα οποία έφθασαν μέχρι το κτίριο όπου συνεδρίαζε το συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μάλιστα, η συγκεκριμένη κινητοποίηση, σύμφωνα με τα ρεπορτάζ των διεθνών μέσων ενημέρωσης, ήταν πολυεθνική, δηλαδή συμμετείχαν αγρότες με τρακτέρ από τις όμορες χώρες (Ολλανδία, Γαλλία, Γερμανία). Οι συνεχιζόμενες αγροτικές κινητοποιήσεις στην Ευρώπη επικεντρώνονται όλο και περισσότερο στην Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) και τις επιπτώσεις που έχει η εφαρμογή της στο εισόδημα των αγροτών. Σε αυτό το πνεύμα συνεχίστηκαν και αυτή την εβδομάδα οι κινητοποιήσεις των αγροτών και στην Ισπανία. Οι ευρωπαίοι αγρότες αποδεικνύουν με την αγωνιστική τους επιμονή πως οι κατευθυνστικές ανακοινώσεις των αξιωματούχων της ΕΕ και των υπουργών Γεωργίας δεν είναι ικανές να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις τους.

Άλλωστε, τα όσα συζητήθηκαν στο συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας, δείχνουν πως οι εθνικές κυβερνήσεις και η ΕΕ δεν προτίθενται να προχωρήσουν σε καμία ουσιαστική αλλαγή της ΚΑΠ. Η συνεδρίαση του συμβουλίου επιβεβαίωσε ξανά την αποφασιστικότητά τους να προχωρήσουν στο ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς (του ευρωπαϊκού νότου) αλλά και μεγάλων τμημάτων μεγαλοαγροτών, προκειμένου να πετύχουν τη δημιουργία σύγχρονων μεγάλων τσιφλικιών, τα οποία θα λειτουργούν υπό τον πλήρη έλεγχο των αγροδιατροφικών μονοπωλίων της ΕΕ. Έτσι, η συζήτηση των υπουργών Γεωργίας περιόριστηκε σε επιμέρους μέτρα που αφορούν είτε τη μείωση της γραφειοκρατίας για την εφαρμογή της ΚΑΠ είτε την περιορισμένη ελαστικοποίηση των κανόνων ώστε γίνει πιο

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΜΤ

Άνοδος συμμετοχής και Αριστερής Πρωτοβουλίας

Στις εκλογές του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών (ΣΜΤ), οι οποίες ολοκληρώθηκαν την Τρίτη 27/2, η συμμετοχή ήταν αυξημένη, ενώ σημαντική ήταν η συμμετοχή των νέων. Άνοδο σε ποσοστά και ψήφους κατέγραψε επίσης και η Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών (ΑΠΤ). Συγκεκριμένα στις εκλογές έλαβαν μέρος 2.241 εργαζόμενοι/ες (από 2.025 το 2021), εκ των οποίων οι 1.840 στην Αθήνα. Εκλογές έγιναν και στα παραρτήματα σε Πάτρα, Ηράκλειο, Χανιά, Λάρισα.

Τα αποτελέσματα για το κεντρικό ΔΣ έχουν ως εξής: Η ΕΣΑΚ (ΚΚΕ), που κατέβηκε μαζί με την ΑΡΙΣ, έλαβε 900 ψήφους (από 785) και ποσοστό 40,0% (3 έδρες). Η Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών πήρε 673 ψήφους (από 587), ποσοστό 30% (2 έδρες). Η Βarricada (στηρίζεται από ΑΡΑΣ, Αναμέτρηση, ΑΡΑΝ κ.α.) πήρε 455 ψήφους (από 395) και ποσοστό 20,3% (2 έδρες). Η Συνάρτηση (ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά) πήρε 144 ψήφους (από 196) και ποσοστό 6,4%. Η Ταξική Πορεία πήρε 42 ψήφους (από 33) και η ΕΡΓΑΣ 11 ψήφους (από 11).

Η ανίερη συμμαχία της ΕΣΑΚ και της ΑΡΙΣ που κατέβηκαν μαζί (ως ΕΣΑΚ) απέτυχε στον βασικό της στόχο, που ήταν ο οργανωτικός έλεγχος του ΣΜΤ. Εξάλλου, τα δείγματα γραφής που έδειξε η ΕΣΑΚ τη διετία που πέρασε ήταν η γραφειοκρατικοποίηση και η λογική της ανάθεσης. Επιπλέον, κατέβασε τον πήχη των διεκδικήσεων και των μορφών πάλης του σωματείου, ειδικά στο κρίσιμο ζήτημα της διεκδίκησης της συλλογικής σύμβασης.

Το ΣΜΤ περνάει πλέον σε μια κρίσιμη περίοδο για τη διεκδίκηση της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Το εκλογικό αποτέλεσμα ενισχύει την επιλογή της συντεταγμένης συλλογικής οργάνωσης και σύγκρουσης με την εργοδοσία της μελέτης και της κατασκευής, με στόχο την κατάκτηση αξιοπρεπούς συλλογικής σύμβασης. Σε αυτή την κατεύθυνση θα αναλάβει πρωτοβουλίες η Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών και καλεί όλες τις άλλες δυνάμεις να συμβάλουν.

Μελανό σημείο των εκλογών και φέτος ήταν η διαδικασία κατανομής εδρών, όπου η ΕΣΑΚ πρωτοστάτησε για ακόμα μια φορά στην καταστρατήγηση του καταστατικού και της απλής αναλογικής και εφάρμοσε τον νόμο 1264. Έτσι, στο τοπικό ΔΣ της Πάτρας έχασε την έδρα η Ταξική Πρωτοβουλία Τεχνικών και την πήρε η ΕΣΑΚ, ενώ στο κεντρικό ΔΣ η έδρα της Συνάρτησης δόθηκε στην Βarricada.

ΔΙΚΗ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ

Κυριάκος Νασόπουλος

Ευρεία αλληλεγγύη στην Επιτροπή Αλληλεγγύης και τον «Σπάρτακο»

► Νίκος Χαραλαμπόπουλος: Τα σχέδιά τους θα αποτύχουν και πάλι!

Μεγάλη έκταση λαμβάνει η αλληλεγγύη σωματείων, φοιτητικών συλλόγων, συλλογικοτήτων και πολιτικών οργανώσεων στην Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων (ΕΑΣ), στο Δίκτυο Ελευθέρων Φαντάρων «Σπάρτακος» και στον αγωνιστή Νίκο Χαραλαμπόπουλο, που δικάζεται στις 7 Μάρτη στη Χίο, μετά από μήνυση αξιωματικού για συκοφαντική δυσφήμιση. Την πολιτική και κινηματική διάσταση της δίκης αναδεικνύουν με τις αποφάσεις τους πλήθος σωματείων, όπως ΣΕΡΕΤΕ, ΣΜΤ, Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού-Ξενοδοχείων, ΣΕΤΗΠ, Σύλλογος Αρχιτεκτόνων. Μεγάλη είναι η αλληλεγγύη φοιτητικών συλλόγων, μέσα από μαζικές συνελεύσεις. Ενδεικτικά:

Πληροφορική, Φυσικό, Οικονομικό από ΕΚΠΑ, Πολυτεχνείο Κρήτης, πολλές σχολές από Πάτρα (Βιολογικό, Τμήμα Επιστημών Εκπαίδευσης, Χημικοί Μηχανικοί, Ηλεκτρολόγοι, Μηχανολόγοι, Πολιτικοί Μηχανικοί, Φυσικό), Σχολή Μηχανικών Πελοποννήσου. Ανακοινώσεις έχουν βγάλει πολλές αριστερές αντικαπιταλιστικές περιφερειακές και δημοτικές κινήσεις, όπως η Αριστερή Παρέμβαση Βύρωνα και η Μαχόμενη Ηλιούπολη, καθώς και η ΚΕΔΔΑ.

Σε δήλωσή του στο *Prin*, ο Νίκος Χαραλαμπόπουλος σημειώνει: «Η δίκη της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων στις 7 Μάρτη κλείνει έναν ιστορικό κύκλο συγκρούσεων μεταξύ του αντιπολεμικού κινήματος και του ελληνικού κράτους, γύρω από τους πολέμους του 21^{ου} αιώνα. Επί τρεις δεκαετίες, η Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων, η Αντιπολεμική Διεθνιστική Κίνηση και το Δίκτυο «Σπάρτακος», μπλόκαραν την πλήρη ανάπτυξη του ελληνικού στρατού εκτός συνόρων, τα «μνημόνια καταστολής πλήθους», το κυνήγι μεταναστών, τη στρατιωτικοποίηση της κοινωνικής ζωής. Βελτίωσαν κι έσωσαν τη ζωή χιλιάδων στρατευμένων, ανέδειξαν τη θητεία ως μηχανισμό άγριας εκμετάλλευσης της νεολαίας και την ενότητα εφεδρικού και μισθοφορικού στρατού εναντίον των καταπιεσμένων, εντός κι εκτός συνόρων. Συνέβαλαν έτσι στην ανάπτυξη επαναστατικών εργαλείων εναντίον των μηχανισμών

κυριαρχίας του ελληνικού καπιταλισμού.

«Το κράτος απάντησε με τη λογική της ανάπτυξης-και-κρίσης ως ενιαίου μηχανισμού διακυβέρνησης και πολέμου, που δε διακρίνει μεταξύ πολέμου και ειρήνης, πολιτικών-στρατιωτικών μέσων, έκτακτης ανάγκης και ομαλότητας. Εισήγαγε τις βαθιές τομές του διαρκούς «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» και το μοντέλο του ΕΠΟΠ-μισθοφόρου δίπλα στο θέμα της εκμετάλλευσης των εφέδρων, επέκτεινε την οργανική του σύνδεση με NATO και Ευρωστρατό, έγινε κόμβος του πολέμου κατά των προσφύγων και διαλογής φτηνής εργασίας. Συμπύκνωσε τις τομές αυτές στο νέο πολεμικό δόγμα του 2014, στη «Δευκή Βίβλο» της ΕΛΑΣ το 2021, στο νέο ποινικό κώδικα.

«Απέναντί μας, σε συνέχεια μιας γενικευμένης επιχείρησης αντιεξέγερσης, από το Δεκέμβρη του 2008 και το Μάη του 2010 κι έπειτα, επιχείρησαν ένα πόλεμο φθοράς μέσω μιας βιομηχανίας δικαστικών διώξεων. Σκοπός της ήταν η διάσπαση της ενότητας του αντιπολεμικού κινήματος, η απομόνωση των αγώνων μέσα στον στρατό από τους κοινωνικούς αγώνες, η εξάντλησή μας. Απέτυχαν, αλλά συνεχίζουν. Γνωρίζουν ότι τα τωρινά γεγονότα είναι μόνο προελούδιο ενός ιστορικού κύκλου που ανοίγει. Τρομάζουν με τα νέα κύματα κοινωνικής απελευθέρωσης που αναδύονται. Καλά κάνουν. Όπως ήταν αιτία της ήττας τους στις προηγούμενες διώξεις, έτσι θα είναι και σε αυτή, ώσπου να τελειώσουμε μια και καλή μαζί τους».

PUBLIC

Θεοπίστη Καπέτα

Λουκέτα απολύσεων και εργασιακής ανασφάλειας

Δύο ακόμη καταστήματα Public στην Αθήνα έβαλαν λουκέτο. Συγκεκριμένα, σε «τελεσίγραφο» που δόθηκε πριν λίγες μέρες από την εργοδοσία στους εργαζόμενους, ανακοινώθηκε ότι τα καταστήματα σε Αιγάλεω και Ψυχικό θα πάψουν να λειτουργούν μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου. Παράλληλα, όμως, δεν υπήρχε η παραμικρή αναφορά για την τύχη όσων εργάζονται σε αυτά, καμία απολύτως ενημέρωση για το εάν θα απολυθούν ή θα μεταφερθούν σε άλλο κατάστημα και σε ποιο.

Η εργασιακή επισφάλεια, η συγχώνευση των μικρών καταστημάτων της εταιρείας και η απόλυση δεκάδων εργαζομένων ξεκίνησε ήδη από πέρυσι, όταν

είχαν κλείσει άλλα τέσσερα καταστήματα, σε Αγρίνιο, Άργος, Καλλιθέα και Χαλάνδρι, παρότι έπιασαν τους οικονομικούς στόχους. Στις 10 Φεβρουαρίου 2023, χωρίς καμία προειδοποίηση, δεκάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες απολύθηκαν με συνοπτικές διαδικασίες. Μόλις δέκα ημέρες μετά, ανακοινώθηκε από τη διοίκηση και το κλείσιμο των καταστημάτων Καλλιθέας και Χαλανδρίου, τα οποία συγχωνεύτηκαν με τα καταστήματα Public της Συγγρού και του Αμαρουσίου αντίστοιχα. Όλα δείχνουν ότι από πέρυσι η εργοδοσία έχει βάλει μπροστά πλάνο, με στόχο το κλείσιμο όλων των μικρών καταστημάτων της αλυσίδας και τη διατήρηση μόνο των μεγάλων υπερκαταστημάτων.

Το Σωματείο Εργαζομένων στην εταιρεία Retail World AE - Καταστήματα Public, έδωσε από την αρχή μεγάλο αγώνα για να μην χαθεί καμία θέση εργασίας και να σταματήσει η εργασιακή βαρβαρότητα που επικρατεί στα καταστήματα της αλυσίδας, με τις ελλείψεις προσωπικού, τον φόρτο εργασίας, τους πενιχρούς μισθούς, τις απολύσεις και τη συνεχή ανασφάλεια. Κόντρα στη στάση της εργοδοσίας, οι εργαζόμενοι συνεχίζουν να παλεύουν ώστε να μην γίνει καμία απόλυση, για πλήρη και σταθερή εργασία και επαρκή στελέχωση όλων των καταστημάτων, αυξήσεις στους μισθούς, καταβολή τριετιών με βάση τον πραγματικό χρόνο εργασίας και υπογραφή ΣΣΕ.

Γιώργος Κρεασίδης

Από την ιδρυτική συνδιάσκεψη στο 4^ο συνέδριο του ΝΑΡ

► Συλλογική πορεία κόντρα σε αστική πολιτική και ενσωμάτωση

Τα συνέδρια του ΝΑΡ ήταν πάντα διαδικασίες στραμμένες προς την κοινωνία και τη φωτιά των εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων.

Πάνω στην εμπειρία της ταξικής πάλης πραγματοποίησαν συλλογικά βήματα αναζήτησης για το σήμερα και το αύριο του εργατικού κινήματος και της επαναστατικής Αριστεράς. Από την αντίσταση στη συναίνεση και τον εκφυλισμό της κομμουνιστικής Αριστεράς και την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού τη δεκαετία του '90, μέχρι τις αναζητήσεις για την κομμουνιστική επαναθεμελίωση, το κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα στην εποχή μας, η δημοκρατική συζήτηση γίνεται πάντα μέσα στο οξυγόνο των κοινωνικών συγκρούσεων. Μεταξύ των συνεδρίων πραγματοποιήθηκαν πολλές συνδιασκέψεις και πολιτικά σώματα, θεματικά ή εφ' όλης της ύλης.

Στην ιδρυτική 1^η Συνδιάσκεψη του ΝΑΡ (10-11/2/1990), στο μεγάλο αμφιθέατρο των φοιτητικών εσίων του Ζωγράφου, οι 413 αντιπρόσωποι συζητήσαν πάνω στην «Πρόταση συζήτησης για μια νέα προοπτική της Αριστεράς στην Ελλάδα» της προσωρινής Συντονιστικής Επιτροπής. Ήταν η πρώτη οργανωμένη συζήτηση του δυναμικού που συμμετείχε στην «ανταρσία της ΚΝΕ» τον Σεπτέμβρη του '89, είχε διαγραφεί ή αποχωρήσει από το ΚΚΕ, αρνούμενο να συναινέσει με την πολιτική της συγκυβέρνησης του ενιαίου Συνασπισμού με την ΝΔ και κατόπιν με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, όπως αποφάσισε η ηγεσία του ΚΚΕ το 1989. Στη συζήτηση δέσποζε η διαφαινόμενη χρεοκοπία της περεστρόικα του Μ. Γκορμπατσόφ και του ΚΚΣΕ. Η Συνδιάσκεψη κατέληξε σε ένα πρώτο πλαίσιο πολιτικών αρχών, αποφασίστηκε η συμμετοχή στις επερχόμενες εκλογές με το σχήμα της Λαϊκής Αντιπολίτευσης, σε συνεργασία με άλλες δυνάμεις της επαναστατικής Αριστεράς, ενώ εκλέχτηκε και νέα Συντονιστική Επιτροπή.

Το 1^ο Συνέδριο του ΝΑΡ (3-5/7/1998) έγινε στο Δημοτικό Θέατρο Καλλιθέας με κεντρικό σύνθημα «Επανάσταση και πάλη ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό». Συμμετείχαν 375 αντιπρόσωποι, στον απόηχο των άγριων απεργιών ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, της μάχης στα εξεταστικά του «διαγωνισμού της ντροπής» και της οργανωμένης δολοφονικής επίθεσης της Χρυσής Αυγής ενάντια στον Δ. Κουσουρή και τους συντρόφους του. Είχε χαρακτήρα συγκρότησης, ενώ είχαν προηγηθεί θεματικές συνδιασκέψεις για το εργατικό κίνημα (1996) και τον σύγχρονο καπιτα-

λισμό (1997). Οι Θέσεις εισηγούνταν την ανάλυση για τον Ολοκληρωτικό Καπιταλισμό σαν νέο στάδιο ανάπτυξης και κρίσης, αλλά και εκτιμήσεις για τον «υπαρκτό σοσιαλισμό». Η ανάγκη για την Κομμουνιστική Επαναθεμελίωση καθοριστικό στοιχείο της φυσιογνωμίας του ΝΑΡ. Συζητήθηκαν οι επεξεργασίες για το Νέο Εργατικό Κίνημα, το αναγκαίο Μέτωπο της «Εργατικής Πολιτικής», το επαναστατικό υποκείμενο και την οργάνωση του ΝΑΡ. Υπογραμμίστηκε η ανάγκη του συνολικού επαναστατικού αγώνα για να γίνει ξανά οδηγός «η στρατηγική στο τιμόνι» και η λογική της «αντίστροφης ιεράρχησης». Από τον πλούσιο διάλογο δεν έλλειψαν οι αντιπαραθέσεις, ειδικά στο οργανωτικό, όπως ήταν φυσικό σε ένα συνέδριο με αυτόν τον χαρακτήρα. Μαζί με την Πολιτική Απόφαση και τους Κανόνες Λειτουργίας ψηφίστηκε και Πολιτική Επιτροπή 41 μελών. Το ΝΑΡ επανήλθε στο οργανωτικό στην 4^η Συνδιάσκεψη (Γενάρης 2000), που αποφασίστηκε πλευρές των Κανόνων Λειτουργίας, που ισχύουν (με μικρές τροποποιήσεις) μέχρι σήμερα.

Το 2^ο Συνέδριο (7-9/7/2006) στο Πάντειο πανεπιστήμιο, με τη συμμετοχή 410 αντιπροσώπων, είχε κεντρικό σύνθημα «Αντικαπιταλιστικό εργατικό μέτωπο ενάντια στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό». Πραγματοποιήθηκε στο φόντο έντονων αγώνων, όπως στους ΟΤΑ, και των διεργασιών που οδήγησαν στην απεργία έξι εβδομάδων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και στην πλήρη του ανάπτυξη το νικηφόρο φοιτητικό κίνημα του 2006-07. Στην απόφαση αναλύεται ο κεντρικός στόχος του Αντικαπιταλιστικού Εργατικού Μετώπου, αποφασίζεται η γραμμή για τον Πόλο και το Μέτωπο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, ενώ τη συζήτηση απασχόλησε ιδιαίτερα η σύνδεση της τακτικής και της στρατηγικής. Στο συνέδριο κατατέθηκαν δύο πλατφόρμες, της πλειοψηφίας της Πολιτικής Επιτροπής και μελών της.

Το 3^ο Συνέδριο πραγματοποιήθηκε από 29 Νοέμβρη μέχρι 1 Δεκέμβρη 2013 στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο, με τη συμμετοχή 428 αντιπροσώπων. Ήταν μια διαδικασία μέσα στην καρδιά της

ευρωμνημονιακής επίθεσης καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, την ανάπτυξη συγκλονιστικών αγώνων και μιας πρωτοφανέως πολιτικής κρίσης, με τη διαχειριστική λύση ΣΥΡΙΖΑ να προετοιμάζεται. Το 3^ο Συνέδριο ήταν αποκορύφωμα μιας πλούσιας διαδικασίας διαλόγου, καθώς προηγήθηκαν δυο πανελλαδικά σώματα για την καπιταλιστική κρίση (2011) και το επαναστατικό υποκείμενο (2012). Ταυτόχρονα, ιδιαίτερη πλευρά στη συζήτηση ήταν η εμπειρία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της δράσης, αλλά και της πρωτότυπης διαδικασίας συγκρότησης στη βάση που αποτυπώθηκε με τις δυο πανελλαδικές συνδιασκέψεις που είχαν γίνει μέχρι τότε. Το 3^ο συνέδριο επεξεργάστηκε την επαναστατική τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, ενώ κατέληξε στην αναγκαιότητα για ένα νέο κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, εγκρίνοντας και την Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης. Σε μια πρώτη κίνηση, προχώρησε στην πρόσθηκη στον τίτλο του ΝΑΡ του όρου «για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση».

Στο 4^ο Συνέδριο που έγινε στις 1-3/12/2017, επίσης στο μεγάλο αμφιθέατρο του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, συμμετείχαν 400 περίπου αντιπρόσωποι. Στο κέντρο των Θέσεων και της συζήτησης ήταν η αποτίμηση των μεγάλων αγώνων της μνημονιακής περιόδου και η διαμόρφωση της τακτικής στις συνθήκες επιβολής των αναδιαρθρώσεων από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πλέον. Το 4^ο συνέδριο απασχόλησε ιδιαίτερα το αντικαπιταλιστικό πολιτικό πρόγραμμα πάλης και η υπέρβαση του «διαχειριστικού μεταρρυθμισμού», του κομμουνιστικού ρεφορμισμού, του κινηματικού κατακερματισμού. Στις βασικές ιδέες του 4^{ου} συνεδρίου ήταν η αναβάθμιση της παρέμβασης του ΝΑΡ με στόχο την ανώτερη συγκρότηση των πρωτοπόρων δυνάμεων σε όλα τα επίπεδα. Στο συνέδριο εκλέχτηκε νέα Πολιτική Επιτροπή ενώ παράλληλα υπερψηφίστηκε Πολιτική Απόφαση για αποφασιστικά βήματα στην πορεία διαμόρφωσης ενός σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος. Στην κατεύθυνση αυτή πραγματοποιήθηκε ένα χρόνο αργότερα η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για την Προγραμματική Διακήρυξη, η οποία ολοκλήρωσε την επεξεργασία της. Τον Ιούλιο του 2021 στην Καισαριανή πραγματοποιήθηκε η πρώτη πανελλαδική συνάντηση της Πρωτοβουλίας για Σύγχρονο Κομμουνιστικό Πρόγραμμα και Κόμμα.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ηλίας Λογοθέτης 1939-2024

► Ένας ξεχωριστός
και ανήσυχος ηθοποιός

Ένας ηθοποιός που άφησε ανεξίτηλο αποτύπωμα στο ελληνικό θέατρο και στον κινηματογράφο ήταν ο Ηλίας Λογοθέτης που πέθανε αυτή την εβδομάδα σε ηλικία 85 ετών. Γεννημένος το 1939 στη Λευκάδα, σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στην Πάντειο, φοίτησε στη σχολή του Θεάτρου Τέχνης και από σπουδαστής συμμετείχε σε παραστάσεις του Καρόλου Κουν, στις οποίες διακρίθηκε, ενώ αξέχαστη έχει μείνει η ερμηνεία του στην πρώτη κινηματογραφική του εμφάνιση, στην ταινία *Βαβυλωνία* για την οποία βραβεύτηκε το 1970 στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Είχε λάβει μέρος, επίσης, σε μουσικές παραστάσεις, όπως το αφιέρωμα στον Μιχάλη Σουγιούλ. Για δώδεκα χρόνια ανέβασε και ερμήνευσε στο θέατρο το έργο του Γεώργιου Βιζυηνού *Το αμάρτημα της μητρός μου*. Ο Ηλίας Λογοθέτης δεν ήταν μόνο ένα εκρηκτικό και άμεσα αναγνωρίσιμο ταλέντο. Ήταν ένας σκεπτόμενος, διαβασμένος, ανήσυχος άνθρωπος, με συχνά αιρετικές, εκτός mainstream, απόψεις. Ποτέ δεν τυποποιήθηκε, αλλά με εξαιρετική πειστικότητα. δοκιμάστηκε με επιτυχία σε διαφορετικά θεατρικά και κινηματογραφικά είδη: στην κωμωδία, στην επιθεώρηση, στο δράμα, στο μιούζικαλ. Ακόμα και τηλεοπτικά θα μείνει αξέχαστη η συμμετοχή του στο *Μινόρε της Αυγής*, αλλά και σε πολλά θεατρικά έργα που προβλήθηκαν στην τηλεόραση όπως το γνωστό *Θέατρο της Δευτέρας (ΕΡΤ1)*. Συνεργάστηκε με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο στο *Μετέωρο βήμα του πελαργού* και στο *Τοπίο στην ομίχλη*. Ο Ηλίας Λογοθέτης θυμόταν και κρατούσε τη μανία του μεγάλου σκηνοθέτη για το αργό πλάνο, δηλαδή για τη διόγκωση του χρόνου.

Ανδρέας Κυρίτης

Για πολλές δεκαετίες το *Dune*, το πιο πολυδιαβασμένο βιβλίο επιστημονικής φαντασίας όλων των εποχών, δεν μπορούσε να μεταφερθεί πειστικά στον κινηματογράφο ή την τηλεόραση. Ο Γαλλοκαναδός κινηματογραφιστής Ντενί Βιλνέβ που μας έχει δώσει στο παρελθόν ταινίες όπως το *Blade Runner 2049*, το *Arrival* και το *Prisoners* ωστόσο πέτυχε το «ακατόρθωτο». Έσπασε το πρώτο –και πιο σημαντικό βιβλίο– σε δύο μέρη και «εκσυγχρόνισε» μεγάλο μέρος των διαλόγων, κάνοντάς το πιο προσιτό στον μέσο θεατή. Το δεύτερο μέρος, όπως μαρτυρά και ο τίτλος, αποτελεί περισσότερο μια συνέχεια παρά ένα κινηματογραφικό άλμα, ωστόσο είναι σαφέστατα βελτιωμένη, λιγότερο αργόσυρτη και πιο «ζωντανή» από την πρώτη ταινία.

Το κλασικό βιβλίο επιστημονικής φαντασίας του Φρανκ Χέρμπερτ, από το 1965 που κυκλοφόρησε, ήταν περισσότερο πολιτικά αμφιλεγόμενο και από τον *Άρχοντα των Δαχτυλιδιών*. Είναι μια πολιτική αλληγορία για τον πλανήτη Αράκις, ο οποίος θυμίζει πολύ τη Μέση Ανατολή και έχει γίνει στόχος των αποικιοκρατών επειδή παράγει ένα πολύτιμο ψυχότροπο μπαχαρικό που είναι απαραίτητο μεταξύ άλλων για διαπλανητικά ταξίδια — σαν το πετρέλαιο δηλαδή. Κύριο πρόβλημα είναι η απεικόνιση του ισλαμικού κόσμου ως φυλών που ζουν σε μια ημιάγρια κατάσταση και προσπαθούν να επιβιώσουν στην έρημο με τους δικούς τους κώδικες και κανόνες. Σε αυτό τον πλανήτη, λοιπόν, έρχεται ως απεσταλμένος των αποικιοκρατών ο Πολ Ατρείδης, διάδοχος της ομώνυμης δυναστείας. Όπως είδαμε στο πρώτο μέρος, μετά την προδοσία του πατέρα του από σκοτεινές δυνάμεις αντίπαλης φατρίας, ο Πολ δραπετεύει και βρίσκει καταφύγιο σε μια κολεκτίβα ντόπιων. Οι Φρέμεν, όπως λέγο-

Όπως όλα έργα τέχνης, έτσι και το *Dune* έχει το νόημα που του δίνουμε. Παρά τις προβληματικές πτυχές στον πυρήνα του, το φιλμ είναι μια αλληγορία ενάντια στην εξουσία και την εκμετάλλευση ανθρώπου και φύσης.

Dune μέρος 2^ο: Η τζιχάντ ενός «Μεσσία»

Η δυναμική επιστροφή
σε ένα μαγευτικό
σύμπαν, επαναφέρει
ερωτήματα για
το κλασικό έργο
του Χέρμπερτ

“

νται οι ιθαγενείς του πλανήτη, τον αντιμετωπίζουν επιφυλακτικά αλλά και με κρυφή προσμονή. Μπορεί αυτός ο λευκός νεαρός να είναι ο σωτήρας, ο Μεσσίας που περίμεναν για να τους απελευθερώσει από τους αποικιοκράτες; Οι Φρέμεν δίνουν στον Πολ το προφητικό όνομα Μουάντ' Ντιμπ.

Φυσικά, το «σύνδρομο του λευκού σωτήρα» σε μοτίβο οριενταλισμού δεν είναι απλά αναχρονιστικό αλλά βαθιά αντιδραστικό. Με την οπτική του σήμερα, προβληματική μπορεί να χαρακτηριστεί και η οπτική του έργου για μια σειρά άλλα θέματα, φύλου, σεξουαλικότητας, κοινωνικού δαρβινισμού και ευγονικής. Το ίδιο ισχύει και για το ζήτημα της τζιχάντ, του ιερού πολέμου. Ωστόσο, όλες αυτές οι αντιφάσεις δεν ανααιρούν το

κυρίαρχο μήνυμα του παραμυθιού που είναι στον πυρήνα του ενάντια στον ολοκληρωτισμό, την καταπίεση και την κερδοσκοπική εκμετάλλευση του περιβάλλοντος και των κατοίκων. Μην ξεχνάμε ότι το πρώτο βιβλίο ήταν πρωτοπόρο στην εισαγωγή της οικολογικής διάστασης στην εξίσωση. Μπορεί ο συγγραφέας του βιβλίου να υπήρξε ο αγαπημένος των συνωμοσιολόγων, ωστόσο ο σκηνοθέτης, εξηγώντας το δικό του όραμα, διευκρινίζει ότι δεν τον ανησυχεί τόσο η Τεχνητή Νοημοσύνη όσο το γεγονός ότι «εμείς οι σκηνοθέτες λειτουργούμε πλέον σαν αλγόριθμοι. Οι καιροί που ζούμε είναι της συντήρησης και η δημιουργικότητα περιορίζεται. Τα πάντα περιστρέφονται γύρω από τη Wall Street, αλλά η ελευθερία και το ρίσκο θα σώσουν τον κινηματογράφο».

Μια θεατρική παράσταση για το Πολυτεχνείο

Με αφορμή τα πενήντα χρόνια από το Πολυτεχνείο, που συμπληρώθηκαν πρόσφατα, οι RMS Matarao φέρνουν στο Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν την παράσταση που επιχειρεί μια γραμμική αφήγηση των γεγονότων της εξέγερσης. Στην τρίτη της συνεργασία με το Θέατρο Τέχνης, η ομάδα αξιοποιεί μαρτυρίες και ντοκουμέντα από το βιβλίο του ιστορικού Ιάσονα Χανδρινού

Όλη νύχτα εδώ προκειμένου να ρίξει φως σε ένα ιστορικό ορόσημο χαλκευμένο από μυθεύματα. Είναι η προσωπική πολιτική στάση ο μόνος δυνατός τρόπος αντίστασης ακόμη και σήμερα είναι το ερώτημα που θέτει το έργο.

Τη σκηνοθεσία έχει αναλάβει ο Μάνος Βαβαδάκης, ο οποίος και ερμηνεύει μαζί με τις Κατερίνα Παπανδρέου και Κατερίνα Πατσιάνη (από 4/3).

Ουκρανία

Γιώργος Παυλόπουλος

«Σε αυτή τη φάση, δεν υπάρχει συναίνεση [...] για να στείλουμε χερσαία στρατεύματα [...]. Τίποτα, όμως, δεν μπορεί να αποκλειστεί. Θα κάνουμε οτιδήποτε προκειμένου η Ρωσία να μην νικήσει», δήλωσε ο Εμανουέλ Μακρόν, μιλώντας στη διάσκεψη που οργάνωσε στο Παρίσι τη Δευτέρα με τους επικεφαλής κυβερνήσεων και κρατών από χώρες οι οποίες στηρίζουν την Ουκρανία. Ο ίδιος, μάλιστα, σχολιάζοντας τις αντιδράσεις άλλων εταίρων του στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ και τις διαβεβαιώσεις που έσπευσαν να δώσουν πως δεν υπάρχει τέτοιο θέμα στην ατζέντα, ανάμεσά τους και του Βερολίνου, υπήρξε απολύτως ειλικρινής και συνάμα κυνικός: «Πολύς κόσμος που λέει “ποτέ” σήμερα είναι ο ίδιος που έλεγε “ποτέ άρματα μάχης, ποτέ αεροσκάφη, ποτέ πυραυλοι μακράς εμβέλειας” πριν από δυο χρόνια. Ας έχουμε την ταπεινότητα να διαπιστώσουμε πως συχνά δρούμε με έξι ως δώδεκα μήνες καθυστέρηση. Αυτός ήταν ο σκοπός της αποψινής συζήτησης: όλα είναι δυνατά αν χρησιμεύουν για να επιτύχουμε τον στόχο μας».

Ο πρόεδρος της Γαλλίας δεν έκανε τίποτα άλλο από το να μετατραπεί συνειδητά σε «λαγό», ανοίγοντας δρόμο και τσεκάροντας αντιδράσεις γύρω από ένα θέμα το οποίο είναι φανερό πως βρίσκεται πλέον στο τραπέζι και συζητείται επισήμως. Να προετοιμάσει, πρακτικά, το έδαφος για την περαιτέρω κλιμακώση του πολέμου στην Ουκρανία, όπου ήδη βρίσκονται εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, μισθοφόροι από τη Δύση, αλλά και πολυάριθμοι «σύμβουλοι» που λειτουργούν οπτικά συστήματα, εκπαιδεύουν και αναλαμβάνουν ειδικές αποστολές — ο Γερμανός καγκελάριος, Όλαφ Σολτς, έκανε λόγο συγκεκριμένα για Βρετανούς. Πρόκειται, άλλωστε, για ένα μοντέλο γνωστό και δοκιμασμένο, καθώς πολλές στρατιωτικές επεμβάσεις (ανάμεσά τους και των ΗΠΑ στο Βιετνάμ) έχουν ξεκινήσει μέσω «συμβούλων».

Η αλήθεια, μάλιστα, είναι ότι υπήρξαν και αρκετοί συνάδελφοι του Μακρόν που επιβεβαίωσαν των λόγων του το αληθές, αποδεικνύοντας ότι δεν επρόκειτο για «λάθος». Όπως είναι, για παράδειγμα, ο πρωθυπουργός της Σλοβακίας, Ρόμπερτ Φίτσο, ο οποίος αναφέρθηκε στο περιεχόμενο όσων συζητήθηκαν στο Παρίσι και είπε ξεκάθαρα πως «ένας αριθμός κρατών-μελών του ΝΑΤΟ και της ΕΕ εξετάζουν το ενδεχόμενο να στείλουν στρατεύματα στην Ουκρανία στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών». Ή ακόμη και ο Έλληνας πρωθυπουργός, Κυριάκος Μητσοτάκης, ο οποίος «προδόθηκε», δηλώνοντας ότι δεν υφίσταται τέτοιο θέμα «για τη μεγάλη πλειοψηφία» — κάτι που σημαίνει πως για κάποιους υφίσταται — όσων συμμετείχαν στη συνάντηση της περασμένης Δευτέρας.

Ο πρόεδρος της Γαλλίας τάχθηκε για πρώτη φορά δημοσίως υπέρ της αποστολής χερσαίων στρατευμάτων στα μέτωπα της Ουκρανίας, με τη Μόσχα να απαντά ότι κάτι τέτοιο θα σημάνει αυτομάτως την απευθείας — και όχι δι' αντιπροσώπων — σύγκρουση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ με τη Ρωσία. Οι διαψεύσεις που ακολούθησαν δεν έπεισαν κανέναν...

«Λαγός» ο Μακρόν, στο χακί ντύνεται η ΕΕ

► Στροφή του ευρωπαϊκού καπιταλισμού προς πιο επιθετική κατεύθυνση

Να, λοιπόν, που όσο περνά ο καιρός, πέφτουν και οι τελευταίες μάσκες και αποκαλύπτονται οι πραγματικές σκέψεις και προθέσεις. Μετά την αποστολή ενισχυμένης ναυτικής δύναμης στην Ερυθρά Θάλασσα με το πρόσχημα της προστασίας της ελεύθερης ναυσιπλοΐας, μετά τη στρατιωτική παρουσία σε αρκετά σημεία της Αφρικής, μετά την αποστολή όπλων, πυρομαχικών, τανκς και σύντομα αεροσκαφών στην Ουκρανία, τώρα στην ατζέντα μπαίνει και το σενάριο μιας άμεσης εμπλοκής στον συ-

τη μορφή οργανωμένων μονάδων που θα βρίσκονται στην πρώτη γραμμή — να αναπτύσσονται στο έδαφος της Ουκρανίας. Όπως εξίσου κυνικά σχολίασε ο εκπρόσωπος του Κρεμλίνου, Ντμίτρι Πεσκόφ, «σε μια τέτοια περίπτωση δεν θα μιλούσαμε πλέον για την πιθανότητα, αλλά για το αναπόφευκτο μιας άμεσης σύγκρουσης [ανάμεσα στη Ρωσία και τη Δύση]». Αυτό είναι κάτι που οι Ευρωπαίοι δεν είναι σε θέση να «σηκώσουν» και δεν θα το τολμήσουν, ειδικά όσο δεν έχουν στο πλευρό τους τις ΗΠΑ.

Δεν χωράει αμφιβολία, λοιπόν, ότι η στροφή του Μακρόν, ο οποίος αρχικά είχε κατηγορηθεί ως υπερβολικά «ενδοτικός» απέναντι στον Πούτιν, αλλά τώρα μοιάζει να μετατρέπεται στο νούμερο ένα «γεράκι» της Ευρώπης, έχει να κάνει και με τους συσχετισμούς και τις εξελίξεις εντός του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού οικοδομήματος. Με άλλα λόγια, αναζητώντας εκείνα τα σημεία στα οποία υπερέχει και θα μπορούσε να τα εκμεταλλευτεί ώστε να αναβαθμίσει τη θέση της στην ΕΕ και να αμφισβητήσει την πρωτοκαθεδρία και την ηγεμονία της Γερμανίας, η αστική τάξη της Γαλλίας, ο πρόεδρος και η κυβέρνησή της δεν θα μπορούσαν να παραβλέψουν το γεγονός ότι διαθέτουν σημαντικό πλεονέκτημα σε στρατιωτικό

επίπεδο. Τόσο διότι οι ένοπλες δυνάμεις τους συνέχισαν όλα τα προηγούμενα χρόνια τις επεμβάσεις σε άλλες χώρες — με πρώτη και καλύτερη την Αφρική — όσο και επειδή η Γαλλία είναι το μοναδικό από τα 27 κράτη της ΕΕ (μετά το Brexit) που διαθέτει πυρηνικό οπλοστάσιο.

Υπό αυτό το πρίσμα, θα έλεγε κανείς ότι πρόκειται για μια «μπλόφα» του Μακρόν, ο οποίος επιχειρεί έτσι να μετατοπίσει το παιχνίδι σε ένα γήπεδο στο οποίο η Γαλλία μοιάζει να παίζει στην έδρα της και να μην το αφήσει να κριθεί στην οικονομία, όπου οι Γερμανοί παραμένουν ασυναγώνιστοι παρά την επιβράδυνση και την ύφεση. Με τον τρόπο αυτό, ωστόσο, είναι βέβαιο ότι σέρνει συνολικά την ΕΕ — και κυρίως τους λαούς της — σε άγνωστες εδώ και δεκαετίες και εξαιρετικά επικίνδυνες ατραπούς. Πρέπει να θεωρείται βέβαιο, άλλωστε, ότι το Βερολίνο θα σηκώσει το «γάντι» και θα επιδιώξει σε βάθος χρόνου να κατατροπώσει το Παρίσι και σε αυτό το επίπεδο.

Δεν αποκλείεται, επίσης, η απέναντι πλευρά να πει «τα βλέπω». Σε αυτή την περίπτωση, η υποτιθέμενη μπλόφα του Μακρόν θα μετατραπεί αυτομάτως σε κανονικό «χτύπημα» και αναμέτρηση μέχρι τελικής πτώσης στη γεωπολιτική τσόχα, με αρκετούς να αναγκάζονται τελικώς να ποντάρουν τα ρέστα τους. Και τους «κάτω» να πληρώνουν για μια ακόμη φορά τον λογαριασμό — σε χρήμα και σε ανθρώπινες ζωές.

Η Γαλλία επιδιώκει να αξιοποιήσει το συγκριτικό πλεονέκτημα που διαθέτει έναντι της Γερμανίας

γκεκριμένο πόλεμο. Μιας εμπλοκής η οποία, εκτός των άλλων, προετοιμάζεται και με την τεράστια αύξηση των στρατιωτικών δαπανών, με τα βήματα προς τη δημιουργία μιας ισχυρής ευρωπαϊκής πολεμικής βιομηχανίας, αλλά και με την υπογραφή ολοένα και περισσότερων διμερών συμφωνιών με τον Ζελένσκι.

Ακόμη και τώρα, βεβαίως, η αλήθεια είναι ότι δεν μοιάζει πολύ πιθανό να δούμε στο άμεσο μέλλον στρατεύματα κρατών-μελών του ΝΑΤΟ και της ΕΕ — με

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Μαζικές δολοφονίες και λιμός στη Γάζα

Μπορεί όσα συμβαίνουν στη Λωρίδα της Γάζας να ξεπερνούν ακόμη και την πιο νοσηρή φαντασία του ανθρώπου, όμως αυτό δεν ισχύει για τον Νετανιάχου, την ακροδεξιά κυβέρνησή του και μεγάλο μέρος της ισραηλινής κοινωνίας. Η εν ψυχρώ μαζική δολοφονία από τους Ισραηλινούς άνω των 100 ανθρώπων που περίμεναν τη διανομή ανθρωπιστικής βοήθειας αποτελεί τον τελευταίο κρίκο στα εγκλήματα που συντελούνται σε βάρος του παλαιστινιακού λαού. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία του υπουργείου Υγείας των Παλαιστινίων, ο αριθμός των νεκρών από την 7^η Οκτωβρίου μέχρι σήμερα έχει ξεπεράσει τις 30.000, ενώ οι τραυματίες πλησιάζουν τις 100.000. Το σύνολο δε του πληθυσμού των 2,3 περίπου εκατομμυρίων ζει σε άθλιους καταυλισμούς, κυρίως στην περιοχή της Ράφα, στα σύνορα με την Αίγυπτο, η οποία πολιορκείται. Στο μεταξύ, εκατοντάδες παιδιά και έγκυες γυναίκες πεθαίνουν από υποσιτισμό.

«Δεν θα είμαι πλέον συνένοχος στη γενοκτονία», ήταν το μήνυμα του Αμερικανού σμηνιά, Ααρών Μπούσνελ, ο οποίος αυτοπυρπολήθηκε στην είσοδο της πρεσβείας του Ισραήλ στην Ουάσιγκτον, φωνάζοντας «Ελεύθερη Παλαιστίνη», ενώ πέθανε το ίδιο βράδυ. Θα γίνει ο θάνατος του Μπούσνελ πυροκροτητής ενός παγκόσμιου κινήματος που θα βάλει τέλος στη σφαγή;

► Σχέδια για εκκευρία στο Ραμαζάνι

Σε αυτό το φόντο, όλα δείχνουν ότι ΗΠΑ, Γαλλία και αραβικά καθεστώτα, σε συνεννόηση με τον Νετανιάχου και τη Χαμάς, «μαγειρεύουν» μια νέα κατάπαυση του πυρός, αρκετά μεγαλύτερης διάρκειας σε σύγκριση με την προηγούμενη. Αυτή, δε, φαίνεται πως θα προβλέπει και την παράλληλη απελευθέρωση τόσο αρκετών Παλαιστίνιων από τις φυλακές του Ισραήλ όσο και σημαντικού αριθμού Ισραηλινών αιχμαλώτων

και ομήρων από τους περίπου 130 (αν και μάλλον είναι λιγότεροι, τουλάχιστον εν ζωή) που κρατούνται στη Γάζα. Η συμφωνία φημολογείται – αν και δεν είναι βέβαιο – ότι θα οριστικοποιηθεί τις επόμενες μέρες, ώστε να ισχύσει καθ' όλη τη διάρκεια του ιερού για τους μουσουλμάνους μήνα του Ραμαζανιού, ο οποίος ξεκινά στις 10 Μαρτίου, έτσι ώστε η συνέχιση των επιδρομών και της μαζικής σφαγής των Παλαιστίνιων να μην συνδεθεί με έναν «πόλεμο πολιτισμών και θρησκειών».

► Παζάρι για την επόμενη μέρα

Την ίδια στιγμή, εξελίξεις και προετοιμασίες υπάρχουν και όσον αφορά την επόμενη μέρα. Από τη μία, ο Νετανιάχου ξεκαθάρισε πως στόχος του είναι να κάνει τη Γάζα μόνιμο προτεκτοράτο και πεδίο βολής του Ισραήλ, μετατρέποντάς την σε ένα απέραντο «λευκό κελί» για τους κατοίκους της. Από την άλλη, η παραίτηση του πρωθυπουργού της Παλαιστινιακής Αρχής, Μοχάμεντ Στάγεχ και οι συνομιλίες που διεξάγονται στη Μόσχα ανάμεσα

σε αντιπροσωπίες της Φατάχ, της Χαμάς και δέκα ακόμη παλαιστινιακών οργανώσεων, μαρτυρούν επίσης έντονη κινητικότητα. Σίγουρα, δε, αποδεικνύουν ότι παρά τα όσα έχουν προηγηθεί και τις πιέσεις και τους εκβιασμούς Ισραήλ και Δύσης, οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι δεν είναι διατεθειμένοι να αποκλείσουν καμία από τις οργανώσεις των οποίων τα μέλη πολεμούν και πεθαίνουν πλάι-πλάι απέναντι στον στρατό των κατακτητών. Κι αυτό, για πολλούς, είναι «αγκάθι»...

Κόσμος Γνώριμα

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Η σύγχρονη γοητεία σοσιαλισμού και κομμουνισμού

Η αποκαλούμενη «Γενιά Z» φλερτάρει με τον σοσιαλισμό. Αυτό διαπίστωνε ο τίτλος πρόσφατου αφιερώματος της *Wall Street Journal*, στο οποίο εκπρόσωποι της συγκεκριμένης γενιάς επιχειρούσαν να ερμηνεύσουν την αποστροφή των νέων προς την «ελεύθερη αγορά». Πρόκειται για το τελευταίο άρθρο-παρέμβαση μεγάλου αμερικάνικου ενημερωτικού μέσου, που έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά ανάλογων διαπιστώσεων κατά τα προηγούμενα έτη: «Οι Millennials κι η Γενιά Z ολοένα πιο άνετοι με τον σοσιαλισμό και τον μαρξισμό», διαπίστωνε με ανησυχία η αντικομμουνιστική δεξαμενή σκέψης *Victims of Communism* προ τριετίας, ενώ η εταιρεία δημοσκοπήσεων Gallup εμφάνιζε έρευνα στην οποία η θετική αντιμετώπιση του σοσιαλισμού αυξανόταν σε όλες τις γενιές κατά τη δεκαετία 2010-2020, με εκείνες των Millennials και Z να διχάζονται πλήρως ανάμεσα σε καπιταλισμό και σοσιαλισμό.

Αυτή η τάση δεν περιορίζεται στις ΗΠΑ αλλά συναντάται τουλάχιστον σε τρεις ακόμα μεγάλες καπιταλιστικές δυνάμεις: το Ηνωμένο Βασίλειο, τον Καναδά και την Αυστραλία. Μάλιστα, έρευνα της IEA στο πρώτο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι σημερινοί υποστηρικτές του σοσιαλισμού στη χώρα τείνουν να έχουν μια πιο ριζοσπαστική άποψη για το τι είναι σοσιαλισμός σε σύγκριση με τους αντιπάλους τους. Γεγονός που, κατά το IEA, σηματοδοτεί αντιστροφή της προηγούμενης εικόνας, σύμφωνα με την οποία οι υποστηρικτές του σοσιαλισμού επιθυμούσαν κάτι σαν το σοβιετικό μοντέλο, ενώ οι αντίπαλοί του φοβόντουσαν ότι θα βιώσουν κάτι σαν την Κούβα.

Κατ' αντιστοιχία, αρκετά ευρήματα του μεγάλου ινστιτούτου Pew Research Center για τις χώρες του πρώην «σοσιαλιστικού» μπλοκ, δείχνουν από τη μία πλευρά μια αυξανόμενη τάση απομάγευσης σε σχέση

με τον καπιταλισμό και την ελεύθερη αγορά και, από την άλλη, μια τάση ανάκαμψης μιας νοσταλγίας για τον σοσιαλισμό. Η τελευταία σίγουρα αποτελεί περίπλοκο φαινόμενο, όμως καθόλου τυχαία, αναλυτές του φαινομένου της «Γιουγκο-νοσταλγίας» σε χώρες της πρώην Γιουγκοσλαβίας επισημαίνουν πως δεν πρόκειται απλά για εξιδανίκευση παλαιών γενεών για τα χρόνια της νιότης τους, αλλά για «αναπόληση» ενός μέλλοντος όπου θετικά στοιχεία της «σοσιαλιστικής» εμπειρίας θα επανεμφανιστούν με νέα ποιότητα, χωρίς τις μαύρες σελίδες του παρελθόντος.

Είναι αλήθεια πως το μεγάλο «Κ», ο κομμουνισμός, σε μεγάλο βαθμό ακόμα τρομάζει και δεν πείθει την πλειοψηφία, που τον θεωρεί κάτι ακραίο, μη αναγκαίο. Όμως, η ταχεία απονομιμοποίηση του μεγάλου ανταγωνιστή και δυσφημιστή του, του καπιταλισμού, ανοίγει δρόμους. Θα τους διαβούμε έτσι όπως πρέπει;